

د عیسی مسیح په هکله د متي

انجيل

د کتاب پېژندنه

د متي انجيل د عیسی مسیح د زېږېدنې له وخت نه د مرگ څخه د بیا راژوندي کېدلو تر وخته د هغه د ژوند منظم راپور وړاندې کوي. متي د عیسی مسیح د نژدې شاگردانو څخه ؤ. دا انجيل د متي له خوا د ۶۰ څخه د ۶۵ میلادي کلونو ترمنځ لیکل شوی دی. مخکې له دې چې متي د عیسی مسیح سره وپېژني هغه یو مالیه ټولوونکی ؤ او د ظالمو رومیانو دپاره یې کار کاوه. هغه د یهودیانو له خوا یو وطن پلورونکی او خاین گڼل کېده. برسېره پردې، مالیه ټولوونکي په عمومي توگه فاسد خلک وو او د ډېرو مالیو په راټولولو سره یې گټه ترلاسه کوله. هغوی د قاتلانو، غلو او بدکارانو په ډله کې شمېرل کېدل. خو کله چې عیسی متي ته بلنه ورکړه چې د هغه شاگرد شي، نو د هغه ژوند بالکل بدل شو.

متي د خپل استاذ عیسی د ژوند کیسه اسمان ته د هغه د پورته کېدلو نه څو کاله وروسته لیکلې ده. څرنګه چې متي د عیسی سره ؤ، نو په دې پوه شو چې هغه د خدای مسیح دی چې د هغه په هکله څو څو ځلې د پخوانیو پیغمبرانو له خوا خبر ورکړل شوی ؤ. متي د خپل انجيل په وسیله مونږ عیسی ته چې وعده شوی مسیح دی ورپېژني.

عیسی یوازي د خپل قوم یهودیانو د خلاصون دپاره نه بلکې د ټولې نړۍ د خلاصون دپاره راغلی دی.

متي خپل انجیل د عیسی د نسب نامې په بیانولو سره پیل کوي. دا شجره د ابراهیم څخه پیل کیږي او د داود پاچا تر اولادې پورې رسیږي، ځکه چې خدای وعده کړې وه چې مسیح به د هغوی د نسل څخه نړۍ ته راځي. ځینې نور شیان چې په دې انجیل کې ورباندې ټینګار شوی دی دا دي:

د موضوعگانو لست:

د عیسی مسیح شجره او زېږېدنه: ۱ - ۲ فصلونه

د تعمید غسل ورکونکي یحیی خدمتونه: ۱:۳-۱۲

د عیسی د تعمید غسل اخیستل او د شیطان وسوسې: ۱۳:۳ -

۴:۱۱

د جلیل په سیمه کې د عیسی کارونه او خدمتونه: ۴:۱۲ - ۱۸:۳۵

د جلیل څخه تر اورشلیمه د عیسی تعلیم او معجزې: ۱۹ - ۲۰

فصلونه

په اورشلیم او د هغه په شاوخوا کې وروستني هفته: ۲۱ - ۲۷

فصلونه

د عیسی بیا راژوندي کېدل او اسمان ته د هغه بېرته ختل: ۱:۲۸ -

۲۰

د عیسی شجره

۱ (۱) د عیسی مسیح شجره چې هغه د داود پاچا د کورنۍ او د

٢ ابراهيم د اسحاق پلار ؤ او اسحاق د يعقوب پلار ؤ او يعقوب د يهودا او دهغه د ورونو پلار ؤ ٣ او يهودا د فارز او زارح پلار ؤ چې مور يې تامار وه او فارز د حزرورن پلار ؤ او حزرورن د آرام پلار ؤ ٤ او آرام د عميناداب پلار ؤ او عميناداب د نحشون پلار ؤ او نحشون د شلمون پلار ؤ ٥ او شلمون د بوغز پلار ؤ چې مور يې راحاب وه او بوغز د عوبيد پلار ؤ چې مور يې روت وه او عوبيد د يسي پلار ؤ ٦ او يسي د داود پاچا پلار ؤ.

٧ داود د سليمان پلار ؤ او د سليمان مور د اوريا پخوانۍ ښځه وه. او سليمان د رحبعام پلار ؤ او رحبعام د ايبا پلار ؤ او ايبا د آسا پلار ؤ. ٨ آسا د يهوشافاط پلار ؤ او يهوشافاط د يورام پلار ؤ او يورام د عزيا پلار ؤ. ٩ عزيا د يوتام پلار ؤ او يوتام د آحاز پلار ؤ او آحاز د حزقيا پلار ؤ ١٠ او حزقيا د منسي پلار ؤ او منسي د آمون پلار ؤ او آمون د يوشيا پلار ؤ. ١١ يوشيا د يکنيا او دهغه د ورونو پلار ؤ. په دې وخت کې يهوديان بابل ته جلاوطن شوي وو.

١٢ بابل ته د يهوديانو د جلاوطنۍ نه وروسته يکنيا د شالتي بيل پلار ؤ او شالتي بيل د زروبابل پلار ؤ ١٣ او زروبابل د آبيهود پلار ؤ او آبيهود د ايلياقيم او الياقيم د عازور پلار ؤ ١٤ او عازور د صادق پلار او صادق د ياکين او ياکين د ايليهود پلار ؤ ١٥ او ايليهود د العازار پلار او العازار د متان پلار ؤ او متان د يعقوب پلار ؤ ١٦ او يعقوب د يوسف پلار ؤ چې يوسف د مريمې مېړه ؤ او مريم عيسی وزېراوه چې مسيح به يې ورته ويل.

١٧ نو په دې ډول د ابراهيم څخه تر داود پورې څوارلس نسلونه او د داود څخه بابل ته د يهوديانو د جلاوطني تر وخته پورې څوارلس نسلونه او د جلاوطني د وخت څخه تر مسيح پورې څوارلس نسلونه كېږي.

د عيسى زېږېدنه

(لوقا ١: ٢-٧)

١٨ د عيسى مسيح زېږېدنه داسې وه: كله چې د هغه د مور مريم كوژدنه د يوسف سره وشوه نو مخكې له دې چې د هغوى واده وشي، معلومه شوه چې هغه د روح القدس په وسيله اميدواره وه. ١٩ يوسف چې يو نېك سړى ؤ او نه يې غوښتل چې مريم د خلكو په مخكې رسوا شي، نو پرېكړه يې وكړه چې په پټه هغې ته طلاق ورکړي. ٢٠ يوسف لا په دې هکله فکر کاوه چې د څښتن يوه فرېښته ورته په خوب کې ښکاره شوه او ويې ويل: «ای د داود زویه یوسفه! د مريم سره د واده کولو نه مه وېرېږه، ځکه چې هغه د روح القدس په وسيله اميدواره شوې ده. ٢١ د هغې به زوی وشي او ته ورباندې عيسى نوم کېږده، ځکه چې هغه به خپل قوم د گناهونو څخه وژغوري.» ٢٢ دا هرڅه ځکه وشول، ترڅو څه چې څښتن د خپل پيغمبر په وسيله ويلي وو هغه رښتيا شي:

٢٣ گورۍ، يوه پېغله به اميدواره شي او هغه به يو زوی وزېږوي او هغوى به په هغه باندې عمانوييل نوم کېږدي.

(د عمانوييل معنى ده خدای زمونږ سره مل دی.)

٢٤) کله چې يوسف له خوبه راويښ شو، نو څنگه چې د څښتن
فرښتې ورته حکم کړی و هماغسې يې وکړل او د مريم سره يې واده
وکړ. ٢٥) خو تر هغې پورې چې د هغې زوی پيدا شوی نه و
يوسف ورسره يوځای نه شو او په هغه باندې يې عيسی نوم کېښود.

د ستورو پېژندونکو راتل

٢) ١) کله چې عيسی د هيروديس د پاچاهۍ په وخت کې د
يهوديې د ولايت د بيت لحم په ښار کې وزېږېده، څه موده وروسته د
ختيخ څخه ځينې ستوري پېژندونکي اورشليم ته راغلل ٢) او
پوښتنه يې کوله: «هغه نوی پيدا شوی ماشوم چې د يهوديانو پاچا
کيږي چېرته دی؟ مونږ د هغه ستوری چې د لمرخاته له خوا راختلو،
ليدلی دی او راغلي یو چې سجده ورته وکړو.» ٣) کله چې
هيروديس پاچا دا خبره واورېدله، نو ډېر پرېشانه شو او د اورشليم
ټول خلک هم پرېشانه شول. ٤) هغه ټول مشران کاهنان او د
شريعت عالمان راوغوښتل او پوښتنه يې ترې وکړه چې مسيح به په
کوم ځای کې وزېږي؟ ٥) هغوی وويل: «د يهوديې په بيت لحم
کې، ځکه چې يو پيغمبر داسې ليکلي دي:

٦) ای بيت لحمه چې د يهوديې په وطن کې يې! ته د يهوديې د
لويو ښارونو څخه هېڅ کم نه يې، ځکه چې په تا کې به يو
لارښوونکی پيدا کيږي چې د شپون په شان به زما د قوم اسراييلو
لارښوونه کوي.»

٧ نو هيروديس هغه ستوري پېژندونكي په پټه راوغوښتل او د

هغوی څخه يې د ستوري د راختلو د ټاکلي وخت په هکله معلومات ترلاسه کړ. ٨ بيا يې هغوی بيت لحم ته ولېږل او ورته ويې ويل:

«لار شئ او په ډېر غور سره هغه ماشوم ولټوی او کله چې مو پيدا کړ، نو ما خبر کړئ چې زه هم راشم او سجده ورته وکړم.» ٩ کله

چې هغوی د پاچا خبرې واورېدلې، نو په خپله لاره روان شول او هماغه ستوری چې د لمخاته خواته يې ليدلی ؤ، وليده چې د هغوی

څخه مخکې روان ؤ او په هغه ځای باندې ودرېده چې ماشوم ؤ. ١٠ کله چې هغوی هغه ستوری وليده، نو ډېر زيات خوشحاله

شول. ١١ کله چې هغوی هغه کور ته ورننوتل او هغه ماشوم يې د خپلې مور مريم سره وليده، نو ورته په سجده پرېوتل او د هغه

عبادت يې وکړ. بيا يې د خپلو کڅوړو څخه سره زر، قيمتي

خوشبویي او د مرکنډ راوويستل او د سوغات په توگه يې هغه ته ورکړل. ١٢ څرنگه چې خدای هغوی ته په خوب کې خبرداري

ورکړې ؤ چې بېرته هيروديس ته لار نه شي، نو په بله لار خپل وطن ته ستانه شول.

مصر ته تښتېدل

١٣ کله چې هغوی لارل، نو يوسف ته په خوب کې د څښتن يوه

فربښته ښکاره شوه او ورته ويې ويل: «پاڅپره، ماشوم او مور يې د ځان سره واخله او مصر ته وتښته او تر هغې پورې هلته پاتې شه،

ترڅو زه درته ووايم چې راستون شه، ځکه چې هيروديس به هغه ماشوم لټوي چې ويې وژني.» ١٤ نو يوسف پاڅېد او په هماغه

شپه يې ماشوم او د هغه مور د ځان سره واخيستل او مصر ته لاړل
(۱۵) او د هيروديس تر مرگه پورې هلته پاتې شول. نو په دې ډول د
څښتن هغه وينا چې د پيغمبر په وسيله يې كړې وه رښتيا شوه:

خپل زوی مې د مصر څخه راوغوښت.

د ماشومانو قتلول

(۱۶) كله چې هيروديس پوه شو چې ستورو پېژندونكو هغه

تېرايستلی دی، نو سخت په قهر شو او حکم يې وکړ چې د بيت لحم
او د هغه شاوخوا سيمو ټول هلکان چې د دوه کالو او يا د هغې څخه
کم عمر ولري، ووژني. او دا کار يې د هغو ستورو پېژندونكو د
معلوماتو له مخې چې هغه ستوری به كله ښکاره کيږي، وکړ. (۱۷) نو
په دې ډول کومې خبرې چې خدای د خپل پيغمبر ارميا په وسيله
کړې وې هغه رښتيا شوې:

(۱۸) په رame کې يو اواز واورېدل شو، د ژړا او لوی ماتم اواز.

راحيل په خپلو ماشومانو باندې ژاړي او تسلي نه مني، ځکه چې
هغوی مړه شوي دي.

د مصر څخه بېرته راستنېدل

(۱۹) نو د هيروديس له مرگ څخه وروسته د څښتن فرښته په مصر

کې يوسف ته په خوب کې ښکاره شوه او ورته ويې ويل: (۲۰)
«پاڅپړه، ماشوم او د هغه مور درسره واخله او د اسراييلو وطن ته

لاړ شه، ځکه کومو خلکو چې غوښتل هغه ماشوم ووژني، هغه مړه شوي دي.» (۲۱) نو هغه پاڅېد او ماشوم او د هغه مور يې د ځان سره واخيستل او د اسراييلو وطن ته لاړل. (۲۲) خو کله چې يوسف واورېدل چې آرکلاؤس د خپل پلار هيروديس په ځای د يهوديې پاچا شوی دی، نو هلته د تللو څخه ووېرېد، خو څرنگه چې په خوب کې هغه ته خبرداری ورکړل شوی ؤ نو د جليل سيمې ته لاړ (۲۳) او د ناصريې په نوم په يو ښار کې اوسېده. نو په دې ډول د پيغمبرانو هغه وينا رښتيا شوه چې ويلې يې وو: «هغه ته به ناصري ويل کيږي.»

د تعميد غسل ورکونکي يحيى وعظ

(مرقوس ۱: ۸-۱۰ او لوقا ۱: ۳-۱۸ او يوحنا ۱: ۱۹-۲۸)

۳ (۱) په هغو ورځو کې تعميد ورکونکي يحيى راغی او د يهوديې په دښته کې يې وعظ کاوه او ويل يې: (۲) «توبه وباسئ، ځکه چې اسماني پاچاهي نژدې ده.» (۳) دا هغه څوک دی چې اشعيا نبي د هغه په هکله خبرې کړې وې او ويلې يې وو:

يو څوک چيغې وهي دښته کې

کړئ تياره د څښتن دپاره لاره

لاره کړئ سمه د هغه دپاره

(۴) يحيى داسې کالي اغوستل چې د اوبن د وړيو څخه جوړ شوي

وو او د څرمنې کمر بند به يې له ملا تر لوی او ملخان او ځنگلي شات
به يې خوراک ؤ. (۵) خلک به د اورشليم او ټولې يهوديې او د
اردن سيند ته د نژدې سيمو څخه هغه ته راتلل. (۶) هغوی به په
خپلو گناهونو اقرار کاوه او د اردن په سيند کې يې د يحيی په لاس د
تعميد غسل اخيستلو.

(۷) خو کله چې يحيی وليدل چې ډېر فريسيان او صدوقيان د
تعميد غسل د اخيستلو دپاره راځي، نو هغوی ته يې وويل: «ای د
مارانو بچيانو! تاسو ته چا خبرداري درکړې دی چې د راتلونکي
غضب څخه وتبنتی؟» (۸) نو بيا داسې کارونه وکړي چې دا وبنايي
چې تاسو د گناهونو نه توبه ويستلې ده. (۹) د خپلو ځانونو سره
داسې مه وایئ چې په مونږ به هېڅ هم نه کيږي، ځکه چې ابراهيم
زمونږ نيکه دی. زه تاسو ته وایم چې خدای کولای شي د دې تيږو
څخه هم ابراهيم ته اولادونه پيدا کړي. (۱۰) همداوس د ونو بېخونو
ته تبر نيول شوی دی او هره ونه چې بڼه مېوه نه نيسي هغه به ووهل
شي او په اور کې به واچول شي. (۱۱) زه تاسو ته د توبې ويستلو په
خاطر په اوبو باندي د تعميد غسل درکوم، خو زما څخه وروسته چې
څوک راروان دی، هغه زما څخه ډېر زورور دی. زه د هغه د خپليو د
راپورته کولو لایق هم نه یم. هغه به تاسو ته په روح القدس او اور د
تعميد غسل درکړي. (۱۲) هغه خپله بناخی په لاس کې نيولې ده او
په هغې باندي به خپل درمند پاکوي. غنم به په گودام کې ټولوي، خو
بوس به په هغه اور کې سوځوي چې هېڅکله نه مړ کيږي.»

عیسی د تعمید غسل اخلي

(مرقوس ۱:۹-۱۱ او لوقا ۳:۲۱-۲۲)

۱۳) بیا عیسی د جلیل څخه د اردن سیند ته راغی، ترڅو د یحیی په لاس د تعمید غسل واخلي. ۱۴) یحیی کوبښن وکړ چې هغه د دې کار نه منع کړي او ورته ویي ویل: «زه باید ستا په لاس د تعمید غسل واخلم، خو ته ماته راځي؟» ۱۵) خو عیسی په ځواب کې وویل: «پرېږده چې اوس همداسې وشي، ځکه چې دا زموږ دپاره ښه ده چې د خدای رضا پوره کړو.» بیا یحیی ومنله. ۱۶) کله چې عیسی د تعمید غسل واخیست، نو سمدلاسه د اوبو څخه راووت. بیا د اسمان دروازه پرانیستل شوه او هغه د خدای روح ولیده چې د کوترې په شکل رانازل شو او په هغه باندې کښېناست. ۱۷) بیا د اسمان څخه یو اواز راغی او ویي ویل: «دا زما گران زوی دی چې زه ترې خوشحاله یم.»

د عیسی از مېښت

(مرقوس ۱:۱۲-۱۳ او لوقا ۴:۱-۱۳)

۴) بیا روح القدس عیسی دښتې ته بوتې چې د شیطان له خوا وازمایل شي. ۱) عیسی څلوېښت ورځې او څلوېښت شپې روژه ونيوله او په پای کې وېرې شو. ۲) بیا شیطان ورنژدې شو او ورته ویي ویل: «که ته د خدای زوی یې، نو دې تیرو ته ووايه چې په ډوډۍ باندې بدلې شي.» ۳) خو عیسی په ځواب کې وویل: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

انسان یوازې په ډوډۍ نه، بلکې په هرې یوې خبرې باندې ژوندی دی چې د خدای د خولې څخه راوځي.»

٥) بیا شیطان هغه سپېڅلي ښار اورشلیم ته بوتله او د خدای د کور په مناره باندې یې ودراره (٦) او ورته ویې ویل: «که ته د خدای زوی یې، نو خپل ځان ښکته وغورځوه، ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

هغه به ستا دپاره فرښتو ته حکم وکړي او هغوی به تا په خپلو لاسونو کې پورته کړي، ترڅو پښه دې په تیره ونه لگېږي.»

٧) عیسی ځواب ورکړ: «د خدای په کلام کې دا هم لیکل شوي دي:

خپل څښتن خدای مه ازمايي.»

٨) بیا شیطان هغه یو ډېر لوړ غره ته وخپژاوه او د نړۍ ټولې پاچاهۍ او د هغوی شان او شوکت یې ورته وښود (٩) او ورته ویې ویل: «که ته ماته سجده وکړې او زما عبادت وکړې نو دا ټول به تاته درکړم.» (١٠) بیا عیسی هغه ته وویل: «ورک شه شیطان! ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

خپل څښتن خدای ته عبادت کوه او یوازې د هغه خدمت کوه.»

١١) نو شیطان هغه پرېښود او فرښتې د هغه په خدمت کې حاضرې شوې.

عیسی په جلیل کې خپل کار پیل کوي

(مرقوس ۱: ۱۴-۱۵ او لوقا ۴: ۱۴-۱۵)

۱۲) کله چې عیسی واورېدل چې یحیی په زندان کې اچول شوی دی، نو هغه جلیل ته لاړ. ۱۳) هغه په ناصري کې پاتې نه شو او کپرناحوم ته چې د جلیل د بحیرې په غاړه د زبولون او نفتالي په سیمه کې پروت دی، لاړ او هلته پاتې شو، ۱۴) ترڅو هغه خبرې چې خدای د اشعیا نبي په وسیله کړې وې رښتیا شي:

۱۵) د زبولون او نفتالي سیمې د بحیرې په غاړه او د اردن د سیند بلې غاړې ته پرته دي. یعنې د جلیل په سیمه کې چې غیریهودیان په کې اوسېږي. ۱۶) کوم خلک چې په تیارو کې اوسېږي هغوی به یوه لویه رڼا وويني او په هغو خلکو باندې به چې د مرگ په سیوری کې اوسېږي د سهار رڼایي وځلېږي.

۱۷) د هماغه وخت نه عیسی دا وعظ پیل کړ: «توبه‌گار شی، ځکه چې اسماني پاچاهي رانژدې شوې ده.»

عیسی څلورو ماهیگیرو ته بلنه ورکوي

(مرقوس ۱: ۱۶-۲۰ او لوقا ۵: ۱-۱۱)

۱۸) کله چې عیسی د جلیل د بحیرې په غاړه ګرځېده، نو دوه وروڼه یې ولیدل چې یو یې شمعون ؤ چې د پطروس په نوم هم یادېده او بل د هغه ورور اندریاس ؤ. هغوی په بحیرې کې جال اچاوه، ځکه چې هغوی ماهیگیران وو. ۱۹) عیسی هغوی ته وویل:

«ما پسي رائي او زه به تاسو ته ونباييم چي څنگه د ماهيانو په ځاي انسانان ونيسي.» (۲۰) هغوی سمدلاسه خپل جالونه پرېښودل او هغه پسي روان شول. (۲۱) عیسی له هغه ځای څخه روان شو او دوه نور کسان یې ولیدل چې سره ورونه وو چې یعقوب او یوحنا نومېدل او د زبدي زامن وو. هغوی د خپل پلار سره په کشتی کې جالونه تیارول. عیسی هغوی راوغوښتل. (۲۲) هغوی سمدلاسه خپل پلار او کشتی پرېښودل او په هغه پسي روان شول.

عیسی تعلیم ورکوي، وعظ کوي او ناروغانو ته شفا ورکوي (لوقا ۱۷: ۶-۱۹)

(۲۳) عیسی په ټول جلیل کې گرځېده، د هغوی په کنیسو کې یې تعلیم ورکاوه او د خدای د پاچاهۍ زېری یې خپراوه او خلکو ته یې د هر ډول ناروغیو او رنځونو څخه شفا ورکوله. (۲۴) نو هغه په ټوله سوريه کې مشهور شو او خلکو به ټول هغه کسان چې په ډول ډول ناروغیو او دردونو باندې اخته وو او هغه خلک چې پېریانو نیولي وو، میرگي یې درلودل او یا ګوډان او شلان وو، هغه ته راوستل او هغه به روغول. (۲۵) ګڼ شمېر خلک د جلیل، دکاپولس، اورشلیم، یهودیې او د اردن د سیند د بلې غاړې د سیمې خلک ورپسي روان شول.

د غره په سر باندې د عیسی مسیح وعظ

۵ (۱) کله چې عیسی د خلکو ګڼه ګڼه ولیدله، نو غره ته وخوت

او هلته کښېناست. شاگردان يې ورته راغلل (۲) او هغوی ته يې
تعليم ورکول پيل کړ او ويې ويل:

(۳) «بختور دي هغه خلک چې په روحاني توگه غريبان دي،

ځکه چې اسماني پاچاهي د هغوی ده.

(۴) بختور دي هغه خلک چې اوس غمجن دي،

ځکه چې هغوی به تسلي ومومي.

(۵) بختور دي هغه خلک چې عاجزان دي،

ځکه چې هغوی به د ځمکې وارثان شي.

(۶) بختور دي هغه خلک چې د عدالت وړي تړي دي،

ځکه چې هغوی به ماړه شي.

(۷) بختور دي هغه خلک چې په نورو باندې رحم کوي،

ځکه چې په هغوی به رحم وشي.

(۸) بختور دي هغه خلک چې زړونه يې پاک دي،

ځکه چې هغوی به خدای وويني.

(۹) بختور دي هغه خلک چې سوله راوستونکي دي،

ځکه چې هغوی به د خدای اولادونه وبلل شي.

١٠) بختور دي هغه خلک چې د عدالت په خاطر ځورول

کيږي،

ځکه چې اسماني پاچاهي د هغوی ده.

١١) بختور یی تاسو چې زما په خاطر خلک درته بنکنځل کوي،

ځوروي مو او ستاسو په هکله داسې بدې خبرې کوي چې هغه

دروغ وي. ١٢) خوښ او خوشحاله اوسئ، ځکه چې په اسمان کې

ستاسو دپاره لوی اجر دی. ستاسو څخه مخکې هم هغوی په همدې

ډول پیغمبران ځورولي وو.

تاسو د دې دنیا مالګه او رڼا یی

(مرقوس ٩:٥٠ او لوقا ١٤:٣٤-٣٥)

١٣) تاسو د نړۍ دپاره مالګه یی، خو که مالګه خپل خوند له لاسه

ورکړي، نو هغه به څنګه بېرته خپل خوند پیدا کړي؟ د هغې څخه

نور هېڅ کار نه اخیستل کيږي، بې له دې چې لېرې وغورځول شي او

خلک یې ترپښو لاندې کړي.

١٤) تاسو د نړۍ دپاره رڼا یی. کوم ښار چې په غره باندې جوړ

شوی وي هغه پتېدلی نه شي. ١٥) هېڅوک څراغ د دې دپاره نه

بلوي چې هغه د کوم لوبښي لاندې کېږدي چې پټ شي، بلکې هغه په

څراغدان باندې ږدي چې د کور ټولو خلکو ته رڼا ورکړي. ١٦)

پرېږده چې ستاسو رڼا په خلكو باندې همداسې وځلېږي، ترڅو ستاسو نېك كارونه وويني او ستاسو پلار ته چې په اسمان كې دى جلال وركړي.

د شريعت په هكله تعليم

۱۷) داسې فكر مه كوي چې زه د دې دپاره راغلى يم چې شريعت او د پيغمبرانو ليكنې منسوخ كړم. د هغو د منسوخ كولو دپاره نه يم راغلى بلكې د هغو د پوره كولو دپاره راغلى يم. ۱۸) په يقين سره زه تاسو ته دا وايم ترڅو پورې چې ځمكه او اسمان موجود وي، نو د شريعت يو ډېر وړوكى ټكى به هم له منځه لاړ نه شي، ترڅو دا هرڅه سرته ونه رسېږي. ۱۹) كه چېرې څوك د دې حكمونو څخه يو ډېر وړوكى حكم هم مات كړي او نورو ته هم تعليم وركړي چې همداسې وكړي، نو په اسماني پاچاهۍ كې به ډېر كوچنى مقام ولري، خو څوك چې په هغو حكمونو باندې عمل وكړي او نورو ته هم تعليم وركړي چې همداسې وكړي، نو هغه به په اسماني پاچاهۍ كې لوړ مقام ولري. ۲۰) زه تاسو ته دا وايم تر هغې پورې چې ستاسو عدالت د فريسيانو او د شريعت د عالمانو د عدالت څخه بهتر نه وي، نو هېڅكله به په اسماني پاچاهۍ كې وردننه نه شئ.

د قهر په هكله تعليم

۲۱) تاسو اورېدلي دي چې زمونږ نيكونو ته ويل شوي وو: «قتل مه كوي». كه څوك قتل وكړي، نو هغه به تر محاكمې لاندې نيول كيږي. ۲۲) خو زه تاسو ته وايم چې كه چېرې څوك خپل ورور باندې په

قهر شي، نو هغه به محاکمه کېږي. که څوک خپل ورور ته سپکاوی وکړي، نو هغه به شورا ته د محاکمې دپاره بیول کېږي. که هغه ورته ووايي چې ته کم عقل یې، نو هغه به د دوزخ د اور لایق وي. (۲۳)

که چېرې ته د قربانی ځای ته کوم نذر راوړې او هلته در په یاد شي چې ورور دې درڅخه خفه دی، (۲۴) نو خپل نذر دې د قربانی په ځای کې پرېږده او لار شه لومړی خپل ورور پخلا کړه او بیا راشه او خپل نذر دې وړاندې کړه. (۲۵) کله چې د خپل مدعي سره محکمې ته روان یې، نو په لاره کې ورسره روغه جوړه وکړه، هسې نه چې هغه دې قاضي ته په لاس ورکړي او قاضي به دې پولیس ته وسپاري او ته به په زندان کې واچول شي. (۲۶) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې تر هغې به خلاص نه شي ترڅو پورې چې دې د خپل جیب وروستنۍ روپۍ نه وي ورکړې.

د زنا نه کولو په هکله تعلیم

(۲۷) تاسو اورېدلي دي چې داسې ویل شوي دي: «زنا مه کوی.»

(۲۸) خو تاسو ته وایم چې که یو سړی کومې بڼې ته په بد نیت وگوري، نو په زړه کې یې د هغې سره زنا کړې ده. (۲۹) که چېرې ستا بڼې سترگه ستا د گناه سبب شي، نو هغه وباسه او لېرې یې وغورځوه. ځکه چې ستا دپاره به دا بڼه وي چې د خپل بدن یو غړی له لاسه ورکړې، نه دا چې ټول بدن دې دوزخ ته وغورځول شي. (۳۰) که چېرې ستا بڼې لاس ستا د گناه سبب شي، نو هغه پرې کړه او لېرې یې وغورځوه، ځکه چې ستا دپاره به دا بڼه وي چې د خپل بدن یو اندام له لاسه ورکړې، نه دا چې ټول بدن دې دوزخ ته

د طلاق په هکله تعليم

(متي ۱۹:۹ او مرقوس ۱۰:۱۱-۱۲ او لوقا ۱۸:۱۶)

﴿۳۱﴾ همدارنگه ويل شوي دي: «کله چې څوک خپلې بڼې ته طلاق ورکوي، نو بايد هغې ته طلاق نامه ورکړي.» ﴿۳۲﴾ خو زه تاسو ته وایم چې که څوک خپله بڼه د زنا کولو نه پرته په کوم بل دليل طلاقه کړي، نو د هغې څخه زنا کاره جوړوي او هرڅوک چې د داسې بڼې سره واده وکړي، نو هغه زنا کوي.

د قسم خوړلو په هکله تعليم

﴿۳۳﴾ همدارنگه تاسو اورېدلي دي چې په پخوا زمانه کې خلکو ته ويل شوي وو: «خپل قسم مه ماتوی، خو د څښتن په نوم مو چې کوم قسم خوړلی دی هغه سرته ورسوی.» ﴿۳۴﴾ خو زه تاسو ته وایم چې هېڅکله قسم مه خورئ، نه په اسمان ځکه چې هغه د خدای تخت دی، ﴿۳۵﴾ نه په ځمکه ځکه چې دا د هغه د پښو اېښودلو چوکۍ ده، نه په اورشلیم ځکه چې دا د لوی پاچا ښار دی. ﴿۳۶﴾ همدارنگه په خپل سر قسم مه خورئ، ځکه چې تاسو نه شی کولای د هغه یو وینبته هم تور یا سپین کړئ. ﴿۳۷﴾ ستاسو «هو» دې «هو» وي او «نه» مو «نه» وي. د دې نه زیات د شیطان کار دی.

د بدل نه اخیستلو په هکله تعليم

٢٨ تاسو اورېدلي دي چې ويل شوي دي: «د سترگې په بدل کې سترگه او د غاښ په بدل کې غاښ.» ٢٩ خو زه تاسو ته وایم څوک چې درسره بدي کوي، نو ته ترې بدل مه اخله. که څوک درته په ښي مخ خپره درکړي، نو چپ مخ دې هم ورته ورواړوه. ٤٠ که چپې څوک ستا په کمیس باندې دعوه وکړي نو خپله چپنه هم ورته ورکړه. ٤١ که چپې څوک تا دې ته مجبور کړي چې یونیم کیلومتر ورسره لاړ شې، نو درې کیلومتره ورسره لاړ شه. ٤٢ که څوک درڅخه کوم څه وغواړي نو هغه ورته ورکړه او څوک چې درڅخه پور غواړي، نو انکار ورته مه کوه.

د دښمن سره مینه کول

(لوقا ۲۷:۶-۲۸، ۳۲:۶-۳۶)

٤٣ تاسو اورېدلي چې ويل شوي دي: «د خپلو گاونډیانو سره مینه کوه او د خپل دښمن څخه کرکه کوه.» ٤٤ خو زه تاسو ته وایم چې د خپلو دښمنانو سره مینه کوئ او څوک چې تاسو ځوروي، د هغوی دپاره دعا کوئ. ٤٥ نو په دې به تاسو د خپل اسماني پلار اولادونه شی، ځکه چې هغه په بدو او ښو خلکو باندې یوشان لمر راخپږوي او په نېکو او بدو خلکو باندې یوشان باران وروي. ٤٦ که تاسو یوازې د هغو خلکو سره مینه کوئ چې ستاسو سره مینه کوي، نو په دې کې به تاسو ته څه اجر وي؟ ایا مالیه ټولونکي همداسې نه کوي؟ ٤٧ که چپې تاسو یوازې په خپلو ورونو سلام اچوئ، نو د نورو سره ستاسو فرق څه دی؟ ایا کافران همداسې نه کوي؟ ٤٨ نو

تاسو بايد کامل اوسئ لکه څنگه چې ستاسو اسماني پلار کامل دی.

د خيرات په هکله تعليم

۶ (۱) پام کوی چې د خپلې ديندارۍ کارونه د دې دپاره د خلکو په مخکې ونه کړئ چې نور يې وويني. که داسې وکړئ، نو د اسماني پلار له خوا به ستاسو دپاره هېڅ اجر نه وي. (۲) کله چې چاته خيرات ورکوی، نو سرنی مه وهی چې خلک پرې خبر شي لکه څنگه چې منافقان يې په کنيسو او کوڅو کې کوي، ترڅو خلک يې صفتونه وکړي. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هغوی خپل اجر ترلاسه کړی دی. (۳) خو کله چې خيرات ورکوی، نو هغه داسې ورکړئ چې چپ لاس مو خبر نه شي چې بني لاس مو څه کوي. (۴) نو خپل خيرات پټ ورکړئ بيا به ستاسو اسماني پلار چې په ټولو پټو رازونو باندې پوهیږي تاسو ته اجر درکړي.

د دعا په هکله تعليم

(لوقا ۲: ۱۱-۴)

(۵) کله چې دعا کوی، نو د منافقانو په شان مه اوسئ. هغوی دا خوبوي چې په کنيسو او د کوڅو په غاړه ودریږي او دعا وکړي، ترڅو خلک هغوی وويني. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هغوی خپل اجر ترلاسه کړی دی. (۶) خو کله چې تاسو دعا کوی، نو خپلې کوتې ته ننوځئ، دروازه بنده کړئ او د خپل نه ليدونکي اسماني پلار په حضور کې دعا وکړئ او ستاسو اسماني پلار چې په

ټولو پټو رازونو باندې پوهیږي تاسو ته به اجر درکړي.

٧ تاسو په خپلو دعاگانو کې د کافرانو په شان بې معنی کلیمې مه تکراروئ. هغوی فکر کوي چې د دوی دا اوږدې اوږدې دعاگانې به قبولې شي. ٨ د هغوی په شان مه کېږئ، ځکه چې ستاسو پلار د مخکې نه ستاسو د اړتیاوو څخه چې تاسو ورته سوال کوئ، خبر دی. ٩ نو بیا داسې دعا وکړئ:

ای زمونږ اسماني پلاره،

ستا نوم دې پاک وي،

١٠ ستا پاچاهي دې راشي.

ستا اراده دې په ځمکه هم پوره شي

لکه څنګه چې په اسمان کې پوره کېږي.

١١ مونږ ته خپل ورځنی رزق همدا نن راکړه.

١٢ زمونږ گناهونه وبخښه،

لکه څنګه چې مونږ هم هغه خلک بخښو

چې زمونږ په وړاندې گناه کوي.

١٣ مونږ په ازمېښت کې مه اچوه، خو مونږ د شیطان د بدې نه

[حکله چې پاچاهي، قدرت او لويي به تل تر تله ستا وي.

[امين.]

١٤) که چېرې تاسو هغه خلک وبخښئ چې ستاسو په وړاندې يې گناه کړې ده، نو ستاسو اسماني پلار به هم تاسو وبخښي. ١٥) خو که چېرې تاسو د نورو گناهونه ونه بخښئ، نو ستاسو اسماني پلار به هم ستاسو گناهونه ونه بخښي.

د روژې په هکله تعليم

١٦) کله چې روژه نيسي، نو د منافقانو په شان خپل ځانونه غمجن مه بنايئ، حکله چې هغوی خپلې خپرې داسې بدلوي چې نور خلک يې وويني چې دوی روژه نيولې ده. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هغوی خپل اجر تر لاسه کړی دی. ١٧) خو کله چې ته روژه نيسي، نو خپل سر غوړوه او خپل مخ دې وينځه، ١٨) ترڅو نور خلک پوه نه شي چې تا روژه نيولې ده، يوازې ستا اسماني پلار به چې څوک يې ليدلی نه شي، درباندي پوه شي او ستا اسماني پلار چې د پتو کارونو څخه خبر دی تاته اجر درکړي.

د اسمان خزاني

(لوقا ١٢:٣٣-٣٤)

١٩) د خپلو ځانونو دپاره د ځمکې په مخ خزاني مه ذخيره کوي،

يعنې په کوم ځای کې چې چينجي او زنگ يې له منځه وړي او غله ورپسې دېوالونه سوري کوي او هغه غلا کوي. (۲۰) د هغې په ځای د خپلو ځانونو دپاره په اسمان کې خزاني ذخيره کړي چې چينجي او زنگ يې له منځه نه شي وړلی او نه غله ورپسې دېوالونه سوري کولای شي چې هغه غلا کړي. (۲۱) ځکه په هرځای کې چې ستا خزانه وي نو هلته به ستا زړه هم وي.

د بدن خراغ

(لوقا ۱۱:۳۴-۳۶)

(۲۲) سترگې د بدن خراغ دی. که سترگې دې روغې وي، نو ټول بدن به دې روښانه وي، (۲۳) خو که سترگې دې روغې نه وي، نو ټول بدن به دې په تياره کې وي. که چيرې هغه رڼا چې په تا کې ده هغه تياره شي، نو دا به څومره لويه تياره وي!

خدای او شتمني

(لوقا ۱۳:۱۶، ۱۲:۲۲-۳۱)

(۲۴) هېڅوک نه شي کولای چې د دوو بادارانو خدمت وکړي، ځکه چې يا خو به د يو څخه کرکه کوي او د بل سره مينه او يا به يو ته وفادار وي او بل ته به په بده سترگه گوري. تاسو نه شئ کولای چې هم د خدای بندگي وکړئ او هم د پيسو.

اندېښنه مه کوئ

(۲۵) نو له دې امله تاسو ته وایم چې د خپل ژوند دپاره اندېښنه مه کوی چې څه به خوری او څه به څښی او نه د خپل بدن په هکله چې څه شی به اغوندی. ایا ژوند د خوراک څخه او بدن د کالیو څخه مهم نه دی؟ (۲۶) د هوا مرغانو ته وگوری. هغوی نه څه کړي او نه څه رېبي او نه څه په گودامونو کې ذخیره کوي، خو بیا هم ستاسو اسماني پلار هغوی ته روزي رسوي. ایا تاسو د هغو څخه ډېر ارزښت نه لرئ؟ (۲۷) ایا په تاسو کې څوک کولای شي چې په اندېښنو سره د خپل عمر یو ساعت هم زیات کړي؟ (۲۸) نو بیا ولې د خپلو کالیو دپاره اندېښنه کوی؟ ځنگلي گلانو ته وگوری چې څنگه لویږي. هغوی نه کار کوي او نه د ځان دپاره کالي جوړوي. (۲۹) بیا هم زه تاسو ته وایم چې حتی سلیمان پاچا هم د خپل ټول شان او شوکت سره د دې گلانو په شان ښکلي کالي نه وو اغوستي. (۳۰) خو که چېرې خدای د صحرا واینو ته چې نن دلته دي او سبا په تنور کې اچول کېږي داسې کالي ورکولای شي، ایا هغه به تاسو ته د هغو څخه ښه کالي در نه کړي؟ ستاسو ایمان ولې دومره کمزوری دی؟ (۳۱) نو اندېښنه مه کوی او مه وایئ: «مونږ به څه خورو؟ څه به څښو؟ او څه به اغوندو؟» (۳۲) ځکه چې بې ایمانه خلک د دې ټولو شیانو په هکله اندېښنه کوي، خو ستاسو اسماني پلار پوهیږي چې تاسو دې ټولو شیانو ته اړتیا لرئ. (۳۳) خو د هرڅه نه لومړی د خدای پاچاهي او د هغه عدالت وغواړئ، نو بیا به دا ټول شیان هم تاسو ته درکړل شي.

(۳۴) نو د سبا دپاره اندېښنه مه کوی، ځکه چې د سبا اندېښنې د سبا دپاره دي. د نن ورځې ستونزې د نن دپاره بس دي.

د نورو په هکله قضاوت کول

(لوقا ۳۷:۶-۳۸، ۴۱:۶-۴۲)

۷ (۱) د نورو په هکله قضاوت مه کوئ، ترڅو تاسو تر قضاوت

لاندې ونه نیول شی. (۲) ځکه لکه څنګه چې تاسو نور خلک

ملامتوئ، نو تاسو به هم ملامته کړای شی. په هره پیمانۀ چې تاسو

یې ورکوئ، نو په هماغه پیمانۀ به تاسو ته هم درکړل شي. (۳) ته

ولې د خپل ورور په سترګه کې خسنی ګورې، خو په خپله سترګه کې

غټ لرګی لیدلې نه شي؟ (۴) یا ته څنګه خپل ورور ته ویلی شي

چې اجازه راکړه ستا د سترګې نه خسنی راوباسم، حال دا چې ستا په

خپله سترګه کې لرګی دی؟ (۵) ای منافقه، لومړی د خپلې سترګې

نه لرګی وباسه، نو بیا به ستا سترګې هم وغړیږي چې د خپل ورور د

سترګې نه خسنی وباسې.

۶ سپیانو ته سپېڅلي شیان مه ورکوئ او خپلې مرغلرې خوګانو

ته مه وراچوئ، هسې نه چې هغه ترپنبو لاندې کړي او بېرته

راوګرځي او په تاسو باندې حمله وکړي.

وغواړئ، ولټوئ او وټکوئ

(لوقا ۹:۱۱-۱۳)

۷ وغواړئ، نو تاسو ته به درکړل شي. ولټوئ نو پیدا به یې کړئ.

وټکوئ نو دروازه به درته خلاصه شي. (۸) ځکه هرڅوک چې څه

وغواړي، نو لاسته به یې راوړي او څوک یې چې ولټوي، نو پیدا به

یې کړي او څوک چې دروازه وټکوي، نو ورته خلاصه به شي. (۹)

ايا په تاسو کې داسې شوک شته چې زوی يې ورڅخه ډوډی
 وغواړي او هغه ورته تیره ورکړي؟ (۱۰) او يا ورڅخه ماهي
 وغواړي او هغه ورته مار ورکړي؟ (۱۱) نو تاسو چې بد خلک یئ،
 په دې پوهېږئ چې خپلو اولادونو ته څنگه بڼه شيان ورکړئ، نو
 ستاسو اسماني پلار به خومره بڼه شيان هغو خلکو ته ورکړي چې
 ورڅخه ويې غواړي. (۱۲) د نورو سره داسې چلند کوئ لکه څنگه
 چې تاسو يې د ځان دپاره د هغوی څخه غواړئ. دا هغه څه دي چې
 تورات او د پيغمبرانو ليکنې يې وايي.

تنګه دروازه

(لوقا ۱۳:۲۴)

(۱۳) په تنګه دروازه ننوځئ، ځکه کومه دروازه چې لويه ده او هغه
 لاره چې اسانه ده هغه د تباهي خواته ځي او کوم خلک چې په دې
 لاره ځي هغه زيات دي. (۱۴) خو کومه دروازه چې د تلپاتې
 ژوندون خواته ځي هغه تنګه او لاره يې سخته ده او د هغې
 موندونکي هم لږ دي.

ونه او د هغې مېوه

(لوقا ۴۳:۶-۴۴)

(۱۵) د جعلي پيغمبرانو سره احتياط کوئ، هغوی د پسونو په شکل
 کې تاسو ته راځي، خو په حقيقت کې د اړونکي لېوان دي. (۱۶) تاسو
 به هغوی د خپلو عملونو څخه وپېژنئ. ايا د اغزو څخه شوک انگور
 يا انځر راټولولی شي؟ (۱۷) نو هر ه بڼه و نه بڼه مېوه نيسي او خرابه

ونه خرابه مېوه نيسي. (۱۸) بڼه و نه خرابه مېوه نه شي نيولی او نه خرابه و نه بڼه مېوه نيولی شي. (۱۹) کومه و نه چې بڼه مېوه نه نيسي، نو هغه و نه به ووهل شي او په اور کې به واچول شي. (۲۰) په دې ډول به تاسو هغوی د خپلو عملونو څخه وپېژنئ.

زه تاسو هېڅ نه پېژنم

(لوقا ۱۳:۲۵-۲۷)

(۲۱) هر هغه څوک چې ماته باداره، باداره ووايي د خدای په

پاچاهۍ کې به وردننه نه شي، خو يوازې هغه خلک به دننه شي چې

زما د اسماني پلار اراده پوره کوي. (۲۲) د اخرت په ورځ به ډېر

ماته وایي: «ای باداره، ای باداره، ایا ستا په نوم مونږ د خدای پیغام

ونه رساوه؟ ایا ستا په نوم مو پېريان نه وو ویستلي؟ ایا ستا په نوم مو

ډېرې معجزې و نه بنودلې؟» (۲۳) بیا به زه هغوی ته په بڼکاره

ووايم: «ای بدکارانو، زه تاسو هېڅ نه پېژنم، زما د مخې نه لېرې شی.»

دوه ډوله بنيادونه

(لوقا ۴۷:۶-۴۹)

(۲۴) نو هر څوک چې زما دا خبرې اوري او عمل ورباندې کوي هغه

د هغه پوه سړي په شان دی چې خپل کور يې په تېرو باندې جوړ

کړی و، (۲۵) چې باران وشو او سېلاب راغی او سخت توفان په هغه

کور باندې راغی، خو هغه راونه غورځېده، ځکه چې بنياد يې په تېرو

باندې ايښودل شوی و. (۲۶) خو هر څوک چې زما خبرې واورې او

عمل ورباندې و نه کړي، نو هغه د هغه ناپوه سړي په شان دی چې

خپل کور يې په شگو باندې جوړ کړی ؤ، (۲۷) او کله چې باران وشو او سپلاب راغی او سخت توفان په هغه کور باندې راغی، نو هغه راوغورخېد او بيخي وران شو.»

(۲۸) کله چې عیسی دا خبرې پای ته ورسولې، نو خلک د هغه تعلیم ته حیران پاتې شول، (۲۹) ځکه چې هغه د شریعت د عالمانو په شان نه بلکې په واک او اختیار سره هغوی ته تعلیم ورکاوه.

عیسی یو جذامي سړي ته شفا ورکوي

(مرقوس ۱:۴۰-۴۵ او لوقا ۵:۱۲-۱۶)

۸ (۱) کله چې عیسی د غره نه رابنکته شو، نو گڼ شمېر خلک ورپسې روان شول. (۲) په دې وخت کې یو جذامي سړی هغه ته راغی او د هغه په پنبو کې پرپوت او ویې ویل: «بناغلیه، که ته وغواړې نو کولای شې چې ما پاک او روغ کړې.» (۳) عیسی خپل لاس وراوږد کړ او په هغه باندې یې کېښود او ویې ویل: «زه غواړم، پاک او روغ شه» او هغه سمدلاسه د جذام څخه پاک او روغ شو. (۴) بیا عیسی هغه ته وویل: «گوره چې په دې هکله هېچا ته څه ونه وایې، خو لار شه او خپل ځان کاهن ته وروښایه او کومه قرباني چې موسی یې حکم کړی دی وړاندې کړه، د دې دپاره چې خلکو ته ثابته شي چې ته روغ شوی یې.»

عیسی د رومي منصبدار نوکر ته شفا ورکوي

۵) کله چې عیسی د کپرناحوم ښار ته ورغی، نو یو رومي

منصبدار ورته راغی او هغه ته یې زاري وکړه، ۶) او ورته ویې

ویل: «ای ښاغلیه، زما یو نوکر په کور کې شل پروت دی او ډېر په

عذاب دی.» ۷) عیسی وویل: «زه به درشم او هغه به روغ کړم.»

۸) خو هغه منصبدار ورته په ځواب کې وویل: «ای ښاغلیه، زه د

دې لایق نه یم چې زما کور ته راشي. ته یوازې امر وکړه، نو زما

نوکر به روغ شي. ۹) ځکه چې زه هم د بل چا د امر لاندې یم او

عسکر زما د امر لاندې دي. کله چې یو ته ووايم چې لاړ شه، نو هغه

ځي او بل ته ووايم چې راشه نو هغه راځي او کله چې خپل نوکر ته

ووايم چې دا کار وکړه نو هغه یې کوي.» ۱۰) کله چې عیسی د هغه

خبرې واورېدلې نو حیران شو او کوم خلک چې په هغه پسې روان

وو، هغوی ته یې وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې ما

داسې ایمان په اسراییلو کې هم نه دی لیدلی. ۱۱) زه تاسو ته وایم

چې د ختیځ او لوېدیځ څخه به ډېر خلک راشي او د ابراهیم، اسحاق

او یعقوب سره به د اسماني پاچاهۍ په مېلمستیا کې کښېني، ۱۲)

خو کوم خلک چې د دې پاچاهۍ دپاره ټاکل شوي وو هغوی به

دباندي تیارو ته یعنې هغه ځای ته وغورځول شي چې هلته به خلک

ژاړي او خپل غاښونه به چیچي.» ۱۳) بیا عیسی هغه منصبدار ته

ووویل: «بېرته خپل کور ته لاړ شه، لکه څنگه چې باور لرې همداسې

به وشي.» نو په هماغه ساعت هغه نوکر روغ شو.

عیسی د پړو خلکو ته شفا ورکوي

(مرقوس ۱:۲۹-۳۴ او لوقا ۴:۳۸-۴۱)

۱۴ کله چې عیسی د پطروس کور ته ورغی، نو ویې لیدل چې د پطروس خواتنې د تبې له لاسه پرته وه. ۱۵ عیسی د هغې لاس ونيوه او تبې هغه پرېښودله. هغه راپاڅېدله او د عیسی خدمت یې پیل کړ. ۱۶ کله چې ماښام شو، نو خلکو هغه ته د پړ داسې کسان راوستل چې پېریانو نیولي وو او په یو حکم یې د هغوی څخه پېریان وویستل او ټول ناروغان یې روغ کړل. ۱۷ په دې ډول د اشعیا نبی هغه وینا رښتیا شوه چې ویلي یې وو:

هغه زمونږ ټولې ناروغی لېرې کړلې، او زمونږ کمزوری یې لېرې کړلې.

د عیسی څخه د پیرو کولو بیه

(لوقا ۹:۵۷-۶۲)

۱۸ کله چې عیسی ولیدل چې د خلکو ګڼه ګڼه ورڅخه راچاپېره ده نو خپلو شاگردانو ته یې حکم وکړ چې د جلیل د بحیرې بلې غاړې ته لاړ شي. ۱۹ د شریعت یو عالم هغه ته ورغی او ویې ویل: «استاذه! هرچېرته چې ځې زه به درپسې ځم.» ۲۰ عیسی ورته وویل: «ګیدران خپل غارونه لري او مرغان خپلې ځالې، خو د انسان زوی دومره ځای هم نه لري چې خپل سر ورباندې کېږدي.» ۲۱ یو بل شاگرد ورته وویل: «استاذه، اجازه راکړه چې لومړی لاړ شم او خپل پلار خاورو ته وسپارم.» ۲۲ عیسی ځواب ورکړ: «ته

ما پسې راځه او پرېږده چې مري خپل مري ښخ کړي.»

عیسی توفان اراموي

(مرقوس ۴:۳۵-۴۱ او لوقا ۸:۲۲-۲۵)

عیسی په کشتی کې سپور شو او شاگردان یې هم ورسره روان شول. (۲۳) ناڅاپه په بحیره کې یو سخت توفان راغی او نژدې و چې کشتی د خپو له لاسه ډوبه شي، خو عیسی ویده و. (۲۵) نو شاگردان ورغلل او راوینښ یې کړ او ورته ویې ویل: «ای استاذه، مونږ وژغوره. مونږ ډوبیږو.» (۲۶) عیسی ورته وویل: «تاسو ولې دومره وپرېږئ؟ ستاسو ایمان خومره کمزوری دی!» بیا هغه راپاڅېد او باد او د اوبو خپو ته یې حکم وکړ او هغوی بیخي ارام شول. (۲۷) شاگردان حیران شول او ویې ویل: «دا څنګه سړی دی چې باد او خپي یې هم حکم مني؟»

عیسی دوو کسانو ته چې پېریانو نیولي وو شفا ورکوي

(مرقوس ۵:۱-۲۰ او لوقا ۸:۲۶-۳۹)

کله چې عیسی د جدریان سیمې ته چې د بحیرې په بلې غاړې پرته وه ورسېده، نو د دوو تنو سره چې پېریانو نیولي وو او د هدیرې لڅخه راووتل، مخامخ شو. هغوی دومره خطرناکه وو چې هېچا نه شو کولای په هغه لاره تېر شي. (۲۹) ناڅاپه هغوی چیغې ووهلې: «ای د خدای زوی، مونږ سره څه کار لري؟ ته د دې دپاره دلته راغلی یې چې مونږ د ټاکل شوي وخت څخه مخکې په عذاب کړې؟» (۳۰) د هغه ځای څخه لږ لږې د خوګانو یوه لویه رمه خرېدله. (۳۱) پېریانو

عیسی ته زاري وکړه: «که چیرې ته مونږ شړې، نو د خوگانو هغې رمې ته مو ولپړه.» (۳۲) عیسی هغوی ته وویل: «لاړ شی!» نو هغوی راووتل او په خوگانو کې ورننوتل. سمدلاسه د خوگانو ټولې رمې منډه کړه او د کمر د غاړې نه بحیرې ته ورولوېدله او په اوبو کې ډوبه شوه. (۳۳) د خوگانو ساتونکي ورتبندل او ښار ته لاړل. خلکو ته یې ټوله کیسه وکړه او هغه څه چې په پېریانو نیولي سړیو باندې تېر شوي وو، ټولو ته یې وویل. (۳۴) بیا د ښار ټول خلک راووتل چې عیسی وويني او کله یې چې هغه ولیده نو زاري یې ورته وکړه چې د دوی د سیمې څخه لاړ شي.

عیسی یو شل سړي ته شفا ورکوي

(مرقوس ۱: ۲-۱۲ او لوقا ۱۷: ۵-۲۶)

۹ (۱) عیسی په کشتۍ کې سپور شو او د بحیرې څخه تېر شو او بېرته خپل ښار کپرناحوم ته راغی. (۲) په دې وخت کې څو کسانو یو شل سړی چې په کټ کې پروت ؤ هغه ته راوست. عیسی چې د هغوی ایمان ولیده، نو هغه شل سړي ته یې وویل: «زویه! ډاډه اوسه، ستا گناهونه وبخښل شول.» (۳) په دې خبرې د شریعت ځینې عالمانو د خپلو ځانونو سره وویل: «دا سړی کفر وایي.» (۴) خو عیسی پوهېده چې د هغوی په زړه کې څه دي او ورته ویې ویل: «ستاسو په زړونو کې ولې داسې بد فکرونه گرځي؟» (۵) ایا دا خبره اسانه ده چې وویل شي ستا گناهونه وبخښل شول او یا وویل شي چې پاڅپړه او وگرځه؟ (۶) خو زه به تاسو ته ثابته کړم چې د انسان زوی د ځمکې په مخ دا واک او اختیار لري چې گناهونه

وبخښي.» نو هغه شل سړي ته يې وويل: «پاخږه، کټ دې واخله او خپل کور ته لاړ شه.» (۷) هغه پاڅېد او کور ته لاړ. (۸) کله چې خلکو دا پېښه وليدله نو ووپرېدل او د خدای ثنا يې وويله چې انسان ته يې داسې واک او اختيار ورکړی دی.

عیسی متي ته بلنه ورکوي

(مرقوس ۱۳: ۲-۱۷ او لوقا ۵: ۲۷-۳۲)

(۹) کله چې عیسی له هغه ځای څخه تېرېده، نو په لاره کې يې د متي په نوم یو سړی وليده چې د ماليې راټولولو په ځای کې ناست و. عیسی هغه ته وويل: «ما پسې رآه.» متي راپاڅېد او په هغه پسې روان شو.

(۱۰) بیا عیسی د متي په کور کې ډوډی ته ناست و چې ډېر مالیه ټولوونکي او نور گناهکاران راغلل او د عیسی او د هغه د شاگردانو سره دسترخوان ته کښېناستل. (۱۱) کله چې فریسیانو دا وليدل، نو د عیسی د شاگردانو نه يې پوښتنه وکړه: «ستاسو استاذ ولې د مالیه ټولوونکو او نورو گناهکارانو سره یوځای ډوډی خوري؟» (۱۲) عیسی د هغوی خبرې واورېدلې او وېي ويل: «روغ خلک ډاکتر ته اړتیا نه لري بلکې ناروغان يې لري. (۱۳) لاړ شی او د خدای د کلام د دې لیکنو په معنی باندې ځانونه پوه کړئ: زه ستاسو څخه غواړم چې په نورو رحم وکړئ، نه د قربانی وړاندې کول.» ځکه چې زه د دې دپاره نه یم راغلی چې پرهبزگاران راوبولم بلکې گناهکاران راوبولم.»

د روژې په هکله پوښتنه

(مرقوس ۲:۱۸-۲۲ او لوقا ۵:۳۳-۳۹)

۱۴) بیا د یحیی شاگردان عیسی ته راغلل او ورته ویې ویل: «ولې

مونږ او فریسیان روژه نیسو او ستا شاگردان یې نه نیسي؟» ۱۵)

عیسی هغوی ته وویل: «ایا دا کېدای شي چې د زوم ملګري دې په داسې حال کې چې زوم ورسره وي خفه ناست وي؟ بې له شکه چې

نه. خو داسې وخت به راشي چې زوم به د هغوی نه بوتل شي، نو

بیا به روژه نیسي. ۱۶) هېڅوک په زړو کالیو باندې نوی پیوند نه

لګوي. که داسې وکړي نو هغه پیوند به د زړو کالیو څخه راوشلیري

او د مخکې نه به هم یو لوی سوری په کې جوړ شي. ۱۷) او نه هم

څوک تازه شراب په زړو مشکونو کې اچوي، ځکه که واچول شي،

نو مشکونه شکیري او شراب ترې توییري او مشکونه به له منځه لاړ

شي. خو تازه شراب په نویو مشکونو کې اچول کیري او په دې ډول

هم شراب او هم مشک دواړه روغ پاتې کیري.»

یوې بڼځې ته شفا ورکول او د یوې مړې انجلی راژوندي

کول

(مرقوس ۵:۲۱-۴۳ او لوقا ۸:۴۰-۵۶)

۱۸) عیسی لا دا خبرې کولې چې په دې وخت کې د کنیسی یو

مشر ورته راغی او د هغه په پښو کې پرپوت او ویې ویل: «همداوس

زما لور مړه شوه، خو که چېرې ته راشې او خپل لاس ورباندې

کېرې، نو هغه به ژوندي شي.» ۱۹) عیسی پاڅېد او ورسره روان

شو او شاگردان يې هم ورپسې روان شول. (٢٠) په دې وخت کې يوه بڼځه چې د دولسو کالو راهيسې ورڅخه وينه بهېدله، د شا له خوا راغله او د عيسی لمنې ته يې لاس وروړ. (٢١) ځکه چې هغې باور درلود چې که زه يوازې د هغه چينې ته هم لاس وروړم نو روغه به شم. (٢٢) عيسی مخ وروړاوه او هغه يې وليدله او ورته ويلي: «لورې! ډاډه اوسه، ته خپل ايمان روغه کړې.» او په هماغه ساعت بڼځه روغه شوه. (٢٣) کله چې عيسی د هغه مشر کور ته ورغی او د جنازې دپاره د غم ساز غږوونکي او د خلکو شور يې وليده، (٢٤) نو هغه وويل: «ووځئ، ځکه چې انجلی مړه نه ده، بلکې ويده ده.» نو هغوی وروړې وخنډل. (٢٥) خو کله چې ټول خلک دباندي وويستل شول، نو هغه د انجلی کوټې ته ورننوت، هغه يې له لاسه ونيوله او هغه راپاڅېدله. (٢٦) دا خبر په هغې ټولې سيمې کې خپور شو.

عيسی دوو ږندو ته شفا ورکوي

(٢٧) کله چې عيسی د هغه ځای نه روان شو، نو دوه ږانده ورپسې روان شول او چيغې يې وهلي: «ای د داود زويه، په مونږ رحم وکړه.» (٢٨) کله چې عيسی کور ته دننه شو، نو هغه ږانده ورته راغلل. عيسی د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «ايا تاسو په دې ايمان لرئ چې زه کولای شم تاسو بينا کړم؟» هغوی وويل: «هو، بناغليبه!» (٢٩) بيا عيسی د هغوی سترگو ته لاس وروړ او ويلي: «څنگه چې ستاسو ايمان دی، نو همداسې دې وشي.» (٣٠) او د هغوی سترگې بينا شوې. عيسی هغوی ته په کلکه خبرداری ورکړ چې په

دې هکله هېچا ته څه ونه وايي. (۳۱) خو کله چې هغوی لاپړل، نو په هغه ټوله سیمه کې یې د هغه په هکله خبر خپور کړ.

عیسی یو ګونګي ته شفا ورکوي

(۳۲) کله چې عیسی او شاگردان یې په وتلو کې وو چې یو سړی یې عیسی ته راوست چې خبرې یې نه شوې کولای ځکه چې پېریانو نیولی و. (۳۳) کله چې عیسی د هغه څخه پېری وویست، نو هغه سړي په خبرو پیل وکړ. خلک ډېر حیران شول او ویې ویل: «په اسراییلو کې هېڅکله هم داسې کار نه دی لیدل شوی.» (۳۴) خو فریسیانو وویل: «هغه د پېریانو د مشر یعنی شیطان په مرسته پېریان وباسي.»

عیسی په خلکو باندې رحم کوي

(۳۵) عیسی ښار په ښار او کلي په کلي ګرځېده او د هغوی په کنیسو کې یې تعلیم ورکاوه او د اسماني پاچاهۍ زېږی یې خپراوه او د خلکو هر ډول ناروغی او کمزورتیاوې یې روغولې. (۳۶) کله چې هغه د خلکو ګڼه ګڼه ولیدله، نو زړه یې ورباندې وسوځېد، ځکه چې هغوی د بې شپونه پسونو په شان پرېشانه او بې وسه وو. (۳۷) بیا هغه خپلو شاگردانو ته وویل: «فصل ډېر دی، خو مزدوران لږ دي.» (۳۸) نو تاسو د فصل خاوند ته زاري وکړئ چې د خپلو حاصلاتو د راټولولو دپاره نور مزدوران راولېږي.»

د عیسی دولس رسولان

(مرقوس ۱۳:۳-۱۹ او لوقا ۱۲:۶-۱۶)

۱۰ عیسی خپل دولس شاگردان راوغوښتل او هغوی ته یې د پېریانو د ویستلو او د هر ډول ناروغیو او کمزورتیاوو د روغولو اختیار ورکړ. (۲) د هغو دولسو رسولانو نومونه دا دي: لومړنی شمعون چې په پطروس مشهور ؤ او ورور یې اندریاس، یعقوب د زبدي زوی او د هغه ورور یوحنا، (۳) فیلیپوس او بارتولما، توما او مالیه ټولوونکی متی، یعقوب د حلفي زوی او تدي، (۴) شمعون سرتېری او یهودا اسخريوتي چې د عیسی سره یې خیانت وکړ.

عیسی خپل دولس رسولان لېري چې خپل کار سرته

ورسوي

(مرقوس ۷:۶-۱۳ او لوقا ۱:۹-۶)

۵ عیسی دا دولس شاگردان د دې لارښوونو سره ولېږل: «د»

غیریهودیانو هېڅ یوې سیمې ته لاړ نه شی او د سامریانو هېڅ ښار ته مه ننوځئ. (۶) خو د هغې په ځای د اسراییلو قوم ته چې د ورک شویو پسونو په شان دي ورشئ (۷) او په لاره کې دا پیغام ورکوئ چې اسماني پاچاهي رانژدې شوې ده. (۸) ناروغان روغ کړئ، مړي راژوندي کړئ، په جذام اخته خلک پاک او روغ کړئ او پېریان وباسئ. تاسو ته وړیا درکړل شوي او وړیا یې ورکړئ. (۹) د ځان سره د سرو زرو، سپینو زرو او مسو سکې مه وړئ، (۱۰) د سفر دپاره کوم خورجین، اضافه کالي، خپلې او امسا مه اخلئ، ځکه چې

مزدور د خپلې مزدورۍ حقدار دی. (۱۱) کله چې کوم ښار یا کوم کلي ته ننوځي، نو د یو داسې سړي کور ته ورشي چې د ورتلو لایق وي او ترڅو پورې چې کوم بل ځای ته ځي، نو تر هغه وخته پورې د هغه په کور کې پاتې شي. (۱۲) کوم کور ته چې ننوځي، نو په هغه سلام واچوي. (۱۳) که چېرې د هغه کور خلک ستاسو د سلام لایق وي، نو کومه سوله او سلامتي چې تاسو یې د هغوی دپاره غواړئ هغه به ورباندې پاتې شي، خو که لایق یې نه وي، نو هغه سلام به بېرته تاسو ته راوگرځي. (۱۴) خو که چېرې څوک تاسو ته هرکلی ونه وایي او یا ستاسو خبرو ته غوږ ونه نیسي، نو کله چې د هغه کور یا ښار څخه ځي، نو د خپلو پښو خاورې وڅنډئ. (۱۵) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د قیامت په ورځ به د سدوم او عموره د ښارونو د خلکو سزا د دی ښار د خلکو د سزا څخه کمه وي.

د راتلونکې څوړونې په هکله

(مرقوس ۹:۱۳-۱۳ او لوقا ۱۲:۲۱-۱۷)

(۱۶) گورۍ، زه تاسو لکه د پسونو په شان د لېوانو منځ ته لېرم، نو د مارانو په شان هوبنډیار او د کوترو په شان بې آزاره اوسئ. (۱۷) پام کوئ چې خلک به تاسو محکمو ته وسپاري او په خپلو کنیسو کې به مو په دورو باندې ووهي (۱۸) او زما په خاطر به تاسو والیانو او پاچاهانو ته راوستل شي چې د هغوی او غیریهودیانو په مخکې شاهدي ورکړي. (۱۹) خو کله چې هغوی تاسو محکمې ته راولي، نو په دې هکله اندېښنه مه کوئ چې تاسو به څه وایئ او څنګه به یې وایئ، ځکه چې په هماغه ساعت به تاسو ته وویل شي چې څه

ووايئ. (٢٠) ځکه تاسو چې کومې خبرې کوي هغه به ستاسو خبرې نه وي، بلکې ستاسو د اسماني پلار روح به ستاسو په وسيله خبرې کوي. (٢١) ورور به د ورور سره خيانت وکړي چې ووژل شي او پلار به د خپلو اولادونو سره. اولادونه به د خپلو ميندو او پلرونو په خلاف راپورته شي او د هغوی د مړينې سبب به شي. (٢٢) ټول خلک به زما د نوم په خاطر ستاسو څخه کرکه کوي. خو څوک چې تر اخره ټينگ پاتې شي، هغه به خلاصون ومومي. (٢٣) کله چې څوک تاسو په يو ښار کې ځوروي، نو بل ښار ته وتبښتئ. په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې مخکې له دې چې د اسرايلو په ټولو ښارونو کې وگرځئ، د انسان زوی به راشي.

(٢٤) شاگرد د خپل استاذ څخه لوی نه دی او نه نوکر د خپل بادار څخه. (٢٥) د يو شاگرد دپاره دا بس دی چې د خپل استاذ په شان شي او نوکر د خپل بادار په شان. که چېرې د کور مشر ته بعلزبول يعنې شيطان وويل شي، نو د هغه د کورنۍ نور غړي به د دې نه هم په خراب نوم ياد کړای شي.

د چا څخه بايد ووپرېږئ

(لوقا ٢: ١٢-٧)

(٢٦) نو د هغوی نه مه وپرېږئ، ځکه داسې پټ شی نشته چې

ښکاره به نه شي او نه داسې پټ راز شته چې ښکاره به نه شي. (٢٧) څه چې زه تاسو ته په تياره کې وایم، نو تاسو يې په رڼا ورځ اعلان کړئ، کوم څه چې تاسو ته په غوږ کې وويل شي تاسو يې د بام په

سر اعلان کړئ. (۲۸) د هغو خلکو څخه مه وپرېږئ چې بدن وژني، خو روح نه شي وژلی. خو د هغه چا څخه ووپرېږئ چې بدن او روح دواړه په دوزخ کې تباه کولای شي. (۲۹) ایا دوه مرغی په یوه روپۍ نه خرڅېږي؟ خو بیا هم ستاسو د اسماني پلار د رضا څخه پرته یوه هم په ځمکه نه رالویږي. (۳۰) خو ستاسو په هکله باید وویل شي چې ستاسو د سر ویستان هم شمېرل شوي دي. (۳۱) نو بیا مه وپرېږئ، تاسو د بې شمېره مرغیو څخه زیات ارزښت لرئ. (۳۲) نو هرڅوک چې د خلکو په مخکې په دې اقرار وکړي چې هغه زما د پیروانو څخه دی، نو زه به هم د خپل اسماني پلار په مخکې اقرار وکړم چې هغه زما د پیروانو څخه دی. (۳۳) خو هرڅوک چې د خلکو په مخکې زما څخه انکار وکړي، نو زه به هم د خپل اسماني پلار په مخکې د هغه څخه انکار وکړم.

د ایمان په خاطر د ستونزو منل

(لوقا ۵۱:۱۲-۵۳، ۲۶:۱۴-۲۷)

(۳۴) داسې گومان مه کوئ چې زه د دې دپاره راغلی يم چې نړۍ ته سوله راولم، زه د سولې د راوستلو دپاره نه يم راغلی، بلکې دښمني راولم. (۳۵) زه راغلی يم چې زوی د پلار، لور د مور او انږور د خواتنې په خلاف کړم. (۳۶) ستاسو د خپلې کورنۍ غړي به ستاسو دښمنان شي. (۳۷) په چا چې خپل مور او پلار زما څخه زیات گران وي، نو هغه زما لایق نه دی او په چا چې خپله لور او زوی زما څخه دېر گران وي، هغه زما لایق نه دی. (۳۸) څوک چې خپل صلیب راوانخلي او ما پسې رانه شي، نو هغه زما لایق نه دی.

۳۹) څوک چې کونښن کوي خپل ځان وساتي، نو هغه به له لاسه ورکړي او څوک چې زما په خاطر خپل ژوند له لاسه ورکړي هغه به رښتینی ژوند ترلاسه کړي.

اجرونه

(مرقوس ۹:۴۱)

۴۰) څوک چې تاسو قبول کړي، نو زه یې قبول کړی يم او څوک چې ما قبول کړي، نو هغه څوک یې قبول کړی دی چې زه یې رالېږلی يم. ۴۱) هر څوک چې یو پیغمبر په دې خاطر قبول کړي چې هغه پیغمبر دی، نو هغه به د یو پیغمبر اجر ومومي او څوک چې یو نېک سړی په دې خاطر قبول کړي چې هغه نېک سړی دی، نو هغه به د نېک سړي اجر ومومي. ۴۲) هر څوک چې د دې عادي خلکو څخه یوه ته په دې خاطر چې هغه زما د پیروانو څخه دی، یوه پیاله یخې اوبه هم ورکړي، نو په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې هغه سړی به بې اجره پاتې نه شي.»

د عیسی په هکله د یحیی پوښتنه

(لوقا ۷:۱۸-۳۵)

۱۱) کله چې عیسی خپلو دولسو شاگردانو ته دا لارښوونې وکړې، نو له هغه ځای نه روان شو چې د هغې سیمې په نورو ښارونو کې تعلیم ورکړي او وعظ وکړي.

٢) کله چې یحیی په زندان کې د مسیح د کارونو څخه خبر شو، نو خپل خو شاگردان یې هغه ته ورولېږل ٣) چې د هغه څخه پوښتنه وکړي: «ایا ته هغه څوک یې چې باید راغلی وای یا د کوم بل چا په تمه واوسو؟» ٤) عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «لاړ شی او څه چې تاسو اورئ او وینئ یحیی ته ووايئ ٥) چې څنگه رانده بینا کيږي، گوډان کولای شي وگرځي، کوم خلک چې په جذام باندې اخته وو هغه پاک او روغ شوي دي، کانه اورېدلی شي، مړي راژوندي کيږي او غریبانو ته زېری ورکول کيږي. ٦) بختور دی هغه څوک چې په ما شک ونه کړي.»

یحیی څوک دی

٧) څنگه چې د یحیی شاگردان روان شول، نو عیسی خلکو ته د یحیی په هکله داسې خبرې پیل کړې: «تاسو د څه شي د لیدلو دپاره دښتې ته تللي وئ؟ د یوې لوڅې د لیدلو دپاره چې باد خوځوله؟ ٨) نو بیا د څه شي د لیدلو دپاره تللي وئ؟ ایا د هغه چا د لیدلو دپاره چې قیمتي او ښکلي کالي یې اغوستي وو؟ گورئ، کوم خلک چې داسې کالي اغوندي هغوی په شاهانه مانیو کې ژوند کوي. ٩) نو بیا د څه شي د لیدلو دپاره وتلي وئ؟ ایا د یو پیغمبر د لیدلو دپاره؟ هو، زه تاسو ته وایم چې هغه د یو پیغمبر څخه هم ډېر لوی دی. ١٠) دا هغه څوک دی چې د هغه په هکله د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

گوره، زه به خپل استازی ستا څخه مخکې ولېږم چې ستا دپاره لاره تیاره کړي.

١١) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې په دې نړۍ کې له تعمید ورکوونکي یحییٰ څخه بل څوک لوی نه دی پیدا شوی، خو بیا هم په اسماني پاچاهۍ کې تر ټولو کوچنی د هغه نه ډېر لوی دی. (١٢) د تعمید غسل ورکوونکي یحییٰ د زمانې څخه تر نن ورځ پورې اسماني پاچاهي تر سختو حملو لاندې راغلې او زورور خلک کوبښن کوي چې هغه په زوره ونیسي. (١٣) ځکه چې ټولو پیغمبرانو او د موسیٰ شریعت د یحییٰ تر راتللو پورې د اسماني پاچاهۍ په هکله پېشگويي کړې ده (١٤) او که تاسو تیار یئ چې دا ومني، نو یحییٰ هماغه الیاس نبي دی چې باید راغلی وای. (١٥) که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.

١٦) خو زه د دې زمانې خلک د څه شي سره پرتله کړم؟ هغوی د هغو ماشومانو په شان دي چې په بازار کې ناست وي او یو بل ته نارې وهي: (١٧) «مونږ درته شپیلۍ ووهله، خو تاسو گډا ونه کړه، مونږ درته د غم سندرې وویلې، خو تاسو ونه ژړل.» (١٨) ځکه کله چې یحییٰ راغی، نو نه یې څه خوړل او نه یې څه څښل، خو ټولو به ویل چې هغه پېریانو نیولی دی. (١٩) کله چې د انسان زوی راغی او هغه خوړل او څښل، خو هغوی ویل چې هغه ته گورۍ، هغه یو خپتور، شرابي او د مالیه ټولوونکو او نورو گناهکارانو ملگری دی. خو بیا هم خلکو ته به د خدای حکمت په خپلو عملونو کې رښتیني ثابت شي.»

بې ایمانه ښارونه

۲۰) بيا عيسى د هغو ښارونو خلک ملامته کړل چې زياتې معجزې يې په کې ښودلې وې، ځکه چې هغوی توبه ونه ويستله. ۲۱) هغه وويل: «افسوس دې وي په تا ای د خورزين ښاره! او افسوس دې وي په تا باندي ای د بيت صيدا ښاره! ځکه که چېرې دا معجزې چې په تاسو کې وښودل شوې که هغه په صور او صيدون کې ښودل شوې وای نو هغوی به ډېر پخوا د وير کالي اغوستي وای، په خپلو سرونو باندي به يې ايرې بادولې او توبې به يې ويستلې وای. ۲۲) خو تاسو ته وایم چې د قيامت په ورځ به د صور او صيدون سزا ستاسو د سزا څخه کمه وي. ۲۳) خو ای د کيرناحوم ښاره! تا غوښتل چې اسمان ته ورسېږې؟ نه، ته به دوزخ ته وغورځول شې. ځکه کومې معجزې چې په تا کې وښودل شوې، که هغه په سدوم کې ښودل شوې وای، نو هغه به تر نن ورځې پورې پاتې وای. ۲۴) خو زه تاسو ته وایم چې د قيامت په ورځ به د سدوم د خلکو سزا ستاسو د سزا څخه کمه وي.»

عيسى وايي چې ماته راشئ او ارام ومومئ

(لوقا ۱۰: ۲۱-۲۲)

۲۵) په هغه وخت کې عيسى دا دعا وکړه: «ای پلاره، ای د ځمکې او اسمان څښتنه، ستا شکر کوم چې دا خبرې دې د پوهو او هوبنيارو خلکو څخه پټې کړې دي او ناپوهو ته دې ښکاره کړي دي. ۲۶) هو پلاره! دا ستا رضا وه.»

۲۷) زما پلار ټول شيان ماته راسپارلي دي. هېڅوک زوی نه پېژني
 بې له پلاره او هېڅوک پلار نه پېژني بې له زويه او بې له هغو کسانو
 چې زوی يې وغواړي، پلار ورته وروښايي. ۲۸) ای تاسو ټول چې
 د خپلو درنو بارونو څخه سترې شوي یئ، ماته راشئ او زه به ارام
 درکړم. ۲۹) زما جغ په خپله غاړه کېږدئ او زما څخه يې زده کړئ،
 ځکه چې زه په زړه نرم او عاجز یم او ستاسو زړونه به ارام ومومي.
 ۳۰) ځکه چې زما د جغ وړل اسانه او بار مې سپک دی.

د سبت د ورځې په هکله پوښتنه

(مرقوس ۲:۲۳-۲۸ او لوقا ۱:۶-۵)

۱۲) ۱) په هغه وخت کې عیسی د سبت په یوه ورځ د غنمو په
 پټیو تېرېده، د هغه شاگردان وړي شوي وو نو هغوی د غنمو د وړو په
 شکولو او خوړلو پیل وکړ. ۲) خو کله چې فریسیانو دا ولیدل، نو
 عیسی ته یې وویل: «گوره! ستا شاگردان داسې کار کوي چې د سبت
 په ورځ ناروا دی.» ۳) عیسی ځواب ورکړ: «ایا تاسو دا نه دي
 لوستلي کله چې داود او د هغه ملګري وړي وو، نو هغه څه وکړل؟
 ۴) هغه څنګه د خدای کور ته ننوت او د خپلو ملګرو سره یې
 سپېڅلې ډوډۍ وخوړله، که څه هم د هغوی دپاره د هغې خوړل روا
 نه وو او یوازې د کاهنانو دپاره روا وو؟ ۵) او تاسو د موسی په
 شریعت کې نه دي لوستلي چې کاهنان د خدای په کور کې د کار په
 کولو سره د سبت قانون ماتوي، خو بیا هم ګناهکار نه ګڼل کېږي؟
 ۶) زه تاسو ته وایم چې دلته یو څوک شته چې د خدای د کور
 څخه هم لوی دی. ۷) که چېرې تاسو د خدای د کلام په معنی

پوهېدلی چې وايي: «زه ستاسو څخه غواړم چې په نورو رحم وکړئ،
نه قرباني.» نو تاسو به يې گناه خلک نه ملامتول. (۸) ځکه چې د
انسان زوی د سبت د ورځې خاوند هم دی.»

عیسی یو سړي ته چې لاس يې شل ؤ شفا ورکوي
(مرقوس ۱: ۳-۶ او لوقا ۶: ۶-۱۱)

(۹) له هغې وروسته عیسی د هغه ځای څخه لاړ او یوې کنیسي ته
ورغی. (۱۰) هلته یو سړی ؤ چې لاس يې وچ شوی ؤ. ځينو خلکو
چې غوښتل يې په عیسی باندې تور ولگوي، نو پوښتنه يې ترې
وکره: «ایا د سبت په ورځ د چا روغول روا دي؟» (۱۱) عیسی
ځواب ورکړ: «فرض کړئ چې په تاسو کې کوم څوک یو پسه ولري
او هغه د سبت په ورځ کندی ته ولویږي نو هغه به راونه نیسي او د
هغې کندی څخه به يې راونه باسي؟» (۱۲) خو انسان د پسه نه ډېر
زیات ارزښت لري! نو له دې امله د سبت په ورځ نېک کار کول روا
دی. (۱۳) بیا عیسی هغه سړي ته وویل: «خپل لاس دې وغزوه.»
هغه خپل لاس وغزاه او هغه يې د بل لاس په شان روغ شو. (۱۴)
خو فریسيان د کنیسي نه ووتل او د عیسی د وژلو دپاره يې دسیسه
جوړه کړه.

د خدای غوره شوی خدمتگار

(۱۵) کله چې عیسی د هغوی د دسیسي نه خبر شو، نو د هغه ځای
څخه لاړ. ډېر خلک ورپسې روان شول او هغه ټول ناروغان روغ
کړل (۱۶) او هغوی ته يې امر وکړ چې هېچا ته ونه وايي چې هغه

شوګ دی. (۱۷) ترڅو په دې ډول د اشعيا نبي هغه وينا رښتيا شي چې وايي:

(۱۸) دا دی زما خدمتگار چې ما غوره کړی دی. هغه په ما باندې گران دی او زه ترې خوشحاله یم. زه به په هغه باندې خپل روح نازل کړم او هغه به د نړۍ قومونه د خدای د قضاوت څخه خبروي (۱۹) هغه به نه جنگ جگړې کوي او نه به چيغې وهي او نه به يې په کوڅو کې شوګ اواز اوري. (۲۰) هغه به کږه لوڅه هم نه ماتوي او نه به ضعیفه ډپوه مړه کوي، ترڅو هغه انصاف بريالی کړي. (۲۱) د ټولو قومونو د هیلې سترگې به د هغه خواته وي.

عیسی او بعزبول یعنې شیطان

(مرقوس ۲۰:۳-۳۰ او لوقا ۱۴:۱۱-۲۳)

(۲۲) په دې وخت کې خلکو یو ږوند او گونګ سړی چې پېریانو نیولی ؤ عیسی ته راوست. عیسی هغه روغ کړ او هغه وکولای شول چې هم خبرې وکړي او هم وویني. (۲۳) ټول خلک حیران شول او ویې ویل: «ایا دا د داود زوی نه دی؟» (۲۴) خو کله چې فریسیانو دا واورېدل نو ویې ویل: «دا سړی د پېریانو د مشر بعزبول په مرسته پېریان وباسي.» (۲۵) عیسی پوهېده چې د هغوی په ذهن کې څه گرځي، نو هغوی ته یې وویل: «هره پاچاهي چې په خپل منځ کې په ډلو ووېشل شي او یو د بل سره وجنگیږي، هغه له منځه ځي او هر ښار او هره کورنۍ چې په خپلو کې یو د بل په خلاف شي نو هغه به پاتې نه شي. (۲۶) که چېرې شیطان، شیطان وباسي نو بیا خو شیطان په خپله د خپل ځان په خلاف شو، نو د هغه پاچاهي به څنگه پاتې

شي؟ (٢٧) که چپرې زه د بعلزبول په مرسته پېريان وباسم، نو ستاسو خپل پيروان يې د چا په مرسته وباسي؟ نو هغوی به ستاسو په هکله قضاوت وکړي. (٢٨) خو که چپرې زه د خدای د روح په مرسته پېريان وباسم، نو بيا پوه شئ چې د خدای پاچاهي تاسو ته راغلې ده. (٢٩) يا څنگه څوک کولای شي چې د يو زورور سړي کور ته ورننوځي او د هغه د کور سامان لوټ کړي، ترڅو چې لومړی هغه سړی وتړي او بيا يې کور لوټ کړي. (٣٠) څوک چې زما سره نه دی، هغه زما په خلاف دی او څوک چې زما سره د خلکو په راتلولو کې مرسته نه کوي، هغوی خواره واره کوي. (٣١) نو له دې امله زه تاسو ته وایم چې د انسان هره گناه او کفر ویل به وبخښل شي، خو که چپرې د روح القدس په خلاف کفر وویل شي هغه به ونه بخښل شي. (٣٢) هرڅوک چې د انسان د زوی په خلاف څه ووايي هغه به وبخښل شي، خو که چپرې څوک د روح القدس په خلاف څه ووايي هغه به ونه بخښل شي، نه په دې نړۍ کې او نه په راتلونکې نړۍ کې.»

ونه او د هغې مېوه

(لوقا ٤٣:٤-٤٥)

(٣٣) عیسی زیاته کړه: «یوه ونه د هغې د مېوې څخه پېژندل کېږي. که ونه ښه وي، نو مېوه به یې هم ښه وي. که ونه خرابه وي، نو مېوه به یې هم خرابه وي. (٣٤) ای د مارانو بچیانو! تاسو چې داسې بدکاره خلک یې نو بيا څنگه کولای شئ ښې خبرې وکړئ؟ ځکه کومې خبرې چې په زړه کې وي هغه په خوله راوځي. (٣٥) ښه

سړی د خپلې بڼې خزانې څخه چې په هغه کې ده، بڼه شيان راوباسي او بد سړی د خپلې بدې خزانې څخه بد شيان راوباسي.

②⑥ زه تاسو ته وایم چې د قیامت په ورځ به هر څوک د خپلو بېځایه خبرو چې کړي یې دي ځواب وایي. ③⑦ ځکه چې تاسو به په خپلو خبرو بې‌گناه او یا گناهکار وگڼل شی.»

د شریعت عالمان او فریسیان معجزه غواړي

(مرقوس ۱۱:۸-۱۲ او لوقا ۱۱:۲۹-۳۲)

③⑧ بیا د شریعت ځینو عالمانو او فریسیانو عیسی ته وویل: «ای استاذ، مونږ غواړو چې یوه معجزه راته وښایې.» ③⑨ خو عیسی په ځواب کې وویل: «د دې زمانې بدکاره او بې‌ایمانه خلک یوه معجزه غواړي، خو یوازې معجزه چې هغوی ته به وښودل شي هغه د یونس نبي معجزه ده. ④۰ لکه څنگه چې یونس درې ورځې او درې شپې د یو لوی ماهي په خپټه کې تېرې کړې، نو همداسې به د انسان زوی درې ورځې او درې شپې د ځمکې په تل کې تېرې کړي. ④۱ د قیامت په ورځ به د نینوا خلک راپورته شي او د دې زمانې خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغوی د یونس د وعظ په اورېدلو سره توبه وویستله. خو گورئ اوس چې څوک دلته دی هغه د یونس نه لوی دی. ④۲ د شیبیا د هېواد ملکه به د قیامت په ورځ راپورته شي او د دې زمانې خلک به ملامته کړي، ځکه چې هغه د نړۍ د بل سر نه راغلې وه چې د سلیمان د حکمت څخه ډکې خبرې واورې. خو گورئ، اوس دلته یو څوک شته چې د سلیمان نه لوی دی.»

د پېريانو بېرته راتلل

(لوقا ۲۴: ۱۱-۲۶)

٤٣) کله چې د يو سړي څخه پېرى راوځي، نو په دښتو کې سرگردانه گرځي او د ارام کولو دپاره ځای لټوي، خو کله چې داسې ځای پيدا نه کړي ٤٤) نو د خپل ځان سره وايي: «زه به بېرته هغه کور ته لاړ شم چې ورڅخه راوتلی وم. کله چې بېرته راشي نو هغه کور خالي، جارو شوی او منظم وويني. ٤٥) بيا هغه لاړ شي او د ځان څخه ډېر بد نور اووه پېريان راولي، هغوی ټول راشي او په هغه کس کې ورننوځي او هلته اوسېږي. او د هغه حال له مخکې څخه هم خراب شي. نو د دې زمانې د بدکاره خلکو به هم همدا حال وي.»

د عیسی مور او وروڼه

(مرقوس ۳: ۳۱-۳۵ او لوقا ۸: ۱۹-۲۱)

٤٦) عیسی لا د خلکو سره خبرې کولې چې مور او وروڼه یې راغلل او دباندي ولاړ وو او غوښتل یې چې د هغه سره خبرې وکړي. ٤٧) بيا یو چا عیسی ته وویل: «ستا مور او وروڼه دباندي ولاړ دي او غواړي ستا سره خبرې وکړي.» ٤٨) عیسی په ځواب کې وویل: «زما مور څوک ده؟ او زما وروڼه څوک دي؟» ٤٩) بيا هغه خپلو شاگردانو ته اشاره وکړه او ویې ویل: «دا زما مور او زما وروڼه دي. ٥٠) ځکه هرڅوک چې زما د اسماني پلار اراده پوره کوي، هغه زما ورور، زما خور او زما مور ده.»

۱۳ (۱) په هماغه ورځ عیسی د کور څخه ووت او د بحیرې غاړې ته لاړ او هلته کنبېناست. (۲) دومره ډېر خلک ورته راټول شول چې هغه ترې کشتی ته وخوت او کنبېناست او ټول خلک ورته د بحیرې په غاړه ولاړ وو. (۳) هغوی ته یې په مثالونو کې ډېر شیان وویل. هغه وویل: «یو بزگر د تخم شیندلو دپاره پټي ته لاړ. (۴) کله چې هغه په خپل پټي کې تخم شینده، نو یو څه تخم ترې په لاره کې ولوېد او مرغان راغلل او هغه یې وخوړ. (۵) څه تخم په داسې ځمکه ولوېده چې تیرې یې لرلې، نو هغه تخم زر راشین شو، ځکه چې خاوره یې کمه وه. (۶) خو کله چې لمر راوخوت نو هغه بوټي وسوځېدل او وچ شول، ځکه چې رینښې یې ژورې نه وې. (۷) څه تخم په اغزو کې ولوېد او اغزي لوی شول او بوټي یې لاندې کړل. (۸) خو نور تخم په حاصلخیزه خاوره کې ولوېد او حاصل یې ورکړ، ځینو بوټو سل چنده، ځینو شپېته چنده او ځینو دېرش چنده حاصل ورکړ. (۹) که څوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.»

د مثال مقصد

(۱۰) بیا شاگردان عیسی ته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «د هغوی سره ولې په مثالونو کې خبرې کوې؟» (۱۱) عیسی په ځواب کې وویل: «تاسو ته د اسماني پاچاهۍ په پټو رازونو د پوهېدلو دپاره

پوهه درکړل شوې ده، خو هغوی ته نه ده ورکړل شوې. (۱۲) ځکه د چا سره چې څه وي نو هغه ته به نور هم ورکړل شي، ترڅو د هغه سره نور هم پرېمانه شي. خو د چا سره چې څه نه وي، نو څه چې ورسره وي هغه به هم ترې واخيستل شي. (۱۳) نو په دې خاطر د هغوی سره په مثالونو کې خبرې کوم، ځکه چې هغوی گوري خو نه يې ويني، هغوی غوږ نيسي خو نه يې اوري او نه پوهيږي. (۱۴) نو د اشعيا پيغمبر پېشگويي د هغوی په هکله پوره کيږي چې وايي:

تاسو به يې بيا بيا اورئ خو پوه به نه شئ، تاسو به گورئ خو څه به نه ويني، (۱۵) ځکه چې د دې خلکو زړونه سخت شوي دي او په غوږو درانه دي. سترگې يې پټې شوې دي، که نه، نو سترگو به يې ليدل، غوږونو به يې اورېدل، په زړونو کې به پوهېدل او ماته به بېرته راگرځېدلي وای او ما به شفا ورکړې وای.

(۱۶) خو ستاسو سترگې بختورې دي، ځکه چې ويني او غوږونه مو بختور دي ځکه چې اوري. (۱۷) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې ډېرو پيغمبرانو او نېکو خلکو دا ارمان درلود چې هغه څه وويني چې تاسو يې ويني، خو ويې نه ليدل او هغه څه واورې چې تاسو يې اورئ، خو هغوی وانه ورېدل.

د بزگر مثال

(مرقوس ۴: ۲۰-۱۱ او لوقا ۸: ۱۵)

(۱۸) نو بيا د بزگر د مثال معنی واورئ: (۱۹) کله چې څوک د خدای د پاچاهۍ په هکله پيغام واورې، خو ورباندې پوه نه شي نو

هغه د داسې تخم په شان دی چې په لاره کې ولوېږي. شیطان راشي او څه چې د هغوی په زړونو کې کرل شوي وي هغه وتښتوي. (۲۰)

په تیره لرونکې ځمکه کې کرل شوی تخم د هغه چا په مثال دی چې پیغام واورې او سمدلاسه یې په خوشحالی سره قبول کړي. (۲۱) خو څرنگه چې په هغوی کې یې رینښې نه وي نیولې، نو هغه د زیات وخت دپاره نه پاتې کیږي. نو بیا کله چې د پیغام له امله ورباندې سختي راشي یا وځورېږي، نو زر خپل ایمان له لاسه ورکړي. (۲۲)

په اغزو کې لوېدلي تخم د هغه چا په مثال دی چې پیغام اورې، خو د ژوند اندېښنې او د شتمنی سره مینه د پیغام مخه نیسي او حاصل نه ورکوي. (۲۳) خو کوم تخم چې په بڼه خاوره کې کرل شوی وي هغه د هغه چا په مثال دی چې پیغام اورې او ورباندې پوهیږي او هغه سل چنده او شپېته چنده او دېرش چنده حاصل هم ورکوي.»

د جودرو مثال

(۲۴) عیسی هغوی ته یو بل مثال راوړ: «اسماني پاچاهي د هغه سړي سره پرتله شوې ده چې په خپل پټي کې یې بڼه تخم وکرلو، (۲۵) خو یوه شپه کله چې ټول ویده وو، نو دښمن یې راغی او د غنمو په منځ کې ورته جودر وشیندل او لاړ. (۲۶) کله چې غنم شنه شول او وږي یې ونيول، نو جودر هم په کې رانښکاره شول. (۲۷) نو د هغه زمیندار نوکران خپل بادار ته راغلل او ورته ویې ویل: «ای باداره، ایا تا په خپل پټي کې بڼه تخم نه و کرلی؟ نو بیا دا جودر په کې له کومه شول؟» (۲۸) هغه ورته په ځواب کې وویل چې دا د دښمن کار دی. نوکرانو ورته وویل: «ایا مونږ لاړ شو او هغه جودر

وباسو؟» (٢٩) خو هغه ورته ځواب ورکړ چې نه، هسې نه چې د
جودرو د ويستلو سره غنم هم ورسره وباسئ. (٣٠) پرېږده چې
دواړه يوځای لوی شي، نو د لو په وخت کې به لوگرو ته ووايم چې
لومړی جودر راټول کړي او د سوځولو دپاره يې گډې کړي او بيا
غنم راټول کړي او زما گودام ته يې راوړي.»

د شړشمو د تخم مثال

(مرقوس ٤:٣٠-٣٢ او لوقا ١٣:١٨-١٩)

(٣١) عیسی هغوی ته یو بل مثال هم راوړ او ویې ویل: «اسماني
پاچاهي د شړشمو د تخم په شان ده چې یو سړی هغه واخلي او په
خپل پټي کې يې وکړي. (٣٢) که څه هم دا تخم د نورو ټولو تخمونو
څخه ډېر وړوکی دی، خو کله چې وده وکړي، نو د باغ د ټولو بوټو
څخه لوی شي او ونه ترې جوړه شي، نو مرغان راشي او په خانگو
کې يې ځالي جوړې کړي.»

د خمیرې مثال

(لوقا ١٣:٢٠-٢١)

(٣٣) عیسی هغوی ته بل مثال راوړ او ویې ویل: «اسماني پاچاهي د
هغې خمیرې په شان ده چې یوه بڼځه هغه واخلي او د درې پیمانې
اوږو سره يې گډه کړي، ترڅو هغه ټول خمیره شي.»

عیسی د مثالونو څخه کار اخلي

٣٤ عیسی دا ټول شیان خلکو ته په مثالونو کې بیانول او یوه خبره یې بې مثالونو نه کوله ٣٥ ترڅو د پیغمبر هغه پېشگويي رښتیا شي چې ویلي یې وو:

زه به په مثالونو کې خبرې وکړم او هغه شیان به بیان کړم چې د نړۍ د پیدایښت راهیسې پټ ساتل شوي دي.

د جودرو د مثال روښانه کول

٣٦ بیا عیسی خلک رخصت کړل او خپله هم کور ته لاړ. شاگردان یې راغلل او ورته ویې ویل: «مونږ ته د غنمو په پټي کې د جودرو د مثال معنی بیان کړه.» ٣٧ هغه ځواب ورکړ: «هغه څوک چې ښه تخم کړي، هغه د انسان زوی دی. ٣٨ پټی دا نړۍ ده، د ښه تخم معنی د اسماني پاچاهۍ خلک دي او جودر د شیطان پیروان دي، ٣٩ او هغه دښمن چې جودر یې کرلي دي هغه شیطان دی، د حاصل د راټولولو وخت اخره زمانه ده او لوگرې فرښتې دي. ٤٠ لکه څنګه چې جودر راټولېږي او په اور کې سوځول کېږي، نو په اخره زمانه کې به همداسې وشي. ٤١ د انسان زوی به خپلې فرښتې راولېږي او د هغه د پاچاهۍ نه به هغه ټول خلک چې د خلکو د ګناه سبب کېږي راټول کړي او همدارنګه هغه ټول خلک چې بدکاره دي ٤٢ او هغوی به په سور تنور کې واچوي یعنې هغه ځای ته چې هلته به خلک ژاړي او خپل غاښونه به چیچي. ٤٣ بیا به نېک خلک د خپل پلار په پاچاهۍ کې لکه د لمر په شان ځلېږي.

که شوک غوږونه لري، نو هغه دې واورې.

د پټې خزانې مثال

۴۴) اسماني پاچاهي د هغې خزانې په شان ده چې په پټې کې پټه شوې وي او يو سړی هغه پيدا کړي او بېرته يې ښخه کړي او د خوشحالی نه ځي او خپل ټول شيان خرڅوي او بېرته راځي او هغه پټی اخلي.

د مرغلرو مثال

۴۵) په همدې ډول اسماني پاچاهي د هغه سوداگر په شان ده چې د قيمتي مرغلرو پسې گرځي، چې کله يې ډېرې ارزښتناکې مرغلرې پيدا کړې، نو ځي او خپل ټول شيان خرڅوي او هغه مرغلرې اخلي.

د جال مثال

۴۷) همدارنگه اسماني پاچاهي د هغه جال په شان ده چې ماهيگيران هغه په بحيرې کې واچوي او ډول ډول ماهيان ونيسي. ۴۸) کله چې جال د ماهيانو څخه ډک شو، نو غاړې ته يې راووست او بيا ورته کښېناستل او په دوه برخو يې ووېشل، ښه ماهيان يې په ټوکريو کې واچول او خراب يې ايسته وغورځول. ۴۹) په اخره زمانه کې به همداسې وي. فربنتي به راشي او بدکاران به له نېکو خلکو څخه بېل کړي، ۵۰) او هغوی به سور تنور ته

وروغورځوي يعنې هغه ځای ته چې هلته به خلک ژاړي او خپل
غابڼونه به چيچي.»

د نويو او زړو شيانو په هکله تعليم

٥١ عیسی د شاگردانو څخه پوښتنه وکړه: «ایا تاسو په دې ټولو
شيانو پوهېږئ؟» هغوی وویل: «هو.» ٥٢ عیسی هغوی ته وویل:
«د شريعت هر بنوونکی چې د اسمان په پاچاهۍ کې شاگرد شي، نو
هغه د هغه کور د خاوند په شان دی چې د خپل ګودام څخه نوي او
زړه شيان راوباسي.»

د ناصري خلک عیسی نه مني

(مرقوس ١: ٦-٦ او لوقا ١٦: ٤-٣٠)

٥٣ کله چې عیسی دا مثالونه پای ته ورسول، نو د هغه ځای څخه
روان شو ٥٤ او خپل وطن ته راغی او هلته په کنیسه کې یې خلکو
ته داسې تعليم ورکاوه چې ټول حيران شول او یو بل ته یې سره
ووویل: «دې سړي دا حکمت او د دې معجزو د ښودلو قدرت له کوم
ځایه پیدا کړی دی؟» ٥٥ ایا هغه د نجار زوی نه دی؟ ایا د مور نوم
یې مریم نه دی؟ ایا یعقوب، یوسف، شمعون او یهوذا د هغه وروڼه نه
دي؟ ٥٦ ایا د هغه ټولې خویندې دلته زمونږ سره نه اوسېږي؟ نو
بیا دا ټولې خبرې هغه له کوم ځای نه زده کړي دي؟» ٥٧ نو
هغوی عیسی قبول نه کړ. خو عیسی هغوی ته وویل: «د یو پیغمبر په
هر ځای کې درناوی کېږي، خو په خپل وطن او خپله کورنۍ کې نه
کېږي.» ٥٨ عیسی د هغوی د بې ایمانۍ له امله په هغه ځای کې

د تعمید غسل ورکونکي یحیی مرگ

(مرقوس ۱۴: ۶-۲۹ او لوقا ۷: ۹-۹)

- ۱۴ (۱) په دې وخت کې د جلیل والي هیرودیس د عیسی د کارونو څخه خبر شو. (۲) نو خپلو کسانو ته یې وویل: «دا سړی هماغه تعمید ورکونکی یحیی دی. هغه بېرته د مرگ نه راژوندی شوی دی، نو له دې امله هغه دا قدرت لري چې معجزې وښايي.»
- (۳) هیرودیس د خپل ورور فیلیپوس د ښځې هیروډیا په خاطر یحیی نیولی ؤ، په زنځیرونو یې تړلی ؤ او په زندان کې یې اچولی ؤ.
- (۴) ځکه چې تعمید ورکونکي یحیی هیرودیس ته ویلي وو: «تاته روا نه ده چې د خپل ورور د ښځې هیروډیا سره واده وکړي.» (۵) هیرودیس غوښتل چې هغه مړ کړي، خو د خلکو څخه وپرېده، ځکه چې خلکو هغه پیغمبر گڼلو. (۶) خو د هیرودیس د زېږېدنې په مېلمستیا کې د هیروډیا لور د مېلمنو په مخکې داسې نڅا وکړه چې هیرودیس دومره خوشحاله شو، (۷) چې قسم یې وخوړ چې هغه ترې هرڅه وغواړي نو ورته به یې ورکړي. (۸) هغې د خپلې مور په لمسون وویل: «د تعمید غسل ورکونکي یحیی سر راته په پتنوس کې راکړه.» (۹) پاچا د خپلې خبرې څخه پښېمانه شو، خو هغه د خپل قسم په خاطر چې د مېلمنو په مخکې یې خوړلی ؤ، خپلو کسانو ته حکم وکړ چې د هغې غوښتنه دې پوره کړای شي. (۱۰) هغه خپل کسان ولېږل او په زندان کې یې د یحیی سر پرې کړ. (۱۱) نو د هغه سر یې په یو پتنوس کې راوړ او هغې انجلۍ ته یې ورکړ او

هغې خپلې مور ته يووړ. (۱۲) بيا د يحيى شاگردان راغلل او د هغه مړى يې يووړ او بنځ يې كړ. هغوى لارل او عيسى يې خبر كړ.

عيسى پنځه زره كسانو ته ډوډى ورکوي

(مرقوس ۶:۳۰-۴۴ او لوقا ۹:۱۰-۱۷ او يوحنا ۶:۱-۱۴)

(۱۳) كله چې عيسى د يحيى په هكله دا خبر واورېد، نو د هغه ځاى څخه په كشتۍ كې يو گوبنه ځاى ته يوازې لار. خو كله چې خلك خبر شول، نو د خپلو بڼارونو څخه د وچې لارې نه په هغه پسې لارل. (۱۴) كله چې عيسى د كشتۍ څخه رانېكته شو د خلكو يوه لويه گڼه گونډه يې وليدله، نو زړه يې ورباندې وسوځېد او د هغوى ناروغان يې روغ كړل.

(۱۵) كله چې مانېام شو، شاگردان يې ورته راغلل او ويې ويل: «دا

ځاى خوشې دښته ده او ډېره ناوخته شوې ده، خلك كليو ته ولېږه

چې خپلو ځانونو ته د خوړلو دپاره كوم څه واخلي.» (۱۶) عيسى

وويل: «د دوى تگ ته اړتيا نشته، تاسو خپله هغوى ته كوم څه

وركړئ چې ويې خوري.» (۱۷) هغوى ځواب وركړ: «زمونږ سره

يوازې پنځه ډوډى او دوه ماهيان دي.» (۱۸) عيسى وويل: «هغه

ماته راوړئ.» (۱۹) بيا هغه خلكو ته حكم وكړ چې په وښو باندې

كښېني. بيا يې هغه پنځه ډوډى او دوه ماهيان راواخيستل، اسمان ته

يې وكتل، د خداى شكر يې وويست او ډوډى يې ماتې كړې، هغه يې

شاگردانو ته وركړې او شاگردانو هغه په خلكو باندې ووېشلې. (۲۰)

هغوى ټولو وخورل او ماږه شول او څه چې ترې پاتې شوي وو،

شاگردانو هغه راټول کړل او دولس ټوکری ترې ډکې شوې. (۲۱) د هغو خلکو شمېر چې ډوډۍ یې وخورله پنځه زرو تنو ته رسېده چې په هغو کې ښځې او ماشومان شمېرل شوي نه وو.

عیسی د اوبو دپاسه ګرځي

(مرقوس ۶:۴۵-۵۲ او یوحنا ۶:۱۵-۲۱)

(۲۲) بیا عیسی خپل شاگردان مجبور کړل چې کشتۍ ته وځېږي او د ده څخه مخکې د بحیرې بلې غاړې ته لاړ شي او له هغې وروسته یې خلک رخصت کړل. (۲۳) چې کله یې خلک رخصت کړل، نو خپله یو غره ته لاړ چې یوازې دعا وکړي او تر ماښامه پورې هلته یوازې پاتې و. (۲۴) په دې وخت کې کشتۍ د وچې څخه لېرې وه او د څپو له امله یې ټکانونه خوړل، ځکه چې باد ورته مخامخ لګېده.

(۲۵) سهار وختي چې لا تیاره وه، عیسی په داسې حال کې چې د اوبو دپاسه ګرځېده، شاگردانو ته ورغی. (۲۶) خو کله چې شاگردانو ولیدل چې هغه د اوبو دپاسه روان دی، نو ووپرېدل او ویې ویل: «دا د مړي ارواح ده.» نو د وېرې له لاسه یې چیغې ووهلې. (۲۷) خو عیسی سمدلاسه د هغوی سره خبرې وکړې او ویې ویل: «زړور اوسئ. زه یم، مه وپرېږئ.» (۲۸) پطروس وویل: «ای استاذه! که چېرې دا ته یې، نو ماته امر وکړه چې زه هم د اوبو دپاسه درشم.» (۲۹) عیسی وویل: «راشه.» نو پطروس د کشتۍ څخه ښکته شو او د اوبو دپاسه د عیسی خواته روان شو. (۳۰) خو کله چې هغه ولیدل چې څومره زورور باد لګیږي، نو ووپرېده او کله چې په اوبو کې ډوبېده، نو چیغې یې ووهلې: «استاذه! ما وژغوره.» (۳۱) عیسی

سمدلاسه خپل لاس ور اوږد کړ او هغه يې راوښووه او ورته ويې ويل: «ستا ايمان خومره کمزوری دی. ولې دې شک وکړ؟» (۳۲) کله چې هغوی په کشتی کې سپاره شول، باد ودرېده. (۳۳) نو په کشتی کې ناست کسان هغه ته په سجده شول او ويې ويل: «ته په رښتیا د خدای زوی يې.»

په جنيسارت کې د ناروغانو جوړول

(مرقوس ۵۳: ۶-۵۶)

(۳۴) هغوی د بحيرې څخه پورې وتل او د جنيسارت سيمې ته ورسېدل. (۳۵) کله چې د هغه ځای خلکو عیسی وپېژانده، نو هغوی شاوخوا ټولو سيمو ته خبر ورکړ او خلکو خپل ټول ناروغان عیسی ته راوستل. (۳۶) هغه ته يې سوال وکړ چې د دوی ناروغانو ته دومره اجازه ورکړي چې يوازې د هغه لمنې ته لاس وروړي او هرچا چې ورته لاس وروړ، نو هغوی به بيخي روغېدل.

د خدای حکمونه او انساني رواجونه

(مرقوس ۱: ۷-۱۳)

۱۵ (۱) وروسته ځينې فريسيان او د شريعت عالمان د اورشليم څخه عیسی ته راغلل او د هغه څخه يې پوښتنه وکړه: (۲) «ستا شاگردان ولې زمونږ د نیکونو په رواجونو عمل نه کوي او د ډوډۍ خوړلو څخه مخکې خپل لاسونه نه وينځي؟» (۳) عیسی په ځواب کې وويل: «تاسو ولې د خپل رواج په خاطر د خدای حکم ماتوي؟»

٤) ځکه چې خدای حکم کړی دی: «د خپل مور او پلار عزت کوه او هرڅوک چې خپل مور او پلار ته ښکښلې وکړي، باید ووژل شي.» ٥) خو تاسو وایئ، که چېرې څوک خپل مور او پلار ته ووايي چې زه تاسو سره مرسته نه شم کولای، ځکه هغه څه چې ما کولای شول تاسو ته یې درکړم، هغه مې خدای ته نذرانه کړل. ٦) نو هغه نور مجبور نه دی چې د خپل مور او پلار درناوی وکړي. په دې ډول تاسو د خپل دود او دستور په خاطر د خدای حکم بې ارزښته گڼئ. ٧) ای منافقانو، اشعیا نبي په حقه و چې ستاسو په هکله یې پېشگويي وکړه چې خدای وایي:

٨) دا خلک په خوله زما عزت کوي، خو زړونه یې په بل ځای کې دي. ٩) د هغوی عبادت گټه نه لري ځکه چې هغوی د خدای د حکمونو په ځای د انساني حکمونو تعلیم ورکوي.»

هغه شیان چې انسان ناپاکه کوي

(مرقوس ٧:١٤-٢٣)

١٠) بیا عیسی خلک راوغوښتل او ورته ویې ویل: «زما خبرو ته غوږ ونیسئ او ځان ورباندې پوه کړئ. ١١) انسان چې څه خوري او څه څښي په هغو باندې نه ناپاکه کېږي، خو کومه خبره چې د هغه د خولې څخه راوځي په هغې ناپاکه کېږي.»

١٢) بیا شاگردان عیسی ته راغلل او ورته ویې ویل: «ایا ته پوهېږې چې فریسیان ستا په خبرو خفه شول؟» ١٣) عیسی ځواب ورکړ: «هر نیالگي چې زمونږ اسماني پلار نه وي کرلی هغه به له بېخه

وويستل شي. (١٤) نو د هغوی پروا مه کوی. دوی داسې پړانده دي

چې نورو پړندو ته لاره بنایي. کله چې یو پړوند بل پړوند ته لاره

بنایي، نو دواړه په کنده کې غورځیږي.»

(١٥) بیا پطروس عیسی ته وویل: «مونږ ته د دې مثال معنی ووايه.»

(١٦) عیسی پوښتنه وکړه: «ایا تاسو هم لا تراوسه په دې شیانو نه

پوهېږئ؟ (١٧) ایا تاسو نه پوهېږئ چې کوم شی چې خولې ته

ننوخې هغه خپټې ته ځي او وروسته بیا د بدن څخه وځي؟ (١٨) خو

څه چې د خولې څخه راوځي هغه د زړه څخه راځي او په هغو

باندي انسان ناپاکه کیږي. (١٩) ځکه چې خراب خیالونه، قتل،

زناکاري، جنسي بداخلاقي، غلا، د دروغو شهادت او تهمت د زړه نه

راوځي. (٢٠) دا هغه شیان دي چې انسان ناپاکه کوي، خو په ناپاکو

لاسونو باندي خوراک کول انسان نه ناپاکه کوي.»

د یوې کنعاني ښځې ایمان

(مرقوس ٧:٢٤-٣٠)

(٢١) بیا عیسی هغه ځای پرېښود او د صور او صیدون سیمو ته لاړ.

(٢٢) یوه کنعاني ښځه چې د هغه ځای اوسېدونکې وه هغه ته راغله

او په چیغو چیغو یې ورته وویل: «ای ښاغلیه! ای د داود زویه! په ما

باندي رحم وکړه. زما لور پېریانو نیولې ده او په سخت حالت کې

ده.» (٢٣) خو عیسی ورته هېڅ ځواب ورنه کړ. شاگردان یې راغلل

او زاري یې ورته وکړه او ویې ویل: «دا ښځه وشپړه، ځکه چې هغه

مونږ پسې چیغې وهي.» (٢٤) بیا عیسی په ځواب کې وویل: «زه

یوازې د اسراییلو د قوم د ورک شویو پسونو دپاره رالېږل شوی یم.»

٢٥) خو هغه بنځه راغله او د عیسی په پښو کې پر پوتله او ویې

ویل: «بناغلیه، زما سره مرسته وکړه.» ٢٦) عیسی په ځواب کې

وویل: «دا سمه نه ده چې څوک دې د ماشوم ډوډۍ واخلي او سپیانو

ته یې واچوي.» ٢٧) هغې بنځې وویل: «رښتیا ده بناغلیه! خو سپي

هم هغه پاتې شوي ډوډۍ خوري چې د خاوند د دسترخوان څخه یې

وغورځي.» ٢٨) بیا عیسی هغې ته په ځواب کې وویل: «ای

بنځې، ستا ایمان ډېر قوي دی! څنگه چې ته غواړې هماغسې دې

وشي.» او په هماغه ساعت د هغې لور روغه شوه.

عیسی ډېرو خلکو ته شفا ورکوي

٢٩) عیسی د هغه ځای څخه روان شو او د جلیل د بحیرې په غاړه

تېر شو او غره ته وخوت او هلته کښېناست. ٣٠) ډېر خلک ورته

راغلل او ګوډان، ړانده، شلن، ګونګیان او نور ډېر ناروغان یې ورته

راوستل او د هغه پښو ته به یې کښېنول او هغه به روغول. ٣١) کله

چې خلکو ولیدل چې ګونګیانو خبرې وکړلې، شلن ټول روغ شول،

ګوډان وګرځېدل او ړانده بینا شول، نو حیران شول او د اسراییلو د

خدای ثنا او صفت یې وکړ.

عیسی څلور زره کسانو ته ډوډۍ ورکوي

(مرقوس ١: ٨-١٠)

٣٢) عیسی خپل شاگردان راوغوښتل او ورته ویې ویل: «په دې

خلکو باندې زما زړه سوځي، ځکه چې درې ورځې کیږي چې

هغوی زما سره دي او هېڅ شی ورسره نشته چې ویې خوري. زه نه

غواړم چې هغوی وږي رخصت کړم، هسې نه چې په لاره کې
 بې حاله شي.» (۳۳) شاگردانو په ځواب کې وويل: «په دې دښته کې
 دومره خلکو ته مونږ ډوډۍ له کومه کړو چې ماړه يې کړو؟» (۳۴)
 عیسی هغوی ته وويل: «تاسو سره څو ډوډۍ دي؟» هغوی وويل:
 «اووه ډوډۍ او يو څو واړه ماهيان.» (۳۵) نو عیسی خلکو ته وويل
 چې په ځمکه کښېني. (۳۶) بیا هغه اووه ډوډۍ او ماهيان
 راواخيستل، د خدای شکر يې وويست، هغه يې ماتې کړې او
 شاگردانو ته يې ورکړلې او شاگردانو هغه خلکو ته ورکړلې. (۳۷)
 هغوی ټولو وخورل او ماړه شول او د ډوډيو د پاتې شويو ټوټو څخه
 اووه ټوکری ډکې شوې. (۳۸) هغو خلکو چې ډوډۍ يې وخوره د
 هغو شمېر څلور زرو تنو ته رسېده چې په هغو کې ښځې او ماشومان
 نه وو حساب شوي. (۳۹) بیا عیسی خلک رخصت کړل او خپله په
 کشتۍ کې سپور شو او د مجدن سيمې ته لاړ.

فريسيان او صدوقيان معجزه غواړي

(مرقوس ۸:۱۱-۱۳ او لوقا ۱۲:۵۴-۵۶)

۱۶ (۱) فريسيان او صدوقيان عیسی ته راغلل چې هغه
 وازمايي، نو د هغه نه يې وغوښتل چې دوی ته يوه اسماني معجزه
 وښايي. (۲) عیسی په ځواب کې وويل: «کله چې ماښام شي، نو
 تاسو وايئ چې هوا به ښه وي، ځکه چې اسمان سور دی (۳) او د
 سهار په وخت کې کله چې اسمان سور او په ورپځو کې پټ وي، نو
 تاسو وايئ چې نن به باران وشي. تاسو اسمان ته په کتلو سره کولای
 شئ چې د هوا د حالت پېشگويي وکړئ، خو د دې زمانې د نښو په

معنی نه پوهېږئ. (۴) د دې زمانې بدکاره او بې ایمانه خلک معجزه غواړي، خو یوازېنی معجزه چې هغوی ته به وښودل شي هغه د یونس نبي معجزه ده.» بیا عیسی هغوی پرېښودل او لاړ.

د فریسیانو او صدوقیانو خمیره

(مرقوس ۱۴: ۸-۲۱)

(۵) کله چې شاگردان د بحیرې بلې غاړې ته پورې وتل، نو دا یې هېر کړل چې د ځان سره ډوډۍ یوسي. (۶) عیسی هغوی ته وویل: «پام کوئ چې د فریسیانو او صدوقیانو د خمیرې نه به ځانونه ساتئ.» (۷) هغوی په خپل منځ کې سره بحث پیل کړ او ویې ویل: «هغه څکه دا خبره کوي چې مونږ ډوډۍ نه ده راوړې.» (۸) عیسی پوه شو چې هغوی څه وایي، نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ستاسو ایمان څومره کمزوری دی، ولې په دې هکله بحث کوئ چې ډوډۍ درسره نشته؟» (۹) تاسو لا تراوسه هم نه پوهېږئ؟ ایا هغه پنځه ډوډۍ او پنځه زره کسان مو په یاد نه دي چې د پاتې شویو ډوډیو څخه مو څو ټوکرۍ ډکې کړې؟ (۱۰) یا هغه اووه ډوډۍ د څلور زرو تنو دپاره او دا چې د هغو څخه مو څو ټوکرۍ ډکې کړې؟ (۱۱) تاسو څنگه په دې پوه نه شوی چې ما د ډوډۍ په هکله خبرې نه کولې؟ بلکې ما تاسو ته ویلي وو چې د فریسیانو او صدوقیانو د خمیرې څخه ځانونه ساتئ.» (۱۲) بیا شاگردان پوه شول چې عیسی هغوی ته دا نه وو ویلي چې د هغې خمیرې نه ځانونه وساتئ چې په ډوډۍ کې ترې کار اخیستل کېږي بلکې د فریسیانو او صدوقیانو د تعلیم لڅخه ځان ساتل و.

د مسیح په هکله د پطروس اقرار

(مرقوس ۸:۲۷-۳۰ او لوقا ۹:۱۸-۲۱)

١٣ کله چې عیسی د فیلیپوس د قیصریې سیمې ته ورسېده، نو د خپلو شاگردانو څخه یې پوښتنه وکړه: «خلک څه وایي چې د انسان زوی شوک دی؟» ١٤ هغوی ځواب ورکړ: «ځینې وایي چې تعمید ورکونکی یحیی دی، ځینې وایي چې الیاس نبي دی او نور وایي چې ارمیا نبي یا کوم بل پیغمبر دی.» ١٥ عیسی پوښتنه وکړه: «تاسو څه وایئ چې زه شوک یم؟» ١٦ شمعون پطروس ځواب ورکړ: «ته مسیح، د ژوندي خدای زوی یی.» ١٧ عیسی وویل: «ای د یوحنا زوی شمعونه! ته بختور یی. ځکه چې دا درته انسان نه دي بنودلي بلکې زما اسماني پلار درته ښکاره کړي دي.» ١٨ خو زه تاته وایم چې ته پطروس یی چې معنی یې تیره ده او زه په دې تیرې باندې خپله کلیسا جوړوم او حتی مرگ هم دومره قدرت نه لري چې په هغې باندې بریالی شي.» ١٩ زه به تاته د اسماني پاچاهۍ کیلي گانې درکړم، هرڅه چې ته د ځمکې په مخ ناروا وگنې، نو په اسمان کې به هم ناروا وگنل شي او هرڅه چې د ځمکې په مخ روا وگنې، نو په اسمان کې به هم روا وگنل شي.» ٢٠ بیا عیسی خپلو شاگردانو ته په کلکه امر وکړ چې هېچا ته ونه وایئ چې هغه مسیح دی.

عیسی د خپلو کړاوونو او مړینې په هکله پېشگويي کوي

(مرقوس ۸:۳۱ - ۹:۱ او لوقا ۹:۲۲-۲۷)

٢١) د هغه وخت نه عیسی خپلو شاگردانو ته په ښکاره ویل چې

هغه باید اورشلیم ته لاړ شي او هلته به د قوم د مشرانو، مشرانو کاهنانو او د شریعت د عالمانو له خوا کړاوونه وویني او وبه وژل شي او په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي. (٢٢) بیا پطروس هغه له لاسه ونيوه او گوبنه یې کړ او د هغه په خبرو یې نیوکه وکړه چې داسې خبرې ونه کړي: «خدای دې نه کړي استازده! په تا دې هېڅکله داسې ونه شي.» (٢٣) بیا عیسی پطروس ته مخ راواړاوه او ورته ویې ویل: «زما د مخې نه لېرې شه شیطان! ته زما د لارې خنډ یې، ځکه چې ته د انسانانو په شان فکر کوې، نه د خدای په شان.»

٢٤) بیا عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «که څوک غواړي چې زما د پیروانو څخه اوسي، نو باید د خپل ځان څخه تېر شي، خپل صلیب دې راواخلي او ما پسې دې راځي. (٢٥) ځکه هرڅوک چې وغواړي خپل ځان وساتي، نو هغه به یې له لاسه ورکړي او څوک چې زما په خاطر خپل ژوند له لاسه ورکړي نو هغه به رښتینی ژوند ترلاسه کړي. (٢٦) د یو چا دپاره به څه گټه وي چې ټوله نړۍ لاسته راوړي خو خپل ځان له لاسه ورکړي؟ او یا د خپل ژوند په بدل کې هغه څه شی ورکولای شي؟ (٢٧) ځکه چې د انسان زوی به د خپل پلار په جلال کې د خپلو فرښتنو سره راځي او بیا به هرچا ته د هغه د عمل له مخې بدل ورکوي. (٢٨) په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دلته ځینې داسې خلک ولاړ دي چې تر هغې پورې به مړه نه شي، ترڅو یې د انسان د زوی پاچاهي نه وي لیدلي.»

د عیسی د خبرې بدلېدل

(مرقوس ۹:۲-۱۳ او لوقا ۹:۲۸-۳۶)

۱۷ (۱) شپږ ورځې وروسته عیسی پطروس، یعقوب او د یعقوب

ورور یوحنا د ځان سره واخیستل او یو لوړ غره ته یې بوتل چې هلته یوازې اوسي. (۲) د هغوی په مخکې د هغه څېره بدله شوه او مخ یې لکه د لمر په شان ځلېده او کالي یې د رڼا په شان سپین شول.

(۳) بیا ناڅاپه شاگردانو ته موسی او الیاس ښکاره شول چې د عیسی سره یې خبرې کولې. (۴) نو پطروس عیسی ته وویل:

«استاذه! څومره ښه ده چې مونږ دلته یو. که ته غواړې نو زه به دلته درې څپې جوړې کړم، یوه تاته، یوه موسی ته او یوه الیاس ته.»

(۵) هغه لا خبرې کولې چې یوه سپینه وربخ راخپره شوه او په

هغوی باندې یې سیوری وکړ او د وربخې څخه یو اواز راغی او ویل یې: «دا زما گران زوی دی چې زه ترې خوشحاله یم. هغه ته غوږ

ونیسئ.» (۶) کله چې شاگردانو دا واورېدل، نو له ډېرې وېرې په

ځمکه پرمخې پرېوتل. (۷) بیا عیسی هغوی ته ورغی او په هغوی باندې یې لاس کېښود او ورته ویې ویل: «پاخېرئ، مه وپرېئ.»

(۸) کله چې شاگردانو خپلې سترگې خلاصې کړې نو پرته له عیسی یې بل هېڅوک هلته ونه لیده.

(۹) کله چې هغوی د غره څخه رانېکته کېدل، نو عیسی هغوی ته

امر وکړ: «څه چې مو لیدلي دي د هغو په هکله تر هغه وخته پورې چاته څه مه وایئ ترڅو پورې چې د انسان زوی بېرته د مړو څخه

راژوندی شوی نه وي.» (۱۰) شاگردانو د عیسی نه پوښتنه وکړه:

«بیا د شریعت عالمان ولې وایي چې لومړی باید الیاس راشي؟» (۱۱)

عیسی ځواب ورکړ: «دا رښتیا ده چې لومړی به الیاس راځي او هرڅه به سم کړي. (۱۲) خو زه تاسو ته وایم چې الیاس لا پخوا راغلی دی، خو خلکو هغه ونه پېژانده او هرڅه چې دوی غوښتل د هغه سره یې وکړل. په همدې ډول به د انسان زوی هم د هغوی د لاسه وکړي.» (۱۳) بیا شاگردان پوه شول چې هغه ورته د تعمید غسل ورکوونکي یحیی په هکله خبرې کولې.

عیسی یو هلک ته چې پېریانو نیولی ؤ، شفا ورکوي
(مرقوس ۹:۱۴-۲۹ او لوقا ۹:۳۷-۴۳)

(۱۴) کله چې عیسی او شاگردان یې بېرته خلکو ته راغلل، نو یو سړی عیسی ته راغی، د هغه په مخکې په گوندو شو (۱۵) او ویې ویل: «ای ښاغلیه! زما په زوی باندې رحم وکړه. په هغه باندې میرگي راځي او داسې سختې حملې ورباندې راځي چې اکثره وختونه هغه په اور یا اوبو کې غورځیږي. (۱۶) هغه مې ستا شاگردانو ته راوست، خو ویې نه شو کولای چې هغه روغ کړي.» (۱۷) عیسی په ځواب کې وویل: «ای د دې زمانې بې ایمانه او بې لارې خلکو، ترڅو پورې به زه ستاسو سره یم؟ ترڅو پورې به تاسو ته حوصله کوم؟ هغه هلک دلته ماته راوړ.» (۱۸) عیسی هغه پېري ته په کلکه امر وکړ، نو هغه د هلک څخه راووت او په هماغه ساعت هلک روغ شو.

(۱۹) بیا شاگردان عیسی ته راغلل او کله چې هغوی یوازې وو نو پوښتنه یې ترې وکړه: «مونږ ولې ونه شو کولای چې هغه پېری وباسو؟» (۲۰) هغه ورته وویل: «ځکه چې ستاسو ایمان کمزوری

دی. په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې که چېرې تاسو د شپږمو د دانې په اندازه ایمان هم ولرئ، نو کولای شئ دې غره ته ووايي چې د دې خای خخه هغه خای ته لار شه، نو هغه به لار شي او هېڅ کار به ستاسو دپاره ناشونی نه وي. [۲۱] دا ډول پېریان یوازې په دعا کولو او د روژې په نیولو سره کېدای شي وویستل شي. »

عیسی یوحنا بیا د خپل مرگ په هکله خبرې کوي

(مرقوس ۹:۳۰-۳۲ او لوقا ۹:۴۳-۴۵)

۲۲ کله چې ټول شاگردان په جلیل کې سره یوحنا شول نو عیسی ورته وویل: «د انسان زوی به خلکو ته په لاس ورکړل شي» ۲۳ او هغوی به یې ووژني. خو په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي.» د دې خبرې په اورېدلو شاگردان ډېر غمجن شول.

د خدای د کور مالیه ورکول

۲۴ کله چې عیسی او شاگردان یې کپرناحوم ته راغلل، نو د خدای د کور دپاره د مالیه راټولوونکي پطروس ته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا ستا استاذ د خدای د کور مالیه ورکوي؟» ۲۵ پطروس وویل: «هو، هغه یې ورکوي.» کله چې پطروس کور ته لار، نو مخکې له دې چې څه ووايي، عیسی ورته وویل: «ای شمعون، ته څه فکر کوي د نړۍ پاچاهان د چا خخه محصول او مالیه اخلي؟ د خپلو خلکو خخه یا د پرديو خخه؟» ۲۶ پطروس ځواب ورکړ: «د پرديو خخه.» عیسی وویل: «نو بیا د دوی خپل خلک د مالیه ورکولو خخه معاف دي.» ۲۷ خو مونږ نه غواړو چې دا خلک خفه

کړو. نو لار شه، په بحیرې کې چنگک واچوه او کوم ماهي چې دې اول ونیوه هغه راوباسه او د هغه خوله خلاصه کړه، نو د سپینو زرو یوه سکه به په کې پیدا کړې. هغه واخله او د هغې څخه زما او ستا دواړو مالیه ورکړه.»

د ټولو نه لوی څوک دی؟

(مرقوس ۹:۳۳-۳۷ او لوقا ۹:۴۶-۴۸)

۱۸ (۱) په دې وخت کې شاگردان عیسی ته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «په اسماني پاچاهۍ کې د ټولو نه لوی څوک دی؟»

(۲) عیسی یو ماشوم راوغوښت او د خلکو په منځ کې یې ودراره،

(۳) او ویې ویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې ترڅو پورې چې تاسو په خپل ځان کې بدلون رانه ولئ او د ماشومانو په شان نه شئ، نو هېڅکله به هم اسماني پاچاهۍ ته وردننه نه شئ.» (۴)

هرڅوک چې خپل ځان د دې ماشوم په شان عاجز کړي، نو په اسماني پاچاهۍ کې به د ټولو نه لوی وي (۵) او هرڅوک چې داسې یو ماشوم زما په نوم ومني، نو هغه ما مني.

د نورو د وسوسو سبب مه کېږئ

(مرقوس ۹:۴۲-۴۸ او لوقا ۱:۱۷، ۲)

(۶) خو هر هغه څوک چې د دې خلکو څخه چې د ماشوم په شان په ما باندې ایمان لري، د کوم یو د گناهکارېدلو سبب شي، نو د هغه دپاره به دا ښه وي چې په خپله غاړه کې د ژرندي یو لوی پل

واچوي او په يو ژورې بحيرې کې ډوب شي. (۷) افسوس دې وي
په دې نړۍ چې د داسې وسوسو سبب گرځي. دا وسوسې به خامخا
راځي خو افسوس د هغه چا په حال چې د دې وسوسو سبب گرځي.

(۸) که چېرې ستا لاس يا پښه ستا د گناه سبب گرځي، نو هغه
پرې کړه او لېرې يې وغورځوه، ځکه چې ستا دپاره به دا ښه وي
چې د يو لاس او يوې پښې سره تلپاتې ژوندون ته لاره پيدا کړې، نه
دا چې په دواړو لاسو او پښو روغ يې او تلپاتې اور ته واچول شي.
(۹) او که چېرې ستا سترگه ستا د گناه سبب وگرځي، نو هغه وباسه
او لېرې يې وغورځوه، ځکه چې ستا دپاره به دا ښه وي چې د يوې
سترگې سره تلپاتې ژوندون ومومي، نه دا چې د دواړو سترگو سره د
دوزخ اور ته وغورځول شي.

د ورک شوي پسه مثال

(لوقا ۳: ۱۵-۷)

(۱۰) گورۍ، په دې خلکو کې چې د ماشومانو په شان په ما باندې
ايمان لري، يو ته هم په سپکه سترگه مه گورۍ. زه تاسو ته وایم چې
د هغوی فرښتې په اسمان کې تل زما د اسماني پلار په حضور کې
حاضرې وي.] (۱۱) ځکه چې د انسان زوی راغلی دی چې ورک
شوي وژغوري.]

(۱۲) تاسو څه فکر کوئ؟ فرض کړئ يو سړی سل پسونه لري او د
هغو څخه يو ورک شي، نو هغه به څه کوي؟ ايا هغه به دا نهه نوي
پسونه د غونډيو په لمنو کې پرېږدي او د هغه ورک شوي پسه د

لټولو دپاره به لار نه شي؟ (۱۳) كله چې هغه پيدا كړي، نو په يقين سره زه تاسو ته دا وایم چې هغه سړی به د هغو نهه نوي پسونو څخه چې ورک شوي نه دي په هغه یو باندي ډېر خوشحاله شي. (۱۴) نو په دې ډول ستاسو اسماني پلار نه غواړي چې د دې خلکو څخه چې د ماشومانو په شان په ما باندي ايمان لري، یو هم له منځه لاړ شي.

کله چې یو ایماندار گناه کوي

(۱۵) که چېرې ستا ورور ستا په وړاندي کومه بدي وکړي، نو ورشه او خپله غلطي یې ورته وښايه او دا خبره دې یوازې ستا او د هغه ترمنځ وي. که هغه خپله غلطي ومني، نو ورور به دې بېرته خپل کړي. (۱۶) خو که چېرې هغه ستا خبرو ته غوږ ونه نیسي، نو بیا یو یا دوه نور کسان د ځان سره بوځه، ترڅو څه چې ته وایې هغه د دوو یا درې شاهدانو له خوا تایید شي. (۱۷) که چېرې هغه د هغوی خبره هم ونه مني، نو موضوع کلیسا ته وړاندي کړه او که د کلیسا خبره هم ونه مني، نو بیا د هغه سره داسې چلند وکړه لکه چې د یو کافر یا مالیه ټولوونکي سره کیږي.

(۱۸) په يقين سره زه تاسو ته دا وایم هرڅه چې تاسو د ځمکې په مخ ناروا وگڼئ، نو په اسمان کې به هم ناروا وگڼل شي او هرڅه چې د ځمکې په مخ روا وگڼئ، نو په اسمان کې به هم روا وگڼل شي. (۱۹) په يقين سره زه تاسو ته نور څه هم وایم: که چېرې په تاسو کې دلته د ځمکې په مخ دوه تنه د کوم شي په هکله په یو زړه خدای ته سوال وکړي، نو زما اسماني پلار به یې قبول کړي. (۲۰) ځکه په

هرځای کې که دوه یا درې تنه زما په نوم سره راټول شي، نو زه د هغوی په منځ کې حاضر یم.»

د نورو د بخښلو په هکله د عیسیٰ تعلیم

۲۱) بیا پطروس عیسیٰ ته راغی او پوښتنه یې ترې وکړه: «استاذه! که زما ورور زما سره کومه بدې وکړي، هغه څو ځلې وبخښم؟ ایا اووه ځلې؟» ۲۲) عیسیٰ ځواب ورکړ: «زه نه وایم چې اووه ځلې بلکې اووه وارې اویا ځلې. ۲۳) ځکه چې اسماني پاچاهي د هغه پاچا په شان ده چې ویې غوښتل د خپلو خدمتگارانو سره حساب وکړي. ۲۴) چې کله یې حساب پیل کړ، نو یو سړی یې ورته راوست چې په لکونو پیسې د هغه پور وړی ؤ. ۲۵) خو د هغه سره دومره پیسې نه وې چې خپل پور ورکړي، نو بادار یې امر وکړ چې هغه دې د خپلې ښځې او ماشومانو سره او نور هرڅه چې لري خرڅ کړي، ترڅو خپل پور ورکړي. ۲۶) نو خدمتگار د هغه په پښو کې پرپوت او زاري یې ورته وکړه: «لږ صبر راته وکړه او زه به ستا ټول پور خلاص کړم.» ۲۷) د بادار زړه یې پرې وسوځېده او هغه یې پرپښو او پور یې ورته وبخښلو.

۲۸) خو کله چې هغه خدمتگار لاړ، نو د خپلو ملگرو خدمتگارانو څخه یو یې چې سل دیناره پور وړی ؤ ورته په مخه ورغی. هغه یې له ستوني ونيوه او ورته ویې ویل: «زما پور بېرته راکړه.» ۲۹) نو هغه خدمتگار ملگری یې په پښو کې ورته پرپوت او زاري یې ورته وکړه ویې ویل: «لږ صبر راته وکړه، پور به دې خلاص کړم.» ۳۰)

خو هغه ونه منله او هغه يې په زندان کې واچاوه تر هغې پورې چې د هغه پور ورکړي. (٣١) نورو خدمتگارانو چې دا پېښه وليدله، نو ډېر خفه شول او خپل بادر ته ورغلل او څه چې شوي وو هغه يې ترې خبر کړ. (٣٢) نو بادر يې هغه سړی راوغوښت او ورته ويې ويل: «ای بدکاره خدمتگاره! ماته دې زاري وکړه او ما درته ټول پور وبخښلو. (٣٣) ايا تاته لازمه نه وه چې په خپل ملگري خدمتگار باندې دې همداسې رحم کړی وای، لکه څنگه چې ما په تا وکړ؟» (٣٤) د هغه بادر دومره په قهر شو چې هغه يې په زندان کې واچاوه او امر يې وکړ چې هغه دې تر هغې پورې وځورول شي، ترڅو يې ټول پور نه وي ورکړی.

(٣٥) که چېرې تاسو خپل ورور د زړه نه ونه بخښئ، نو زما اسماني پلار به هم ستاسو سره همداسې وکړي.»

د طلاق په هکله پوښتنه

(مرقوس ١: ١٠-١٢)

١٩ (١) کله چې عیسی دا خبرې خلاصې کړې، نو د جلیل څخه روان شو او د یهودیې سیمې ته چې د اردن د سیند په بله غاړه پرته وه لاړ. (٢) گڼ شمېر خلک ورپسې روان وو او عیسی هلته هغوی ته شفا ورکړه.

(٣) ځینې فریسیان هغه ته راغلل او د دې دپاره چې هغه وازمایي، نو پوښتنه یې ترې وکړه: «ایا دا روا ده چې یو سړی دې خپله ښځه

چې په هر دلیل وي طلاقه کړي؟» (٤) عیسی په ځواب کې وویل:
«ایا تاسو نه دي لوستلي چې په پیل کې چې کله خالق انسانان پیدا
کړل، نو هغه یې تر او بنځه پیدا کړل؟» (٥) او خدای وویل:

نو له همدې امله سړی خپل مور او پلار پرېږدي او د خپلې بنځې
سره یوځای کیږي او دواړه یو بدن شي.

(٦) نو هغوی نور دوه تنه نه بلکې یو تن وي. نو څرنگه چې خدای
هغوی سره یوځای کړي دي، انسان باید هغوی سره بېل نه کړي.»
(٧) فریسیانو د عیسی نه پوښتنه وکړه: «نو بیا موسی په دې هکله
ولې حکم کړی دی چې یو سړی کولای شي خپلې بنځې ته
طلاق نامه ورکړي او هغه وشړي؟» (٨) عیسی ځواب ورکړ:
«موسی تاسو ته د دې دپاره اجازه درکړه چې خپلو بنځو ته طلاق
ورکړئ، ځکه چې ستاسو زړونه سخت وو. خو د پیدایښت له وخته
داسې نه و. (٩) زه تاسو ته وایم چې که څوک خپله بنځه له زنا
کولو پرته په کوم بل دلیل طلاقه کړي او د بلې بنځې سره واده
وکړي، نو هغه زنا کوي.»

(١٠) شاگردانو عیسی ته وویل: «که د مېړه او بنځې ترمنځ دا حال
وي، نو دا به ښه وي چې څوک هېڅ واده ونه کړي.» (١١) خو
عیسی هغوی ته وویل: «هرڅوک دا خبره نه شي منلی، خو یوازې
هغه خلک یې منلی شي چې خدای ورته دا توان ورکړی وي. (١٢)
دا چې ځینې خلک ودونه نه شي کولای ډول ډول دلیلونه لري:
ځینې داسې دي چې له مور نه نرنځیان پیدا شوي دي او ځینې د
انسانانو له خوا خصیان شوي دي او نور د اسماني پاچاهۍ په خاطر

ودونه نه کوي. نو څوک چې يې منلی شي هغه دې ومني.»

عیسی ماشومانو ته برکت ورکوي

(مرقوس ۱۳: ۱۰-۱۶ او لوقا ۱۵: ۱۸-۱۷)

﴿۱۳﴾ په دې وخت کې ځينو خلکو عیسی ته خپل ماشومان راوستل چې خپل لاس د هغوی په سرونو باندې کېږدي او د هغوی دپاره دعا وکړي، خو شاگردانو هغوی ورتل. ﴿۱۴﴾ خو عیسی هغوی ته وویل: «پرېږدئ چې ماشومان ماته راشي او هغوی مه منع کوی، ځکه چې اسماني پاچاهي د همداسې خلکو ده.» ﴿۱۵﴾ عیسی خپل لاس د هغوی په سرونو باندې کېښود، برکت يې ورته ورکړ او بیا روان شو.

په اسماني پاچاهۍ کې د شتمن سړي ننوتل ډېر سخت دي

(مرقوس ۱۷: ۱۰-۳۱ او لوقا ۱۸: ۱۸-۳۰)

﴿۱۶﴾ داسې وشول چې یو سړی عیسی ته راغی او پوښتنه يې ترې وکړه: «استاذه! زه داسې کوم نېک کار وکړم چې تلپاتې ژوندون وگټم؟» ﴿۱۷﴾ عیسی هغه ته وویل: «د نېکۍ په هکله ولې زما څخه پوښتنه کوي؟ یوازې یو ذات دی چې نېک دی، خو که ته غواړې تلپاتې ژوندون ترلاسه کړې، نو د هغه په حکمونو عمل وکړه.» ﴿۱۸﴾ هغه سړي پوښتنه وکړه: «کوم حکمونه؟» عیسی وویل: «قتل مه کوه، زنا مه کوه، غلامه کوه، د دروغو شاهدي مه ورکوه.» ﴿۱۹﴾ د خپل مور او پلار عزت کوه او د خپل ګاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه.» ﴿۲۰﴾ هغه ځوان ځواب ورکړ: «په دې ټولو مې عمل کړی

دی، نور څه وکړم؟» (۲۱) عیسی ورتنه وویل: «که ته غواړې چې
کامل شې، نو لاړ شه او خپل هر څه چې لرې خرڅ کړه او پیسې یې
غریبانو ته ورکړه، نو ته به په اسمان کې خزانې ولرې. بیا راشه او زما
پيروي وکړه.» (۲۲) کله چې هغه ځوان دا خبرې واورېدلې نو له هغه
ځای څخه غمجن روان شو، ځکه چې هغه ډېر مال او جايداد درلود.

(۲۳) عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا
وايم چې دولتمن سړي ته اسماني پاچاهۍ ته ننوتل ډېر سخت کار
دی. (۲۴) زه یوځل بیا تاسو ته وایم چې د ستنې د سوري څخه د
اوبن تېرېدل اسانه دي له دې نه چې یو شتمن سړی دې د خدای
پاچاهۍ ته ورننوځي.» (۲۵) کله چې شاگردانو دا خبرې واورېدلې،
نو ډېر حیران شول او پوښتنه یې وکړه: «نو بیا څوک کولای شي چې
خلاصون ومومي؟» (۲۶) عیسی هغوی ته وکتل او ویې ویل: «د
انسان دپاره دا ناشونې ده، خو د خدای دپاره هرڅه ممکن دي.»

(۲۷) بیا پطروس ورتنه وویل: «وگوره، مونږ هرڅه پرېښي دي او تا
پسې روان شوي یو. نو مونږ به څه لاسته راوړو؟» (۲۸) عیسی
هغوی ته وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې په راتلونکې
نوې نړۍ کې چې کله د انسان زوی خپل د جلال نه ډک تخت باندې
کښېښي، نو تاسو دولس تنه به چې زما پیروان یئ هم په دولسو
تختونو باندې کښېښئ او د اسراییلو د دولسو قبیلو قاضیان به شئ.
(۲۹) هرچا چې زما په خاطر خپل کورونه، وروڼه، خویندې، مور او
پلار، اولادونه او خپلې ځمکې پرېښي دي، هغوی به سل چنده لاسته
راوړي او تلپاتې ژوندون به ورتنه ورکړل شي.» (۳۰) خو ډېر چې

اوس اول دي، هغوی به وروستي شي او ډېر چې اوس وروستي دي
هغوی به اول شي.»

د انگورو د باغ مزدوران

۲۰ (۱) عیسی زیاته کړه: «اسماني پاچاهي داسې ده لکه د

خُمکې خاوند چې سهار وختي له کوره ووت، ترڅو خپل د انگورو د
باغ دپاره مزدوران ونیسي. (۲) کله چې هغه ورسره یو دینار یعنې
د ورځنی مزدوری په هکله جوړه وکړه، نو هغوی یې ولېږل چې په
باغ کې یې کار وکړي. (۳) د سهار په نهه بجو هغه دباندي ووت، نو
ځینې خلک یې ولیدل چې په بازار کې وزگار ولاړ وو. (۴) هغوی
ته یې وویل: «تاسو هم لار شئ او زما د انگورو په باغ کې کار وکړئ
او زه به تاسو ته مناسبه مزدوري درکړم.» نو هغوی لارل. (۵) هغه
د غرمې په وخت کې او بیا په درې بجو بازار ته لار او د نورو کسانو
سره یې هم هماغه شان کار وکړ. (۶) د مازدیگر شاوخوا پنځه بجې
هغه بازار ته لار او نور خلک یې ولیدل چې هلته وزگار ولاړ وو. د
هغوی څخه یې پوښتنه وکړه: «تاسو ولې ټوله ورځ دلته وزگار ولاړ
یئ؟» (۷) هغوی ځواب ورکړ: «ځکه چې مونږ ته هېچا د کار دپاره
څه نه دي ویلي.» هغه ورته وویل: «تاسو هم لار شئ او زما په باغ
کې کار وکړئ.»

(۸) کله چې ماښام شو، نو د باغ خاوند خپل ناظر ته وویل:

«مزدوران راوغواړه او د هغوی مزدوري ورته ورکړه، لومړی یې هغو
خلکو ته ورکړه چې وروسته راغلي دي او بیا ورپسې یې هغو ته

ورکړه چې اول راغلي وو. ﴿٩﴾ کومو خلکو چې شاوخوا پنځه بجې کار پیل کړی ؤ راغلل او د پوره ورځې مزدوري يې واخيستله. ﴿١٠﴾ کله چې د هغو مزدورانو وار راوړسېد چې اول راغلي وو، نو هغوی په دې تمه وو چې د نورو څخه به زیاته مزدوري واخلي، خو هغوی ته هم د نورو په اندازه ورکړل شوه. ﴿١١﴾ کله چې هغوی خپله مزدوري واخيستله نو د باغ خاوند ته يې گيله وکړه. ﴿١٢﴾ هغوی وويل: «دا خلک چې وروسته راغلل هغوی يوازې يو ساعت کار کړی دی، حال دا چې مونږ ټوله ورځ په سور لمر کې کار کړی دی خو بياهم تا هغوی ته زمونږ سره يو برابر مزدوري ورکړه.﴾ ﴿١٣﴾ د باغ خاوند په هغوی کې يو ته وويل: «ملگریه! ما درسره کومه بې انصافي نه ده کړې. ايا تا خپله دا ونه منله چې په يو دينار به ټوله ورځ کار کوي؟﴾ ﴿١٤﴾ خپله مزدوري دې واخله او ځه. دا زما خوبنه ده چې وروسته راغلي سړي ته همدومره ورکړم څومره مې چې تاته درکړله. ﴿١٥﴾ ايا زه حق نه لرم چې په خپلو پیسو باندې چې څه غواړم هغه وکړم؟ يا په دې باندې بخيلي کوي چې زه سخي يم؟»

﴿١٦﴾ نو عیسی وويل: «په دې ډول به لومړني وروستي شي او وروستي به اول شي.»

عیسی د درېم ځل دپاره د خپل مرگ په هکله پېشگويي کوي

(مرقوس ٣٢:١٠-٣٤ او لوقا ٣١:١٨-٣٤)

﴿١٧﴾ کله چې عیسی اورشلیم ته روان ؤ، نو په لاره کې يې خپل

دولس شاگردان یوې ګوښې ته کړل او ورته وېې ویل: (۱۸) «ګورئ، مونږ اوس اورشلیم ته ځو او د انسان زوی به مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو ته په لاس ورکړل شي او هغوی به ورباندې د مرګ حکم وکړي. (۱۹) غیریهودیانو ته به یې وسپاري ترڅو هغوی ورباندې ملنډې ووهي، په دورو یې ووهي او په صلیب باندې یې ځوړند کړي. خو په درېمه ورځ به بیا راژوندی شي.»

د یوې مور غوښتنه

(مرقوس ۱۰:۳۵-۴۵)

(۲۰) بیا د زېدي ښځه د خپلو دوو زامنو سره عیسی ته راغله، د هغه په پښو کې پرېوتله او د هغه څخه یې وغوښتل چې په هغې باندې احسان وکړي. (۲۱) عیسی د هغې څخه پوښتنه وکړه: «څه غواړې؟» هغې وویل: «زما سره وعده وکړه چې ستا په پاچاهۍ کې دې زما دا دواړه زامن ستا په څنګ کې کښېني، یو دې ښي لاس ته کښېني او بل چپ لاس ته.» (۲۲) عیسی هغوی ته په ځواب کې وویل: «تاسو نه پوهېږئ چې څه غواړئ. کومه پیاله چې زه به یې څښم تاسو هغه څښلی شئ؟» هغوی ځواب ورکړ: «هو، مونږ یې کولای شو.» (۲۳) عیسی هغوی ته وویل: «بې له شکه، تاسو به زما پیاله وڅښئ، خو دا زما په اختیار کې نه ده چې څوک به زما ښي یا چپ لاس ته کښېني. دا ځایونه د هغو خلکو دپاره دي چې زما پلار ورته تیار کړي دي.» (۲۴) کله چې هغو نورو لسو شاگردانو دا واورېدل، نو هغوی د هغو دوو ورونو څخه خفه شول. (۲۵) خو عیسی هغوی راوغوښتل او ورته وېې ویل: «تاسو پوهېږئ چې په

نړۍ کې د غیریهودیانو واکمنان په خپلو خلکو باندې باداري کوي او مشران یې ورته خپل زور ښايي. (۲۶) خو په تاسو کې دې داسې نه وي. که په تاسو کې څوک غواړي چې لوی وگڼل شي، نو باید د نورو خدمتگار شي (۲۷) او هرڅوک چې غواړي د ټولو څخه اول شي باید د نورو خدمت وکړي. (۲۸) حتی د انسان زوی د دې دپاره نه دی راغلی چې خدمت یې وشي بلکې د نورو خدمت وکړي او خپل ژوند د ډېرو خلکو د خلاصون دپاره قربان کړي.»

د دوو پړندو بینا کول

(مرقوس ۱۰:۴۶-۵۲ او لوقا ۱۸:۳۵-۴۳)

(۲۹) کله چې عیسی او د هغه شاگردان د اریحا د ښار څخه تلل، نو گڼ شمېر خلک ورپسې روان وو. (۳۰) د لارې په غاړه دوه پړانده ناست وو. کله چې هغوی خبر شول چې عیسی په دې لاره تېرېږي، نو چیغې یې کړې: «ای ښاغلیه، ای د داود زویه! په مونږ رحم وکړه.» (۳۱) خلکو هغوی ورتل او ورته ویې ویل چې غلي شی. خو هغوی نورې هم چیغې ووهلې: «ای ښاغلیه، ای د داود زویه! په مونږ رحم وکړه.» (۳۲) عیسی ودرېده او هغوی ته یې غږ وکړ او پوښتنه یې ترې وکړه: «زما نه څه غواړئ چې درته ویې کړم؟» (۳۳) هغوی ورته وویل: «ای ښاغلیه، غواړو چې سترگې مو بینا شي.» (۳۴) د عیسی زړه ورباندې وسوځېده او د هغوی په سترگو یې لاس کېښود او هغوی سمدلاسه بینا شول او په هغه پسې روان شول.

په برياليتوب سره اورشليم ته د عيسى نوتل

(مرقوس ۱۱:۱-۱۱ او لوقا ۱۹:۲۸-۴۰ او يوحنا ۱۲:۱۲-۱۹)

۲۱ (۱) کله چې عيسى او شاگردان يې اورشليم ته نژدې شول او بيت فاجي ته چې د زيتون په غره کې و ورسېدل، نو عيسى خپل دوه شاگردان ولېږل (۲) او هغوی ته يې وويل: «هغه مخامخ کلي ته ورشئ، نو هلته به يوه خره ووينئ چې د خپل کوتي سره به تړل شوې وي. هغه رايله کړئ او ماته يې راولئ. (۳) که چا درته څه وويل نو ورته ووايئ: «دا زمونږ د استاذ په کار دي» نو هغه به سمدلاسه تاسو ته اجازه درکړي چې هغه بوځئ.» (۴) په دې ډول به د پيغمبر هغه وينا رښتيا شي چې وايي:

(۵) د صهيون خلکو ته ووايئ چې ستاسو پاچا درروان دی چې عاجز دی او په خره باندې سپور دی، يعنې د خړې په کوتي باندې سپور دی.

(۶) شاگردان لارل او څنگه چې عيسى ورته ويلي وو هماغسې يې وکړل. (۷) هغوی خره او کوتي راوستل او خپلې چينې يې ورباندې واچولې او عيسى ورباندې سپور شو. (۸) ډېرو زياتو خلکو ورته په لاره کې خپل کالي وغوړول او ځينو خلکو د ونو څانگې راپرې کړلې او په لاره کې يې ورته واچولې. (۹) کوم خلک چې د هغه څخه مخکې او وروسته روان وو چيغې يې وهلې: «ژوندی دې وي د داود زوی، مبارک دی هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي. ثنا دې وي څښتن تعالی ته.» (۱۰) کله چې عيسى اورشليم ته ورننوت، نو

په ټول ښار کې شور او غوغا ګډه شوه، خلکو پوښتنه کوله: «دا څوک دی؟» (۱۱) نو کوم خلک چې د عیسی سره ملګري وو ځواب یې ورکړ: «دا عیسی پیغمبر دی چې د جلیل د ناصري څخه راغلی دی.»

عیسی د خدای د کور څخه سوداګران شري
(مرقوس ۱۱:۱۵-۱۹ او لوقا ۱۹:۴۵-۴۸ او یوحنا ۲:۱۳-۲۲)

(۱۲) عیسی د خدای کور ته ننوت او له هغه ځای څخه یې د خرڅوونکو او اخیستونکو په شړلو پیل وکړ او د صرافانو مېزونه او د کونډو خرڅوونکو چوکۍ ګانې یې په بل مخ واړولې، (۱۳) او هغوی ته یې وویل: «د خدای په کلام کې لیکل شوي دي: زما کور به د دعا د کور په نوم یادېږي.

خو تاسو ترې د غلو د پټېدلو ځای جوړ کړی دی.»

(۱۴) د خدای په کور کې ورته ږانده او ګوډان راغلل او هغوی ته یې شفا ورکړه. (۱۵) خو کله چې مشرانو کاهنانو او د شریعت عالمانو د عیسی حیرانوونکې معجزې چې هغه ښودلې، ولیدلې او د خدای په کور کې یې د ماشومانو چيغې واورېدلې چې ویل یې: «د داود زوی ته دې ثنا وي.» نو هغوی خفه شول. (۱۶) نو د عیسی څخه یې پوښتنه وکړه: «دا ماشومان چې څه وايي ته یې اورې؟» عیسی ځواب ورکړ: «هو، زه یې اورم. ایا تاسو د خدای په کلام کې نه دي لوستلي:

خدایه ته به ماشومانو او تي رودونکو ته دا ورزده کوي چې ستا

ثنا ووايي؟»

١٧ عیسی هغوی پرېښودل او د ښار څخه ووت. بیت عنیا ته لاړ او

هلته یې شپه تېره کړه.

عیسی د انحر په ونې لعنت وایي

(مرقوس ١١: ١٢-١٤، ٢٠: ١١-٢٤)

١٨ سبا سهار کله چې عیسی بېرته اورشلیم ته راتله، نو وړی شو.

١٩ د سرک په غاړه یې د انحر ونه ولیدله نو هغه ورته ورغی، خو

په هغې کې یې له پانو پرته بل هېڅ شی ونه لیده. نو هغې ونې ته یې

وویل: «ته دې نور هېڅکله مېوه ونه نیسې.» او سمدلاسه هغه ونه

وچه شوه.

٢٠ کله چې شاگردانو دا ولیدل، نو حیران شول او پوښتنه یې وکړه:

«دا د انحر ونه دومره زر څنګه وچه شوه؟» ٢١ عیسی ورته ځواب

ورکړ: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې که چېرې تاسو ایمان

ولرئ او شک ونه کړئ، نو تاسو به هم وکولای شئ داسې کار وکړئ

لکه څنګه چې ما د انحر د ونې سره وکړ. یوازې دا کار نه بلکې که

تاسو دې غره ته هم ووايئ چې پورته شه او بحیرې ته وغورځېږه،

نو همداسې به وشي. ٢٢ که تاسو ایمان ولرئ، نو هرڅه چې په

دعا کې وغواړئ هغه به لاسته راوړئ.»

د عیسی د اختیار په هکله پوښتنه

(مرقوس ۱۱:۲۷-۳۳ او لوقا ۱:۲۰-۸)

۲۳ عیسی بېرته د خدای کور ته راغی او تعلیم یې ورکاوه چې مشران کاهنان او د قوم مشران ورته راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «چا تاته دا حق درکړی چې دا کارونه کوي؟ تاته چا دا واک او اختیار درکړی دی چې دا کارونه وکړي؟» ۲۴ عیسی ځواب ورکړ: «زه هم ستاسو څخه یوه پوښتنه کوم، که تاسو ځواب راکړ نو زه به هم درته ووايم چې زه په کوم اختیار سره دا کارونه کوم. ۲۵ تعمید ورکوونکي یحیی ته دا اختیار چا ورکړی و چې خلکو ته د تعمید غسل ورکړي؟ هغه د خدای له خوا و یا د انسان له خوا؟» هغوی په خپل منځ کې سره بحث وکړ او ویل یې: «که چېرې ووايو د خدای له خوا و، نو هغه به ووايي چې بیا تاسو ولې په هغه باندې ایمان رانه وړ؟ ۲۶ خو که چېرې ووايو چې د انسان له خوا و، نو د خلکو څخه وپرېزو ځکه چې هغوی ټول یحیی پیغمبر گڼي.» ۲۷ نو هغوی عیسی ته په ځواب کې وویل: «مونږ نه پوهېږو.» عیسی ورته وویل: «نو زه هم تاسو ته نه وایم چې په کوم اختیار دا کارونه کوم.»

د دوو زامنو مثال

۲۸ عیسی زیاته کړه: «تاسو په دې هکله څه فکر کوئ؟ یو سړی و چې دوه زامن یې لرل. هغه خپل مشر زوی ته ورغی او ورته ویې ویل: «زویه! لار شه او نن د انګورو په باغ کې کار وکړه.» ۲۹ هغه ځواب ورکړ: «زه نه ځم.» خو وروسته پښېمانه شو او لار. ۳۰ بیا

هغه سړی خپل کشر زوی ته ورغی او هغه ته یې هم همدا خبره وکړه. هغه ځواب ورکړ: «ځمه، پلاره.» خو لار نه شو. (۲۱) په هغو دواړو زامنو کې کوم یو د خپل پلار خبره ومنله؟» هغوی وویل چې مشر زوی یې. نو عیسی ورته وویل: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې مالیه ټولوونکي او فاحشې به ستاسو څخه مخکې د خدای پاچاهۍ ته ورننوځي. (۲۲) ځکه چې یحیی تاسو ته راغی چې د عدالت لاره دروښايي، خو تاسو ورباندې باور ونه کړ، خو مالیه ټولوونکو او فاحشو ورباندې باور وکړ او سره له دې چې تاسو دا ولیدل، خو پښېمانه نه شوی او باور مو ورباندې ونه کړ.»

د انگورو د باغ او د بدکاره باغوانانو مثال

(مرقوس ۱: ۱۲-۱۲ او لوقا ۹: ۲۰-۱۹)

(۲۳) عیسی وویل: «یو بل مثال واورئ. یو زمیندار ؤ چې د انگورو باغ یې جوړ کړ او گردچاپېره یې ترې دېوال تاو کړ او په باغ کې یې د انگورو څخه د شربت ویستلو دپاره خم جوړ کړ او د پېره داری دپاره یې په کې یو برج هم جوړ کړ. بیا یې هغه باغوانانو ته په اجاره ورکړ او خپله بل وطن ته په سفر روان شو. (۲۴) کله چې د انگورو د راټولولو وخت راورسېد، نو هغه خپل نوکران باغوانانو ته وروولېرل چې خپله برخه ترې واخلي. (۲۵) باغوانانو د هغه نوکران ونيول، یو یې ورته وواژه او بل یې مړ کړ او درېم یې سنگسار کړ. (۲۶) د باغ خاوند دا ځل زیات نوکران ولېرل او باغوانانو د هغوی سره هم هماغسې چلند وکړ. (۲۷) په پای کې یې خپل زوی وروولېره او فکر یې وکړ چې هغوی به زما د زوی لحاظ وکړي. (۲۸) خو کله چې

باغوانانو د هغه سړي زوی ولیده، نو په خپل منځ کې یې سره وویل:

«دا یې وارث دی، راځئ چې مړ یې کړو او میراث به یې زمونږ شي.»

٣٩ هغه یې ونيوه او د انگورو د باغ څخه یې دباندې وويست او

مړ یې کړ. ٤٠ نو کله چې د باغ خاوند راشي، د باغوانانو سره به

څه وکړي؟» ٤١ هغوی ځواب ورکړ: «هغه به دا بدکاره خلک په

بې رحمانه توګه ووژني او باغ به نورو باغوانانو ته په اجاره ورکړي

چې د حاصل راټولولو په وخت کې به هغه ته خپله برخه ورکوي.»

٤٢ بیا عیسی هغوی ته وویل: «ایا تاسو کله د خدای په کلام کې

نه دي لوستلي:

کومه تیره چې رد کړې ګلکارانو وه

هغه اوس شوه اصلي تیره د تهادب

دا کار وشو د څښتن له خوا نه

او عجیبه ښکاري زمونږ نظر کې

٤٣ نو له دې امله زه تاسو ته وایم چې د خدای پاچاهي به ستاسو

نه واخیستل شي او هغو خلکو ته به ورکړل شي چې ښه مېوه نیسي.

٤٤ هرڅوک چې په دې تیره باندې راولویري، نو هغه به ټوټې

ټوټې شي او که هغه تیره په چا باندې راولویري، نو هغه به ذرې ذرې

کړي.»

٤٥ کله چې مشرانو کاهنانو او فریسیانو د عیسی دا مثالونه

واورېدل، نو هغوی پوه شول چې هغه د دوی په هکله خبرې کوي.
٢٤ هغوی غوښتل چې عیسی ونیسي، خو د خلکو څخه ووپرېدل،
ځکه چې خلکو عیسی پیغمبر گڼلو.

د واده د مېلمستیا مثال

(لوقا ١٤: ١٥-٢٤)

٢٢ عیسی یوځل بیا خلکو ته یو بل مثال راوړ او ویې ویل:
٢ «اسماني پاچاهي د هغه پاچا په شان ده چې د خپل زوی د
واده مېلمستیا یې جوړه کړه. ٣ هغه خپل نوکران په رابلل شویو
مېلمنو پسې ولېږل چې هغوی ته ووايي چې مېلمستیا ته راشي، خو
هغوی ونه غوښتل چې راشي. ٤ نو هغه خپل نور نوکران ورپسې
ولېږل چې هغوی ته ووايي: د واده مېلمستیا ته راشئ. ما ډوډی
تیاره کړې ده، ستاسو دپاره مې غویان او چاغ خوشکي حلال کړي
دي او هرڅه تیار دي. ٥ خو هغوی یې هېڅ پروا ونه کړه او په
خپل کار پسې لاړل. یو یې خپل پټي ته لاړ او بل یې خپل کاروبار
ته، ٦ او نورو د هغه نوکران ونيول، بې عزته یې کړل او ویې وژل.
٧ پاچا په قهر شو، خپل عسکر یې ولېږل او هغه قاتلان یې ووژل
او ښار یې ورته وسوځاوه. ٨ بیا هغه خپلو نوکرانو ته وویل: د
واده مېلمستیا تیاره ده، خو کوم خلک چې رابلل شوي وو هغه د دې
وړ نه وو. ٩ نو لویو چوکونو ته ووځئ او هرڅوک چې مو پیدا
کړ د واده مېلمستیا ته یې راوبولئ. ١٠ نو نوکران لارو او کوڅو ته
ووتل او هرڅوک یې چې پیدا کولای شول که ښه وو او که بد وو
ټول یې راوستل او په دې ډول سالون د مېلمنو څخه ډک شو.

١١) کله چې پاچا د مېلمنو د لیدلو دپاره دننه ورغی، نو هلته یې یو

سړی ولیده چې د واده کالي یې نه وو اغوستي. (١٢) پاچا ترې

پوښتنه وکړه: «ای دوسته، تا څنگه د واده کالي نه دي اغوستي او دلته

راغلی یې؟» هغه غلی پاتې شو. (١٣) بیا پاچا خپلو خدمتگارانو ته

ووویل: «د هغه لاس او پښې وتری او دباندي په تیاره کې یې

وغورځوی یعنی هغه ځای کې چې خلک به ژاړي او خپل غاښونه

به چیچي.»

١٤) عیسی په پای کې وویل: «رابل شوي ډېر دي، خو غوره شوي

لږ دي.»

د مالیې ورکولو په هکله پوښتنه

(مرقوس ١٣: ١٢-١٧ او لوقا ٢٠: ٢٠-٢٦)

١٥) بیا فریسیان لارل او په خپلو کې یې مشوره وکړه چې څنگه

عیسی په خپلو خبرو کې راوینسي. (١٦) نو هغوی خپل ځینې

پیروان د هیروودیس د پلویانو سره عیسی ته ورولېدل چې هغه ته

ووايي: «ای استاذه! مونږ پوهېږو چې ته یو صادق سړی یې او په

رښتیني توگه د خدای د لارې تعلیم ورکوي. ته د هېچا طرفداري نه

کوي که هغه هرڅوک وي. (١٧) نو بیا مونږ ته ووايه چې په دې

هکله ستا نظر څه دی؟ ایا د روم امپراتور ته مالیه ورکول روا دي که

نه؟» (١٨) خو عیسی د هغوی په بدنیتي پوه شو او هغوی ته یې

ووویل: «ای منافقانو، تاسو ولې هڅه کوئ چې ما امتحان کړئ؟» (١٩)

هغه سکه چې تاسو ورباندي خپله مالیه ورکوی ماته راوښايی.»

هغوی ورته یوه رومي سکه راوړله. (۲۰) عیسی د هغوی څخه

پوښتنه وکړه: «په دې باندې د چا تصویر او د چا نوم دی؟» (۲۱)

هغوی ځواب ورکړ: «د امپراتور.» بیا عیسی هغوی ته وویل: «څه

چې د امپراتور دي هغه امپراتور ته ورکړئ او څه چې د خدای دي

هغه خدای ته ورکړئ.» (۲۲) کله چې هغوی دا واورېدل، نو حیران

شول او هغه یې پرېښود او ورڅخه لاړل.

د قیامت د ورځې په هکله پوښتنه

(مرقوس ۱۸: ۱۲-۲۷ او لوقا ۲۷: ۲۰-۴۰)

(۲۳) په هماغه ورځ صدوقیان چې د مرگ څخه وروسته د بیا

راژوندي کېدلو څخه منکر وو، عیسی ته راغلل او د هغه څخه یې یو

سوال وکړ: (۲۴) «استاذه! موسی ویلي دي چې که یو سړی بې اولاده

مړ شي، نو ورور یې باید د هغه د کونډې سره واده وکړي، ترڅو د

هغه اولادونه پیدا شي او هغه یې د مړه ورور اولادونه وگڼل شي.

(۲۵) په یو وخت کې اووه ورونه وو، لومړني ورور یې واده وکړ او

هغه بې اولاده مړ شو او د هغه کونډه د هغه ورور ته پاتې شوه. (۲۶)

په دې ډول دوهم، درېم او تر اووم وروره پورې د هغې ښځې سره

ودونه وکړل او ټول بې اولاده مړه شول. (۲۷) په پای کې هغه ښځه

هم مړه شوه. (۲۸) نو مونږ ته ووايه چې د قیامت په ورځ به هغه د

کوم یو ښځه وي؟ ځکه چې ټولو ورسره ودونه کړي وو؟»

(۲۹) عیسی ځواب ورکړ: «ستاسو غلطې په دې کې ده چې نه د

خدای په کلام پوهېږئ او نه د خدای د قدرت څخه خبر یئ. (۳۰)

ځکه چې د قیامت په ورځ کله چې مړي بیا راژوندي کېږي، نه سړي

ودونه کوي او نه به بښځې چاته واده کيږي، خو هغوی به د اسمان د
فرښتو په شان وي. (٣١) خو د مړو د بيا راژوندي کېدلو په هکله
تاسو نه دي لوستلي چې خدای تاسو ته څه ويلي دي؟ هغه ويلي
دي: (٣٢) زه د ابراهيم خدای، د اسحاق خدای او د يعقوب خدای
یم.

خدای د مړو خدای نه، بلکې د ژونديو خدای دی.»

(٣٣) کله چې خلکو د هغه خبرې واورېدلې، نو د هغه تعليم ته
حيران شول.

لوی حکم

(مرقوس ١٢: ٢٨-٣٤ او لوقا ١٠: ٢٥-٢٨)

(٣٤) کله چې فریسيان خبر شول چې عیسی د صدوقیانو خولې
بندي کړلې، نو سره راټول شول، (٣٥) په هغوی کې یو تن چې د
شریعت عالم ؤ د ازمېښت دپاره یې د عیسی نه پوښتنه وکړه: (٣٦)
«استاده، په شریعت کې تر ټولو لوی حکم کوم یو دی؟» (٣٧) عیسی
ځواب ورکړ: «د خپل څښتن خدای سره د زړه له کومې، په ټول
روح او په ټول عقل سره مینه کوه. (٣٨) دا تر ټولو لوی او لومړنی
حکم دی. (٣٩) دوهم حکم هم د لومړني حکم په شان مهم دی چې
د خپل ګاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوه. (٤٠) ټول تورات
او د پیغمبرانو لیکنې په دې دواړو حکمونو باندې ولاړ دی.»

مسیح د چا زوی دی؟

(مرقوس ۱۲:۳۵-۳۷ او لوقا ۲۰:۴۱-۴۴)

۴۱ عیسی د هغو فریسیانو څخه چې هلته سره راټول شوي وو

پوښتنه وکړه: ۴۲ «تاسو د مسیح په هکله څه فکر کوئ؟ هغه د چا

زوی دی؟» هغوی ځواب ورکړ: «د داود زوی.» ۴۳ عیسی پوښتنه

وکړه: «نو بیا څنگه داود د خدای د روح په قدرت هغه ته بادار

وايي؟ ځکه چې داود وايي:

۴۴ څښتن وویل زما بادار ته

کښېنه زما بني لاس ته

ترڅو ستا دښمنان کړم ستا د پښو لاندې

۴۵ نو دا چې داود مسیح ته بادار وایي، بیا څنگه کېدای شي چې

مسیح د داود زوی وي؟»

۴۶ هېچا د هغه په ځواب کې څه ونه شو ویلی او د هماغې ورځې

نه وروسته هېچا دا جرات ونه کړ چې د هغه څخه نورې پوښتنې

وکړي.

عیسی په مذهبي مشرانو نیوکه کوي

(مرقوس ۱۲:۳۸-۳۹ او لوقا ۱۱:۴۳-۴۶، ۲۰:۴۵-۴۶)

۲۳ بیا عیسی خلکو او خپلو شاگردانو ته وویل: ۲ «د»

شريعت عالمان او فريسيان د موسى په چوكۍ ناست دي، (۳)

هغوى چې هرڅه درته وايي تاسو يې ومنئ او عمل ورباندې وكړئ، خو د هغوى په شان كارونه مه كوئ، ځكه دوى چې څه وايي عمل ورباندې نه كوي. (۴) هغوى درانه پندونه تړي او د خلكو په اوږو يې باروي، خو خپله نه غواړي چې گوتې هم ورته وروړي چې د پند په وړلو كې ورسره مرسته وكړي. (۵) كوم كارونه چې هغوى يې كوي هغه د دې دپاره كوي چې خلك يې وويني، هغوى لوى لوى تعويدونه جوړوي او په خپل تندي او مټ باندې يې تړي او داسې چينې اغوندي چې اوږده ځونډي لري. (۶) هغوى دا خوبوي چې په مېلمستياوو كې په ډېرو لوړو ځايونو كې كښېني او په كنيسو كې مخكې ځايونه ونيسي، (۷) او خلك ورته په بازارونو كې سلام واچوي او «استاذ، استاذ» ورته ووايي. (۸) خو تاسو ته بايد «استاذ» ونه ويل شي، ځكه چې تاسو يوازې يو استاذ لرى او تاسو ټول سره ورونه يئ. (۹) په دې نړۍ كې هېچا ته «پلار» مه وايئ، ځكه چې تاسو يوازې يو پلار لرى چې هغه په اسمان كې دى. (۱۰) نه دې څوك درته «لارښوونكى» ووايي، ځكه چې تاسو يوازې يو لارښوونكى لرى چې هغه مسيح دى. (۱۱) په تاسو كې هغه څوك د ټولو نه لوى دى چې ستاسو خدمتگار وي. (۱۲) ځكه هرڅوك چې خپل ځان لوى گڼي هغه به عاجز شي او هرڅوك چې خپل ځان عاجز كړي هغه به سرلوړى شي.»

د مذهبي مشرانو منافقت

(مرقوس ۱۲:۴۰ او لوقا ۱۱:۳۹-۴۲، ۱۱:۴۴، ۱۱:۵۲، ۲۰:۴۷)

۱۳ عیسی زیاته کړه: «ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو!

ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو د اسماني پاچاهۍ دروازې د خلکو دپاره بندوئ، نه تاسو ورننوځئ او نه نور خلک پرېږدئ چې ورننوځي. [۱۴] ای منافقانو د شریعت عالمانو او

فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو د کونډو مالونه خورئ، خو د ځان بنودنې دپاره اوږدې اوږدې دعاگانې کوئ، خو خدای به تاسو ته د نورو څخه سخته سزا درکړي. [۱۵] ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو په وچه او اوبو کې گرځئ چې کوم څوک خپل دین ته راواړوئ او کله چې ستاسو دین قبول کړي، نو هغه ستاسو څخه دوه چنده د دوزخ د سزا وړ شي.

۱۶ افسوس دې وي په تاسو باندې ای د ږندو لارښوونکو! تاسو وایئ: «که چېرې څوک د خدای د کور په نوم قسم وخورې، نو هېڅ خبره نه ده، خو که څوک د خدای د کور په سرو زرو قسم وخورې، نو هغه مجبور دی چې په خپل قسم ولاړ اوسي.» [۱۷] ای کم عقلو ږندو! کوم یو یې مهم دی، سره زر یا د خدای کور چې سره زر پاک او سپېڅلي کوي؟ [۱۸] همدارنگه تاسو وایئ: «که چېرې څوک د قربانۍ د ځای په نوم قسم وخورې، نو هېڅ خبره نه ده، خو که څوک د قربانۍ د ځای په نذرانې قسم وخورې، نو هغه مجبور دی چې په خپل قسم ولاړ اوسي.» [۱۹] ای ږندو خلکو! کوم یو یې مهم دی، نذرانه یا د قربانۍ ځای چې هغه نذرانه پاک او سپېڅلي کوي؟ [۲۰] نو څوک چې د قربانۍ په ځای قسم وخورې، هغه د قربانۍ په ځای او په کومو سوغاتونو چې خلکو هلته ایښي دي قسم وخورې، [۲۱]

او څوک چې د خدای د کور په نوم قسم خوري، نو د خدای په کور او خدای باندې چې په هغه کې اوسېږي قسم خوري. (۲۲) څوک چې په اسمان باندې قسم خوري، نو هغه د خدای په تخت او هغه جا باندې قسم خوري چې په هغه تخت باندې کښېښي.

(۲۳) ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! ستاسو په حال دې افسوس وي، ځکه چې تاسو د وپلني، شبت او زنکی لسمه برخه ورکوئ، خو د شریعت ډېر مهم حکمونه لکه عدالت، رحم او وفاداري مو پرېښي دي. تاسو باید په دې ټولو باندې عمل کولای او هغه نور مو هم له پامه نه غورځولې. (۲۴) ای ړندو لارښوونکو! تاسو ماشی د اوبو څخه لېرې کوئ، خو اوبن لوار تېروئ.

(۲۵) ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! افسوس دې وي ستاسو په حال باندې، ځکه چې تاسو د خپلو پیالو او قابونو باندینی برخې پاکوئ خو دننه یې د هغو شیانو څخه ډک دي چې په حرص او ځان غوښتنې مو گټلي دي. (۲۶) ای ړندو فریسیانو! لومړی د پیالو او قابونو دنننی برخه پاکه کړئ، نو باندینی برخه به یې هم پاکه شي.

(۲۷) ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! افسوس دې وي ستاسو په حال باندې، ځکه چې تاسو د هغو قبرونو په شان یی چې په چونه باندې سپین شوي وي چې په ظاهره ښکلي ښکاري، خو دننه د مړو د هډوکو او هر ډول ناپاکيو څخه ډک وي. (۲۸) نو په همدې ډول تاسو هم په ښکاره نېک خلک ښکاري، خو دننه د منافقت او بدیو څخه ډک یی.»

عیسی د مذهبي مشرانو د سزا پېشگويي کوي

(لوقا ۴۷:۱۱-۵۱)

۲۹ عیسی زیاته کړه: «ای منافقانو د شریعت عالمانو او فریسیانو! افسوس دې وي ستاسو په حال، ځکه چې تاسو د پیغمبرانو زیارتونه جوړوئ او د نېکو خلکو قبرونه ښکلي کوئ» ۳۰ او وایی: «که چېرې مونږ د خپلو نیکونو په زمانه کې ژوندي وای نو د هغوی سره به د پیغمبرانو په قتل کې شریک شوي نه وای.» ۳۱ نو تاسو په خپلو ځانونو باندې شاهدي ورکوئ چې تاسو د هغو خلکو اولاده یئ چې پیغمبران یې قتل کړي دي. ۳۲ نو لاړ شئ او هغه کارونه چې ستاسو نیکونو پیل کړي وو، سرته ورسوئ. ۳۳ ای مارانو او د مارانو بچیانو! تاسو به د دوزخ له سزا څخه څنگه خلاص شئ؟ ۳۴ نو له دې امله زه تاسو ته پیغمبران، هونبیار خلک او د شریعت عالمان درلېرم، خو ځینې به تاسو مړه کړئ، ځینې به په صلیب راځوړند کړئ او ځینې به په کنیسو کې په دورو ووهئ او ښار په ښار به ورپسې ګرځئ. ۳۵ نو له دې امله د ټولو نېکو خلکو وینې چې په ځمکه تویبېري، خون به یې ستاسو په غاړه وي، د بې‌ګناه هابیل څخه نیولې د برخیا د زوی زکریا پورې چې هغه مو د خدای د کور او د قربانۍ د ځای ترمنځ وواژه. ۳۶ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د دې ټولو کارونو سزا به د دې زمانې خلکو ته ورکول کېږي.»

د اورشلیم دپاره د عیسی خفګان

(۳۷) عیسی زیاته کړه: «ای اورشلیمه، ای اورشلیمه! ای هغه ښاره چې پیغمبران وژني او کوم کسان چې د خدای له خوا درلېږل کيږي هغه سنگساروي! ما خو خو ځلې وغوښتل چې ستا خلک داسې سره راټول کړم لکه څنگه چې چرگه خپل بچي د خپلو وزرونو لاندې سره راټولوي، خو تا ونه غوښتل. (۳۸) گوره، ستاسو کور تاسو ته خالي پرېښودل کيږي. (۳۹) ځکه چې زه تاسو ته وایم چې بیا به هېڅکله ما ونه وینئ، ترڅو دا ونه وایئ: «مبارک دی هغه څوک چې د څښتن په نوم راځي.»

د خدای د کور د وړاندېلو پېشگويي

(مرقوس ۱:۱۳-۲ او لوقا ۵:۲۱-۶)

۲۴ (۱) کله چې عیسی د خدای د کور څخه روان شو، نو شاگردان یې ورته راغلل چې د هغه پام د خدای د کور ودانۍ ته راواړوي. (۲) خو هغه وویل: «ایا دا ټولې ودانۍ وینئ؟ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې دلته به یوه تېره هم په بله تېره پاتې نه شي او ټولې به راوړيږي.»

د اخیري زمانې نښې

(مرقوس ۳:۱۳-۱۳ او لوقا ۷:۲۱-۱۹)

(۳) عیسی د زیتون په غره کې ناست ؤ چې شاگردان یې ورته راغلل او په پټه یې ورته وویل: «مونږ ته ووايه چې دا هرڅه به کله

وشي؟ او ستا د راتگ او اخري زمانې نښه به کومه وي؟» (٤)

عيسى ځواب ورکړ: «پام کوي چې څوک مو بې لارې نه کړي.» (٥)

ځکه چې ډېر به زما په نوم راشي او وايي به چې زه مسيح يم او ډېر

خلک به بې لارې کړي.» (٦) تاسو به د جگړې غږ د نژدې نه او د

لېرې نه د جنگ اوازې اورئ، خو گورئ چې وارخطا نه شئ، ځکه

چې دا شيان به خامخا پېښېږي، خو دا د دې معنی نه لري چې

اخرنی وخت رارسېدلی دی. (٧) يو قوم به د بل قوم سره جنگيږي

او يوه پاچاهي به د بلې پاچاهي سره جنگيږي او د نړۍ په ډېرو

ځايونو کې به قحطي او زلزلې راشي. (٨) خو دا ټول به د لنگون د

دردونو د پيل کېدلو په شان وي.

(٩) کله چې دا هرڅه پېښ شول، نو تاسو به ونيول شئ او وبه

ځورول شئ او بيا به ووژل شئ او زما د نوم په خاطر به د ټولو

قومونو خلک ستاسو څخه کرکه کوي. (١٠) نو بيا به ډېر خپل ايمان

له لاسه ورکړي او يو د بل سره به خيانت کوي او يو د بل څخه به

کرکه کوي. (١١) ډېر جعلي پيغمبران به راپيدا شي او ډېر خلک به

بې لارې کړي. (١٢) بدکاري به دومره زياته شي چې د خلکو مينه به

يو د بله سره ورکه شي. (١٣) خو څوک چې تر اخره پورې ټينگ

پاتې شي هغه به خلاصون ومومي (١٤) او د اسماني پاچاهي زېږی

به په ټوله نړۍ کې خپور شي، ترڅو د ټولو قومونو دپاره شاهدي

اوسي او بيا به نړۍ ختمه شي.

د اخري زمانې هيبتناکه وېره

۱۵) نو کله چې تاسو هغه نجس شی چې د بربادی سبب ګرځي او سپېڅلی ځای ناپاکه کوي او دانیال نبی د هغو په هکله خبرې کړي دي، ووينئ. (لوستونکي دې پوه شي چې د دې معنی څه ده.) ۱۶)

نو څوک چې په یهودیې کې وي هغه دې غرونو ته وتښتي. ۱۷) که څوک د بام په سر وي، نو هغه دې د کور د سامان د وړلو دپاره نه رابښکته کيږي. ۱۸) که څوک په پټي کې وي هغه دې د خپلې چپنې پسې بېرته کور ته نه ورځي. ۱۹) افسوس د هغو ښځو په حال چې په هغو ورځو کې امیدوارې وي او هغو میندو په حال چې خپلو ماشومانو ته شیدې ورکوي. ۲۰) دعا کوئ چې ستاسو تښتنه په ژمي کې او یا د سبت په ورځ نه وي. ۲۱) ځکه چې په هغه وخت کې به داسې سخت مصیبت رامنځته شي چې د نړۍ له پیل څخه تراوسه پورې نه دی راغلی او نه به بیا راشي. ۲۲) که چېرې خدای هغه ورځې لنډې کړې نه وای نو هېڅوک به ژوندی پاتې شوی نه وای، خو خدای به د خپلو غوره شویو خلکو په خاطر هغه ورځې لنډې کړي. ۲۳) که په هغه وخت کې څوک تاسو ته ووايي: «ګوری، مسیح دلته دی یا هلته دی»، نو باور ورباندې مه کوئ. ۲۴) ځکه چې داسې کسان به پیدا شي چې په دروغو به دعوه کوي چې مسیح او پیغمبران دي او لویې معجزې به وښايي او حیرانوونکي کارونه به کوي، د دې دپاره که ممکن وي نو د خدای غوره شوي خلک به هم بې لارې کړي. ۲۵) نو پام کوئ، تاسو مې له مخکې نه خبر کړئ.

۲۶) نو که چېرې څوک تاسو ته ووايي چې مسیح په دښته کې دی، نو هلته مه ځئ او یا درته ووايي چې هغه په یو پټ ځای کې دی نو

باور ورباندې مه کوی. (۲۷) ځکه لکه څنگه چې برېښنا له ختيځې خوا راځي نو رڼا يې تر لوېديځه پورې ځلېږي، نو د انسان د زوی راتگ به هم همداسې وي. (۲۸) چېرته چې مرداره وي هلته ټپوسان راټولېږي.

د انسان د زوی راتلل

(مرقوس ۲۴:۱۳-۲۷ او لوقا ۲۵:۲۱-۲۸)

(۲۹) څنگه چې د مصيبت هغه ورځې تېرې شي، نو سمدلاسه به لمر تياره شي او سپوږمۍ به نوره رڼا نه ورکوي، ستوري به د اسمان څخه راووليږي او اسماني موجودات به ولړزېږي. (۳۰) هغه وخت به په اسمان کې د انسان د زوی د راتللو نښې رانېکاره شي او د نړۍ ټول قومونه به ویر کوي او هغوی به وويني چې د انسان زوی به د قدرت او زيات جلال سره د اسمان په ورېځو کې راروان وي. (۳۱) هغه به خپلې فربنتې چې په لوړ اواز سره به سرنۍ وهي راوولېږي او هغوی به د نړۍ د يو سر نه تر بله سره پورې خپل غوره شوي خلک راټول کړي.

د انځر د ونې څخه عبرت اخيستل

(مرقوس ۲۸:۱۳-۳۱ او لوقا ۲۹:۲۱-۳۳)

(۳۲) د انځر د ونې څخه عبرت واخلي. کله چې د هغې خانگې غوتې ونيسي او پانې وکړي، نو تاسو پوهېږئ چې اوږی رانژدې دی. (۳۳) نو په همدې ډول کله چې تاسو دا ټول شيان ووينئ، نو پوه شئ چې هغه وخت نژدې دی بلکې رارسېدلی دی. (۳۴) په يقين

سره زه تاسو ته دا وایم چې دا نسل به تر هغې پورې له منځه لاړ نه شي، ترڅو دا ټولې پېښې رامنځته شوې نه وي. (۳۵) ځمکه او اسمان به له منځه لاړ شي، خو زما خبرې به هېڅکله له منځه لاړې نه شي.

د انسان د زوی د راتگ وخت

(مرقوس ۱۳:۳۲-۳۷ او لوقا ۱۷:۲۶-۳۰، ۳۴-۱۷:۳۶)

(۳۶) خو د هغې ورځې او هغه ساعت نه هېڅوک خبر نه دي، نه د اسمان فرښتې او نه زوی، خو یوازې پلار پرې خبر دی. (۳۷) لکه څنګه چې د نوح په زمانه کې شوي وو، نو همداسې به د انسان د زوی د راتگ په وخت کې وشي. (۳۸) د سېلاب د راتللو څخه مخکې تر هغې ورځې پورې چې نوح کشتی ته ننوت، نو خلکو به خوړل او خښل او ودونه به یې کول. (۳۹) دوی تر هغه وخته نه پوهېدل چې څه به کیږي، ترڅو سېلاب راغی او هغوی ټول یې له منځه یووړل. نو د انسان د زوی راتگ به هم همداسې وي. (۴۰) نو په هغه وخت کې که چېرې دوه کسان په پټي کې وي، نو یو به یې بوتل شي او بل به پرېښودل شي. (۴۱) او د دوو ښځو څخه چې یوځای سره میچن کوي یوه به یې بوتل شي او بله به پرېښودل شي. (۴۲) نو بېداره اوسئ، ځکه چې تاسو نه پوهېږئ چې ستاسو څښتن به په کومه ورځ راځي. (۴۳) خو په دې پوه شئ، که چېرې د کور خاوند په دې پوهېدلی چې غل د شپې په کوم وخت کې راځي، نو هغه به وینې پاتې شوی وای او غل به یې نه پرېښود چې کور ته یې ورننوي. (۴۴) نو تاسو هم باید تیار اوسئ، ځکه چې د انسان زوی

به په هغه وخت کې راشي چې ستاسو په خيال کې به هم نه وي.

وفادار او بې وفا نوکر

(لوقا ۴۱:۱۲-۴۸)

۴۵ هغه وفادار او هونبیار نوکر څوک دی چې بادار يې هغه د

خپلې کورنۍ د نورو نوکرانو مشر ټاکلی وي، ترڅو هغوی ته په خپل

وخت ډوډۍ ورکړي. ۴۶ بختور دی هغه نوکر چې بادار يې راشي

او هغه په خپل کار کې بوخت وويني. ۴۷ په يقين سره زه تاسو ته

دا وایم چې بادار به د خپل ټول مال او جايداد واک هغه ته وسپاري.

۴۸ خو که هغه نوکر خراب سړی وي، نو د خپل ځان سره به

ووايي چې د بادار راتگ به مې ډېر وخت ونيسي. ۴۹ او هغه به د

نورو نوکرانو په وهلو ټکولو پيل وکړي او د شرايبانو سره به خوري

او څښي، ۵۰ نو د هغه نوکر بادار به په هغه ورځ راشي چې نوکر

به يې انتظار هم نه لري او په داسې وخت کې به راشي چې هغه به

خبر هم نه وي. ۵۱ نو بادار به هغه ته سخته سزا ورکړي او هغه به

د منافقانو سره يوځای واچوي چې هلته به خلک ژاري او خپل

غابنونه به چيچي.»

د لسو پېغلو مثال

۲۵ عیسی زیاته کړه: «په هغه وخت کې به اسماني پاچاهي

د هغو لسو پېغلو په شان وي چې خپل څراغونه يې واخيستل او د

زوم ليدلو ته لاړلې. ۲ په هغوی کې پنځه يې کم عقلي وې او پنځه

يې هونبنيارې وې. (۳) کم عقلو انجونو خپل خراغونه د ځان سره
واخيستل، خو تېل يې ورسره وانخيستل. (۴) خو هونبنيارو انجونو
د خپلو خراغونو سره د تېلو نه ډک بوتلونه هم د ځان سره واخيستل.
(۵) کله چې زوم د راتللو په وخت کې ځنډ شو، نو هغوی ټولو ته
خوب ورغی او ویدې شوې.

(۶) خو په نیمه شپه کې چيغې شوې: «گورئ زوم راروان دی.
راځئ چې مخې ته يې ورشو.» (۷) نو ټولې انجونې راپاڅېدلې او
خپل خراغونه يې تيار کړل. (۸) کم عقلو انجونو هونبنيارو انجونو ته
وويل: «د خپلو تېلو څخه مونږ ته لږ راکړئ، ځکه چې زمونږ
خراغونه مړه کيږي.» (۹) هونبنيارو انجونو ورته ځواب ورکړ: «نه،
زمونږ سره دومره تېل نشته چې د ټولو کار ورباندې وشي، دا به بڼه
وي چې تاسو دوکان ته لاړې شئ او خپل ځان ته تېل واخلي.» (۱۰)
کله چې هغوی د تېلو اخيستلو پسې لاړلې، نو زوم راورسېد. هغه
انجونې چې تيارې وې د هغه سره د واده مېلمستيا ته لاړلې او
دروازې بندې شوې. (۱۱) وروسته بيا هغه نورې پنځه انجونې راغلې
او چيغې يې کړې: «ای بناغلیه! ای بناغلیه! مونږ ته دروازه خلاصه
کړه.» (۱۲) زوم وويل: «په يقين سره زه تاسو ته وایم چې تاسو نه
پېژنم.» (۱۳) نو بېداره اوسئ، ځکه چې تاسو نه پوهېږئ چې د
انسان زوی به په کومه ورځ او په کوم ساعت راځي.

د درې نوکرانو مثال

(لوقا ۱۱: ۱۹-۲۷)

(۱۴) اسماني پاچاهي د هغه سړي په مثال ده چې غوښتل يې په

سفر لار شي، نو خپل نوکران يې راوغوښتل او خپل مال او جايداد يې ورته وسپارله. (۱۵) هر يو ته يې د هغوی د توان سره سم يو څه ورکړل. يو ته يې د سرو زرو پنځه کڅوړې ورکړې، بل ته يې دوه د سرو زرو کڅوړې او درېم ته يې د سرو زرو يوه کڅوړه ورکړه. بيا په سفر روان شو. (۱۶) هغه نوکر چې د سرو زرو پنځه کڅوړې يې ورته ورکړې وې، سمدلاسه لار او کار يې ورباندې پيل کړ او په هغو باندې يې نورې د سرو زرو پنځه کڅوړې وگټلې. (۱۷) همدارنگه هغه نوکر چې د سرو زرو دوه کڅوړې يې درلودلې هغه ورباندې نورې د سرو زرو دوه کڅوړې وگټلې. (۱۸) خو کوم نوکر ته چې د سرو زرو يوه کڅوړه ورکړل شوې وه، هغه لار او ځمکه يې وکيندله او د خپل بادار پيسې يې په کې ښخې کړلې.

(۱۹) ډېر وخت وروسته د هغو نوکرانو بادار راغی او د هغوی څخه يې حساب وغوښت. (۲۰) کوم نوکر ته چې د سرو زرو پنځه کڅوړې ورکړل شوې وې راغی او نورې د سرو زرو پنځه کڅوړې يې د ځان سره راوړلې او ويې ويل: «باداره، تا ماته د سرو زرو پنځه کڅوړې راکړې وې. اوس گورئ، ما ورباندې پنځه نورې کڅوړې وگټلې.» (۲۱) بادار يې ورته وويل: «شاباس، زما نېک او وفادار نوکره! تا په لږ شي کې خپل اعتبار ثابت کړ. نو زه به تاته نور ډېر کارونه دروسپارم. راشه او د خپل بادار په خوشحالی کې شريک شه.» (۲۲) بيا هغه نوکر چې دوه کڅوړې سره زر ورته ورکړل شوي وو، راغی او ويې ويل: «باداره! تا ماته دوه کڅوړې راکړې وې. اوس گورئ! ما ورباندې دوه نورې هم وگټلې.» (۲۳) بادار يې ورته وويل: «شاباس، ای نېک او وفاداره نوکره! تا په لږ شي کې خپل اعتبار ثابت

کړ، نو زه به تاته نور ډېر کارونه دروسپارم. راشه او د خپل بادار په خوشحالی کې شریک شه. ﴿٢٤﴾ بیا هغه نوکر چې یوه کڅوړه ورته ورکړل شوې وه راغی او ویې ویل: «باداره! زه پوهېدم چې ته یو سخت سړی یې، ته هغه فصل ربې چې کرلی دې نه دی او د هغه ځای حاصل راټولوي چې تخم دې په کې نه دی شیندلی. ﴿٢٥﴾ نو زه ووېرېدم او لارم او ستا سره زر مې په ځمکه کې بنځ کړل. هغه دا دي، بېرته یې واخله. ﴿٢٦﴾ خو بادار یې ورته په ځواب کې وویل: «ای بېکاره او لټ نوکره! کله چې تاته معلومه وه چې زه هغه فصل ربېم چې کرلی مې نه دی او له هغه ځای څخه حاصل راټولوم چې تخم مې په کې نه دی شیندلی، ﴿٢٧﴾ نو تا باید زما پیسې صرافانو ته ورکړې وای او کله چې زه بېرته راغلی وم، نو هغه به مې بېرته د سود سره اخیستې وای. ﴿٢٨﴾ د هغه څخه هغه د سرو زرو کڅوړه واخلي او هغه چاته یې ورکړې چې لس کڅوړې ورسره دي. ﴿٢٩﴾ ځکه د چا سره چې څه وي هغه ته به نور هم ورکړل شي، ترڅو د هغه سره نورې هم زیاتې شي. خو د چا سره چې څه نه وي، نو څه چې ورسره وي هغه به هم ترې واخیستل شي. ﴿٣٠﴾ دا بېکاره نوکر د باندې تیارې ته وغورځوی یعنی هغه ځای ته چې هلته به خلک ژاړي او خپل غاښونه به چيچي.»

د قیامت په ورځ د خلکو د عملونو قضاوت

﴿٣١﴾ کله چې د انسان زوی د خپل جلال سره د ټولو فرښتو سره راشي، نو بیا به هغه په خپل شاهانه تخت باندې کښېني ﴿٣٢﴾ او د ټولو قومونو خلک به د هغه په حضور کې راټول شي او هغه به

هغوی داسې یو له بل نه بېل کړي لکه څنگه چې شپانه پسونه له وزو نه بېلوي. (۳۳) نو په دې ډول به هغه پسونه یعنې نېک خلک خپل بڼي لاس ته او وزې یعنې بد خلک خپل چپ لاس ته ځای په ځای کړي. (۳۴) بیا به پاچا هغو خلکو ته چې د هغه بڼي لاس ته دي ووايي چې ای هغو خلکو چې زما د پلار له خوا درته برکت درکړل شوی دی، راشئ او د هغې پاچاهۍ وارثان شئ چې د نړۍ د پیدایښت راهیسې ستاسو دپاره تیاره شوې وه. (۳۵) ځکه کله چې زه وږی وم نو تاسو راته خواږه راکړل، کله چې تېری وم نو اوبه مو راته راکړې، کله چې مسافر وم نو تاسو خپل کور ته بوتلم، (۳۶) کله چې زه لوڅ وم نو کالي مو راته راکړل او کله چې ناروغه وم نو تاسو راباندې پام کاوه او کله چې زه بندي وم نو تاسو زما لیدلو ته راغلي وئ. (۳۷) بیا به نېکان خلک ورته په ځواب کې ووايي: «څښتنه! ته مونږ کله وږی لیدلی یې او موږ کړی مو یې او یا تېری وې او مونږ درته اوبه درکړې وي؟» (۳۸) کله مونږ لیدلې چې ته مسافر وې او کور ته مو بېولی یې او یا لوڅ وې او مونږ درته کالي درکړي وي؟ (۳۹) یا مونږ کله ته ناروغه یا بندي لیدلی یې او لیدلو ته دې راغلي یو؟» (۴۰) پاچا به ورته ځواب ورکړي: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې تاسو زما د دې پیروانو څخه چې تر ټولو کوچنی مقام لري، د کوم یو سره هم څه کړي دي، هغه مو زما سره کړي دي.»

(۴۱) بیا به هغو خلکو ته چې د هغه چپ لاس ته دي ووايي: «ای لعنتیانو! زما څخه لېرې شئ او هغه تلپاتې اور ته لاړ شئ چې د شیطان او د هغه د پیروانو دپاره تیار شوی دی. (۴۲) ځکه کله چې زه وږی وم تاسو راته خواږه رانه کړل، کله چې تېری وم نو اوبه مو

راته رانه کړې، (۴۳) کله چې مسافر وم نو تاسو خپل کور ته راونه بللم، کله چې لوخ وم نو تاسو راته کالي رانه کړل او کله چې زه ناروغه او بندې وم نو تاسو مې لیدلو ته رانغلئ. (۴۴) هغوی به هم په خواب کې ووايي: «خښتنه! ته مونږ کله وږی، تږی، مسافر، لوخ، ناروغه یا بندي لیدلی یې او مرسته مو درسره نه ده کړې؟» (۴۵) بیا به هغه خواب ورکړي: «په یقین سره زه تاسو ته دا وایم کله چې تاسو زما د پیروانو سره که څه هم هغوی تر ټولو ډېر کوچنی مقام لري، د یوه سره هم مرسته نه ده کړې، نو تاسو زما سره مرسته نه ده کړې.» (۴۶) او هغوی به هغه ځای ته لېږې وشرل شي چې هلته به هغوی ته د تل دپاره سزا ورکول کېږي، خو نېکان خلک به تلپاتې ژوندون ومومي.»

د عیسی په ضد دسیسه

(مرقوس ۱: ۱۴-۲ او لوقا ۱: ۲۲-۲ او یوحنا ۱۱: ۴۵-۵۳)

۲۶ (۱) کله چې عیسی خپلې خبرې خلاصې کړې، نو خپلو شاگردانو ته یې وویل: (۲) «لکه څنګه چې تاسو خبر یئ چې دوه ورځې وروسته به د فسحې اختر وي او د انسان زوی به دښمنانو ته په لاس ورکړل شي چې په صلیب باندې وځړول شي.» (۳) په همدې وخت کې مشران کاهنان او د قوم مشران د لوی کاهن قیافا په کور کې سره راټول شول (۴) او هغوی یوه دسیسه جوړه کړه چې عیسی په یو چل راوښيي او ویې وژني. (۵) خو هغوی وویل: «دا کار باید د اختر په ورځو کې ونه شي، هسې نه چې د خلکو په منځ کې شور او غوغا جوړه شي.»

د عیسی په سر باندې عطر اچول

(مرقوس ۱۴:۳-۹ او یوحنا ۱۲:۱-۸)

٦ کله چې عیسی په بیت عنیا کې د شمعون کور ته لاړ چې مخکې د جذام په ناروغۍ اخته ؤ، ٧ یوه ښځه چې د قیمتي عطر و اڅخه ډک د مرمرو بوتل ورسره ؤ راغله او په داسې حال کې چې عیسی ډوډۍ ته ناست ؤ هغه عطر یې د هغه په سر باندې واچول. ٨ کله چې شاگردانو دا ولیدل، نو خفه شول او ویې ویل: «دا عطر ولې بېخایه مصرف شول؟» ٩ کېدای شول چې هغه په لوړه بیه خرڅ شوي وای او پیسې یې غریبانو ته ورکړل شوې وای.» ١٠ عیسی پوه شو چې هغوی څه وویل او هغوی ته یې وویل: «تاسو ولې هغه ښځه تنگوئ؟ هغې زما سره ښه کار کړی دی.» ١١ غریبان به تل ستاسو سره وي، خو زه به تل تاسو سره نه يم. ١٢ هغې چې دا عطر زما په بدن باندې واچول، نو زه یې ښخولو ته تیار کړم. ١٣ په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې د نړۍ په هرځای کې چې دا زېری ورکول کیږي، نو دې ښځې چې څه کړي دي خلک به هغه یادوي.»

یهودا اسخريوتي د عیسی سره خیانت کوي

(مرقوس ۱۴:۱۰-۱۱ او لوقا ۲۲:۳-۶)

١٤ بیا یهودا اسخريوتي چې د هغو دولسو شاگردانو څخه ؤ مشرانو کاڼانو ته ورغی ١٥ او پوښتنه یې وکړه: «که زه عیسی تاسو ته دروسپارم نو ماته به څه راکړی؟» نو هغوی ورته د سپینو زرو دېرش سکې ورکړې. ١٦ د هماغه وخت نه هغه په دې لټه کې ؤ چې یوه

موقعه پیدا کړي او عیسی هغوی ته په لاس ورکړي.

عیسی د خپلو شاگردانو سره د فسحې د اختر ډوډۍ

خوري

(مرقوس ۱۴:۱۲-۲۱ او لوقا ۲۲:۷-۱۳، ۲۱:۲۲-۲۳ او یوحنا ۱۳:۲۱-۳۰)

۱۷) د فطیرې ډوډۍ د اختر په لومړۍ ورځ شاگردان عیسی ته

راغلل او پوښتنه یې ترې وکړه: «په کوم ځای کې غواړې چې د

فسحې ډوډۍ درته تیاره کړو؟» ۱۸) هغه وویل: «په بنار کې فلاني

سړي ته ورشئ او ورته ووايئ: استاذ وايي چې زما ټاکل شوی وخت

رائژدې شوی دی، زه به د فسحې اختر د خپلو شاگردانو سره ستا په

کور کې ولمانم.» ۱۹) نو څنگه چې عیسی ورته ویلي وو

شاگردانو هماغسې وکړل او د فسحې ډوډۍ یې تیاره کړه.

۲۰) کله چې ماښام شو، نو عیسی د خپلو دولسو شاگردانو سره

دسترخوان ته کښېناست. ۲۱) د ډوډۍ په وخت کې عیسی وویل:

«په یقین سره زه تاسو ته دا وایم چې په تاسو کې به یو کس زما

سره خیانت وکړي.» ۲۲) شاگردان ډېر غمجن شول او هر یو د

عیسی نه پوښتنه کوله: «استاذه! ایا هغه زه یم؟» ۲۳) عیسی ځواب

ورکړ: «چا چې زما سره په دې کاسه کې لاس ښکته کړ هغه به زما

سره خیانت کوي.» ۲۴) لکه څنگه چې د هغه په هکله د خدای په

کلام کې لیکل شوي دي، د انسان زوی باید مړ شي خو افسوس د

هغه چا په حال چې د انسان د زوی سره خیانت کوي. د هغه سړي

دپاره به دا ښه وای چې هېڅ پیدا شوی نه وای.» ۲۵) بیا یهودا

خاین وویل: «استاذه! ایا هغه زه یم؟» عیسی په ځواب کې وویل: «تا په خپله وویل.»

د څښتن غوره ماښامی

(مرقوس ۱۴:۲۲-۲۶ او لوقا ۱۴:۲۲-۲۰ او لومړی قرنټیان ۱۱:۲۳-۲۵)

۲۶ د ډوډۍ خوړلو په وخت کې عیسی یوه ډوډۍ راواخیستله، شکر یې پرې وویست او هغه یې ماته کړه او شاگردانو ته یې ورکړه او ویې ویل: «دا واخلي او ویې خورئ، دا زما بدن دی.» ۲۷ بیا هغه پیاله راواخیستله، د خدای شکر یې وویست او شاگردانو ته یې ورکړه او ویې ویل: «تاسو ټول دا وڅښئ.» ۲۸ دا زما وینه ده چې د ډېرو خلکو د گناهونو د څښنې دپاره تویبېږي. دا د انسان سره د خدای د لوظ نښه ده. ۲۹ زه تاسو ته وایم چې زه به بیا تر هغې ورځې پورې دا د انگورو شربت ونه څښم ترڅو د خپل پلار په پاچاهۍ کې یې ستاسو سره بیا ونه څښم.»

۳۰ بیا د یوې روحاني سندرې د ویلو څخه وروسته د زیتون غره ته لاړل.

د پطروس د انکار په هکله د عیسی پېشگويي

(مرقوس ۱۴:۲۷-۳۱ او لوقا ۲۲:۳۱-۳۴ او یوحنا ۱۳:۳۶-۳۸)

۳۱ بیا عیسی خپلو شاگردانو ته وویل: «همدا نن شپه به تاسو ټول ما پرېږدئ، ځکه چې د خدای په کلام کې لیکل شوي دي:

زه به شيون ووهم او د رمې پسونه به خواره واره شي.

٣٢ خو كله چې بيا راژوندی شم، نو ستاسو نه مخکې به جليل ته
لاړ شم.» ٣٣ پطروس په ځواب کې وويل: «که ټول تا پرېږدي،
خو زه به دې هېڅکله پرې نږدم.» ٣٤ عیسی ورته وويل: «په يقين
سره زه تاته دا وایم چې همدا نن شپه به د چرگ د اذان نه مخکې
درې ځلې ووايې چې ما نه پېژنې.» ٣٥ پطروس ورته وويل: «که
زه تا سره مړ هم شم، خو هېڅکله به ونه وایم چې تا نه پېژنم.» او
نورو ټولو شاگردانو هم همداسې وويل.

عیسی په جتسیماني کې دعا کوي

(مرقوس ٣٢: ١٤-٤٢ او لوقا ٣٩: ٢٢-٤٦)

٣٦ بيا عیسی د خپلو شاگردانو سره د جتسیماني په نوم یو ځای ته
ورسېده او شاگردانو ته یې وويل: «ترڅو پورې چې زه هلته ځم او
دعا کوم، تاسو دلته کښېنئ.» ٣٧ هغه د پطروس او د زبدي دوه
زامن د ځان سره بوتلل. هغه ډېر غمجن شو او زړه یې خفه شو ٣٨
او هغوی ته یې وويل: «زما زړه له غمه چوي او مرگ ته نژدې يم.
تاسو دلته پاتې شئ او زما سره بېداره اوسئ.»

٣٩ هغه لږ لېرې لاړ، په ځمکه باندې پرمخې پرېوت او دا دعا یې
وکړه: «زما پلاره، که چېرې کېدای شي، نو دا د مصیبت پیاله زما
څخه لېرې کړه! خو زما رضا نه بلکې ستا رضا دې پوره شي.» ٤٠
بيا هغه بېرته شاگردانو ته راغی او ویې لیدل چې هغوی ویده دي، نو
پطروس ته یې وويل: «ایا زما سره یو ساعت هم وینې نه شوی پاتې

کېدلی؟ (۴۱) بېداره اوسئ او دعا وکړئ چې وسوسه نه شی. روح

غواړي خو بدن کمزوری دی.»

(۴۲) عیسی یوځل بیا لاړ او دعا یې وکړه: «زما پلاره، که چېرې بله

لاره نه وي بې له دې چې دا پیاله وڅښم، نو ستا رضا دې پوره

شي.» (۴۳) عیسی بیا راغی او ویې لیدل چې هغوی ویده وو او

سترگې یې له خوبه ډکې وې.

(۴۴) بیا عیسی هغوی پرېښودل او لاړ او د درېم ځل دپاره یې

هماغه شان دعا وکړه. (۴۵) بیا هغه بېرته شاگردانو ته راغی او ورته

ویې ویل: «تاسو لا ویده یئ او ارام کوئ؟ گورئ، هغه ساعت

رارسېدلی چې د انسان زوی به گناهکارانو ته په لاس ورکول کیږي.

(۴۶) پاڅېږئ، راځئ چې څو، هغه څوک چې غواړي زما سره

خیانت وکړي، رارسېدلی دی.»

د عیسی سره خیانت او د هغه نیول

(مرقوس ۱۴:۴۳-۵۰ او لوقا ۲۲:۴۷-۵۳ او یوحنا ۱۸:۳-۱۲)

(۴۷) عیسی لا خبرې کولې چې یهودا چې د هغو دولسو شاگردانو

څخه ؤ د گڼ شمېر خلکو سره چې تورې او کوتکونه ورسره وو او د

مشرانو کاهنانو او قومي مشرانو له خوا رالېږل شوي وو، راوړسېد.

(۴۸) هغه خاین هغوی ته یوه نښه ورکړې وه او ورته ویلي یې وو:

«څوک چې زه ښکل کړم نو دا هماغه سړی دی، هغه راوینیسئ.»

(۴۹) یهودا سمدلاسه عیسی ته ورغی او ورته ویې ویل: «سلام ای

استاذه!» او هغه یې ښکل کړ. (۵۰) عیسی هغه ته وویل: «ای

ملگریه! خپل کار دې زر وکړه.» بیا هغوی رامخکې شول، عیسی ته یې لاس وروچاوه او هغه یې ونيوه. (۵۱) په دې وخت کې د عیسی په ملگرو کې یو کس خپله توره راوویستله او د لوی کاهن په نوکر یې گوزار وکړ او د هغه غوږ یې پرې کړ. (۵۲) عیسی هغه ته وویل: «خپله توره دې بېرته په خپل ځای کې کېږده، ځکه څوک چې د تورې څخه کار اخلي، نو په توره وژل کېږي. (۵۳) ایا ته نه پوهېږې چې زه کولای شم د خپل پلار څخه مرسته وغواړم او هغه به سمدلاسه د فرښتو دولس لښکرې راولېږي؟ (۵۴) خو بیا به د خدای په کلام کې چې څه لیکل شوي دي هغه څنګه رښتیا کېږي چې وایي دا کار به خامخا کېږي؟»

(۵۵) په هماغه وخت کې عیسی خلکو ته وویل: «ایا زه کوم داږه مار یم چې د تورو او کوتکونو سره زما د نیولو دپاره راغلي یی؟ زه به هره ورځ د خدای په کور کې کښېناستم او تعلیم به مې ورکاوه خو تاسو ونه نیولم؟ (۵۶) خو دا هرڅه ځکه وشول، ترڅو هغه څه چې پیغمبرانو لیکلي دي پوره شي.» بیا ټولو شاگردانو هغه پرېښود او وتښتېدل.

عیسی د یهودیانو د شورا په مخکې

(مرقوس ۱۴:۵۳-۶۵ او لوقا ۲۲:۵۴-۵۵، ۶۳-۲۲-۷۱ او یوحنا ۱۳:۱۸-۱۴)

(۱۴، ۱۹-۱۸-۲۴)

(۵۷) بیا هغو خلکو چې عیسی یې نیولی ؤ، هغه یې د لوی کاهن قیافا کور ته چې د شریعت عالمان او د قوم مشران هلته راټول شوي وو، بوتو. (۵۸) خو پطروس په یوې لېرې فاصله کې په عیسی پسې

روان و ترخو د لوی کاهن د کور حوډلی ته ورسېده او دننه ورغی او د ساتونکو سره کښېناست ترخو وويني چې اخر به څه کيږي. (٥٩)

مشرانو کاهنانو او ټولې شورا هڅه کوله چې د عیسی په خلاف د دروغو کوم شاهد پیدا کړي، ترخو هغه ووژل شي. (٦٠) سره له دې چې ډېر کسان راوړاندې شول او د دروغو شاهدي یې ورکړه خو هغوی ونه شو کولای چې کوم ثبوت پیدا کړي. په پای کې دوه تنه راوړاندې شول (٦١) او ویې ویل: «دې سړي ویلي دي چې زه کولای شم د خدای کور وران کړم او په درې ورځو کې یې بېرته اباد کړم.»

(٦٢) لوی کاهن راپاڅېد او عیسی ته یې وویل: «ایا ته دې ټولو تورو ته چې هغوی یې درباندي لگوي، ځواب نه ورکوي؟» (٦٣)

خو عیسی غلی پاتې شو. بیا لوی کاهن وویل: «زه د ژوندي خدای په نوم تاته قسم درکوم، مونږ ته ووايه چې ته مسیح یې؟ ته د خدای زوی یې؟» (٦٤) عیسی ځواب ورکړ: «ته په خپله وايې. خو زه تاسو ټولو ته وایم چې د نن نه وروسته به تاسو ووينئ چې د انسان زوی به د مطلق قادر خدای بنی لاس ته ناست وي او د اسمان په ورېځو کې به راروان وي.» (٦٥) په دې خبره لوی کاهن خپل گړېوان وشلاوه او ویې ویل: «هغه کفر وايې. مونږ نورو شاهدانو ته څه اړتیا لرو؟ تاسو همداوس دا کفر واورېد. (٦٦) ستاسو پرېکړه څه ده؟» هغوی ځواب ورکړ: «هغه د مرگ لایق دی.» (٦٧) بیا هغوی د هغه په مخ لارې ورتو کړې او هغه یې په سوکانو وواهه او ځینو په خپرو واهه (٦٨) او ویل یې: «ای مسیح! که ته پیغمبر یې، نو ووايه چې چا ووھلې.»

پطروس د عیسی څخه انکار کوي

(مرقوس ۶: ۱۴-۷۲ او لوقا ۵۶: ۲۲-۶۲ او یوحنا ۱۵: ۱۸-۱۸، ۱۸: ۲۵-۱۸)

(۲۷)

۶۹ په دې وخت کې پطروس دباندې په حوډلی کې ناست ؤ چې یوه وینځه ورغله او ورته ویې ویل: «ته هم د جلیلی عیسی سره وې.» ۷۰ پطروس د ټولو په مخکې منکر شو او ویې ویل: «زه نه پوهېږم چې ته څه وایې.»

۷۱ بیا کله چې پطروس د حوډلی د دروازی خواته لاړ، نو هلته یوې بلې وینځې ولیده او هلته چې کوم خلک وو ورته ویې ویل: «دا سړی د عیسی ناصري سره ؤ.» ۷۲ هغه یوځل بیا منکر شو او ویې ویل: «زه قسم خورم چې هغه سړی نه پېژنم.»

۷۳ لږه شېبه وروسته په هغه ځای کې ولاړ خلک پطروس ته راغلل او ورته ویې ویل: «بې له شکه چې ته هم د هغو خلکو څخه یې، ځکه چې ستا د لهجې څخه معلومېږي.» ۷۴ بیا پطروس وویل: «زه قسم خورم چې رښتیا وایم. که زه دروغ وایم، نو په ما دې د خدای لعنت وي. زه هغه سړی نه پېژنم.» او سمدلاسه چرگ اذان وکړ. ۷۵ بیا پطروس ته د عیسی خبره وریاد شوه چې ویلي یې وو: «مخکې له دې چې چرگ اذان وکړي ته به درې ځلې ووايي چې ما نه پېژني.» بیا هغه دباندې لاړ او په چیغو چیغو یې وژړل.

عیسی پیلاتوس ته وړل کيږي

(مرقوس ۱۵:۱ او لوقا ۲۳:۱-۲ او یوحنا ۱۸:۲۸-۳۲)

۲۷

کله چې سهار شو، نو ټولو مشرانو کاهنانو او د قوم

مشرانو په خپل منځ کې مشوره وکړه چې عیسی څنگه ووژني. (۲)

بیا یې هغه وتاړه او روان یې کړ او د روم والي پیلاتوس ته یې

وسپاره.

د یهودا ځان وژنه

(د رسولانو عملونه ۱:۱۸-۱۹)

کله چې یهودا خاین پوه شو چې په عیسی باندې د مرگ حکم

وشو، نو د خپل کار څخه پنبېمانه شو او هغه د سپینو زرو دېرش

سکې یې بېرته مشرانو کاهنانو او د قوم مشرانو ته راوړلې (۴) او

ویې ویل: «ما گناه کړې ده چې د یو بې گناه سړي سره مې خیانت

وکړ او د هغه د مرگ سبب شوم.» خو هغوی وویل: «په مونږ یې

څه؟ دا ستاسو کار دې.» (۵) یهودا هغه سکې د خدای په کور کې

په ځمکه وغورځولې او دباندې ووت او خپل ځان یې په دار

وځړاوه. (۶) خو مشرانو کاهنانو هغه پیسې راواخیستې او ویې

ویل: «د خدای د کور په خزانه کې د دې پیسو اچول روانه دي،

ځکه چې دا د انسان د ژوند بیه ده.» (۷) نو هغوی په خپلو کې

مشوره وکړه او په هغو پیسو یې د کلال ځمکه واخیستله چې د

غیریهودیانو دپاره په کې هدیره جوړه کړي. (۸) نو له دې امله هغه

ځمکه تر نن ورځې پورې «د وینو د پټي» په نوم یادېږي.

٩ په دې ډول د ارميا نبي هغه پېشگويي رښتيا شوه چې وايي:

«هغوی د سپينو زرو د پېرش سکې يعنې د هغه د سر بيه چې د اسراييلو د قوم له خوا ټاکل شوې وه، واخيستلې (١٠) او په هغو پيسو باندې يې د کلال ځمکه واخيستله، لکه څنگه چې څښتن ماته ويلي وو.»

پيلا توس د عیسی څخه پوښتنې کوي

(مرقوس ١٥:٢-٥ او لوقا ٢٣:٣-٥ او يوحنا ١٨:٣٣-٣٨)

١١ بيا يې عیسی پيلا توس والي ته راوست او والي ترې پوښتنه وکړه: «ايا ته د يهوديانو پاچا يې؟» عیسی وويل: «ته په خپله وايې.»

١٢ خو کله چې د مشرانو کاهنانو او قومي مشرانو له خوا په هغه

تور ولگول شو، نو هغه په ځواب کې هېڅ ونه ويل. (١٣) بيا

پيلا توس هغه ته وويل: «هغوی چې ستا په خلاف کومه شاهدي

ورکوي ته يې نه اورې؟» (١٤) خو عیسی يوه خبره هم ونه کړه او

والي ډېر حيران شو.

عیسی ته د مرگ سزا ورکول کېږي

(مرقوس ١٥:٦-١٥ او لوقا ١٣:٢٣-٢٥ او يوحنا ١٨:٣٩ - ١٩:١٦)

١٥ د اختر په ورځو کې دا رواج ؤ چې والي به يو بندي د خلکو

په خوښه د زندان څخه ازاداو. (١٦) په هغه وخت کې د باراباس په

نامه يو بدنام سړی بندي ؤ. (١٧) کله چې خلک سره راټول شول، نو

پيلا توس د هغوی نه پوښتنه وکړه: «تاسو څوک غواړئ چې درته يې

ازاد کړم، باراباس يا عیسی چې مسيح ورته وايي؟» (١٨) ځکه چې

هغه په دې پوهېده چې هغوی د بخیلۍ له مخې عیسی هغه ته په لاس ورکړی دی.

١٩ کله چې هغه د قضاوت په چوکۍ ناست ؤ، نو بښځې یې ورته دا پیغام راولېږه: «د هغه بې‌گناه سړي سره کار مه لره، ځکه پرون شپه چې ما د هغه په هکله کوم خوب ولیده، نو د هغه له امله ټوله ورځ پرېشانه وم.» ٢٠ خو مشرانو کاهنانو او قومي مشرانو خلک دې ته هڅول چې د پیلاتوس څخه وغواړي چې باراباس ورته ازاد کړي او عیسی اعدام کړي. ٢١ والي یوځل بیا هغوی ته وویل: «په دې دواړو کې تاسو څوک غواړئ چې درته یې ازاد کړم؟» هغوی وویل: «باراباس.» ٢٢ پیلاتوس د هغوی څخه پوښتنه وکړه: «نو بیا د عیسی سره چې د مسیح په نوم یادېږي څه وکړم؟» هغوی ټولو وویل: «هغه په صلیب باندې ځوړند کړه.» ٢٣ خو پیلاتوس وویل: «ولې؟ هغه څه جرم کړی دی؟» هغوی چیغې نورې هم زیاتې کړې: «هغه په صلیب باندې ځوړند کړه.»

٢٤ خو کله چې پیلاتوس پوه شو چې هغه هېڅ نه شي کولای او کېدای شي چې شور او غوغا جوړه شي، نو اوبه یې راواخیستې او د خلکو په مخکې یې خپل لاسونه ووینځل او ویې ویل: «زه د دې سړي د مرگ مسوول نه یم، دا ستاسو کار دی.» ٢٥ ټولو خلکو ځواب ورکړ: «د دې سړي خون دې زمونږ او زمونږ د اولادونو په غاړه وي.» ٢٦ نو پیلاتوس باراباس د هغوی دپاره ازاد کړ او بیا یې حکم وکړ چې عیسی دې په دورو باندې ووهل شي او په صلیب باندې دې ځوړند کړای شي.

عسکر په عیسی باندې ملنډې وهی

(مرقوس ۱۶:۱۵-۲۰ او یوحنا ۲:۱۹، ۳)

۲۷) بیا د پیلاتوس عسکرو عیسی د والي د مانې حوډلی ته بوتو او ټول کنډک یې ترې راچاپېر کړ. ۲۸) کالي یې ترې وویستل او سور رنگې چپنه یې ورته ورواغوستله. ۲۹) بیا یې د اغزیو څخه یو تاج جوړ کړ او په سر یې ورته کېښود او په ښي لاس کې یې ورته یو لرگی ورکړ. بیا د هغه په مخکې په ګونډو شول، ملنډې یې ورباندې وهلې او ویل یې: «ژوندی دې وي د یهودیانو پاچا.» ۳۰) په هغه یې لارې ورتو کړې او لرگی یې ترې واخیست او په سر یې پرې وواهه. ۳۱) کله چې هغوی ملنډې وهل بس کړل، نو چپنه یې ترې وویستله او خپل کالي یې ورته بېرته ورواغوستل. بیا یې هغه بوتو چې په صلیب یې ځوړند کړي.

عیسی په صلیب باندې مېخ کیږي

(مرقوس ۱۵:۲۱-۳۲ او لوقا ۲۳:۲۶-۴۳ او یوحنا ۱۹:۱۷-۲۷)

۳۲) هغوی روان وو چې په لاره کې د شمعون په نوم یو سړي سره چې د قیروان څخه ؤ مخامخ شول او عسکرو هغه مجبوره کړ چې د عیسی صلیب یوسي. ۳۳) کله چې هغوی د جلجتا په نوم یوحای ته چې معنی یې د سر د کوپړی ځای دی، ورسېدل، ۳۴) هلته یې عیسی ته داسې شراب چې ترخه شیان په کې ګډ شوي وو ورکړل. خو کله چې یې وڅکل، نو ویې نه غوښتل چې ویې څښي. ۳۵) کله چې هغه یې په صلیب باندې مېخ کړ، نو د هغه په کالیو یې پچه

واچوله او په خپل منع کې يې سره ووپشل. (۳۶) بيا هغوی

کښېناستل او د هغه پهره يې کوله. (۳۷) د هغه د سر د پاسه يې يوه

تخته خوړنده کړه چې د هغه جرم په کې ليکل شوی ؤ: «دا د

يهوديانو پاچا عیسی دی.» (۳۸) د هغه سره دوه داړه ماران هم په

صليب څړول شوي وو، چې يو يې بني لاس ته او بل يې چپ لاس

ته. (۳۹) څوک چې له هغه ځای څخه تېرېدل، نو خپل سرونه به يې

خوځول او عیسی ته به يې ښکښلې کولې (۴۰) او ويل به يې: «تا

غوښتل چې د خدای کور وران کړې او په درې ورځو کې يې بېرته

جوړ کړې. که ته په رښتيا د خدای زوی يې، نو خپل ځان وژغوره او

د صليب څخه رښکته شه.» (۴۱) همدارنگه مشرانو کاهنانو، د

شريعت عالمانو او يهودي مشرانو په هغه باندې ملنډې وهلې او ويل

يې: (۴۲) «هغه نور خلک ژغورل، خو خپل ځان نه شي ژغورلی.

که چېرې هغه د اسرايلو پاچا وي، نو د صليب څخه دې رښکته

شي، نو بيا به مونږ ورباندې ايمان راوړو. (۴۳) هغه په خدای توکل

درلود او دعوه يې کوله چې د خدای زوی يم، نو که خدای غواړي

اوس دې هغه وژغوري.» (۴۴) همدارنگه هغه داړه مارانو چې د هغه

سره په صليب څړول شوي وو هم هغه ته ښکښلې کولې.

د عیسی مړينه

(مرقوس ۱۵:۳۳-۴۱ او لوقا ۲۳:۴۴-۴۹ او يوحنا ۱۹:۲۸-۳۰)

(۴۵) د غرمې د دولسو بجو نه د ماسپښين تر درې بجو پورې په

ټول وطن کې تياره راخپره شوه. (۴۶) شاوخوا درې بجې وې چې

عیسی په زوره زوره چيغه ووهله: «ایلي، ایلي، لما سبقتني؟ يعني ای

زما خدایه، ای زما خدایه، زه دې ولې پرېښودم؟» (٤٧) ځینو خلکو چې په هغه ځای کې ولاړ وو، دا واورېدل او ویې ویل: «هغه الیاس نبی ته نارې وهي.» (٤٨) د هغوی څخه یو تن سمدلاسه منډه کړه، اسفنج یې راواخیست او په تروو شرابو کې یې لوند کړ او د لرګي په څوکه یې کېښود او عیسی ته یې ورکړ چې ویې څښي. (٤٩) خو نورو وویل: «صبر وکړئ، پرېږده وگورو چې الیاس نبی د هغه د خلاصولو دپاره راځي او که نه.» (٥٠) عیسی یوځل بیا په لوړ اواز چیغه ووهله او ساه یې ورکړه.

(٥١) هغه وخت د خدای د کور پرده د سر نه تر بېخه پورې په منځ کې دوه ټوټې شوه. زلزله شوه او د تیږو تختې وچاودلې، (٥٢) قبرونه پرانیستل شول او هغه ډېر سپېڅلي خلک چې د مرګ په خوب ویده وو بیا راژوندي شول (٥٣) او د خپلو قبرونو څخه راووتل او د عیسی د راژوندي کېدلو څخه وروسته د اورشلیم سپېڅلي ښار ته لاړل او ډېرو خلکو ته ښکاره شول. (٥٤) کله چې هغه رومي منصبدار او د هغه عسکرو چې د عیسی پهره یې کوله، زلزله او ټولې پېښې ولیدلې، نو ډېر ووېرېدل او ویې ویل: «هغه په رښتیا د خدای زوی ؤ.»

(٥٥) په هغه ځای کې ډېرو ښځو چې د جلیل څخه د عیسی د خدمت دپاره راغلې وې د لېرې نه دا هرڅه لیدل. (٥٦) په هغوی کې مریم مجدلیه، د یعقوب او یوسف مور مریم او د زبدي د زامنو مور وه.

د عیسی بنخول

(مرقوس ۱۵:۴۲-۴۷ او لوقا ۲۳:۵۰-۵۶ او یوحنا ۱۹:۳۸-۴۲)

٥٧ کله چې ماښام شو، نو یو شتمن سړی چې یوسف نومېده او د
رامه د ښار څخه ؤ چې هغه هم د عیسی شاگرد شوی ؤ راغی. ٥٨
هغه پیلاتوس ته ورغی او د هغه څخه یې د عیسی مړی وغوښت. نو
پیلاتوس امر وکړ چې هغه ورته ورکړي. ٥٩ یوسف هغه مړی یووړ
او په یو سپین کفن کې یې تاو کړ. ٦٠ او په هغه قبر کې یې کېښود
چې یوسف د خپل ځان دپاره په یو گټ کې کیندلی ؤ. بیا یې یوه غټه
تیره د قبر خولې ته راوړغړوله او لاړ. ٦١ مریم مجدلیه او هغه بله
مریم دواړه قبر ته مخامخ ناستې وې.

د عیسی د قبر ساتونکي

٦٢ په بله ورځ چې د سبت ورځ وه، مشران کاهنان او فریسیان
پیلاتوس ته ورغلل. ٦٣ او ویې ویل: «ښاغلیه! مونږ ته په یاد دي
هغه چلباز چې لا ژوندی ؤ ویلي یې وو چې درې ورځې وروسته به
زه بیا راژوندی شم. ٦٤ نو امر وکړئ چې تر درې ورځو پورې
دې د دې قبر ښه ساتنه وشي، هسې نه چې شاگردان یې راشي او د
هغه مړی په غلا یوسي او خلکو ته ووايي چې هغه د مرگ څخه
وروسته بیا راژوندی شوی دی او وروستی غولونه به یې د لومړنی
غولونې څخه ډېره بده وي.» ٦٥ پیلاتوس هغوی ته وویل:
«ساتونکي درسره واخلي، لاړ شی او څنگه چې کولای شی د هغه
قبر ساتنه وکړئ.» ٦٦ نو هغوی لاړل او د قبر په تیره باندې یې

نښه ولگوله چې څوک يې ونه خوځوي او ساتونکي يې ورباندې ودرول چې ساتنه يې وکړي.

د عیسی بیا راژوندي کېدل

(مرقوس ۱: ۱۶-۱۰ او لوقا ۱: ۲۴-۱۲ او یوحنا ۱: ۲۰-۱۰)

۲۸ (۱) د سبت ورځ تېره شوه او د یکشنبې سهار وختي و چې

مریم مجدلیه او هغه بله مریم د قبر لیدلو ته لاړې. (۲) ناڅاپه یوه سخته زلزله وشوه، ځکه چې د څښتن فرښته له اسمانه رابښکته شوه، قبر ته ورغله او هغه تېره یې بېرته راوړغړوله او ورباندې کښېناستله.

(۳) د هغې مخ د برېښنا په شان ځلېده او کالي یې د واورې په

شان سپین وو. (۴) ساتونکي له وېرې ولرژېدل او لکه د مړو په

شان په ځمکه ولوېدل. (۵) خو فرښتي هغو بښځو ته وویل: «مه

وېرې، زه پوهېږم چې تاسو عیسی لټوئ چې په صلیب باندې

ځړول شوی و. (۶) هغه دلته نشته. لکه څنګه چې هغه خپله ویلي

وو، هغه راژوندي شوی دی. راشئ او هغه ځای وګورئ چې هغه په

کې پروت و. (۷) نو بیا زر لارې شئ او د هغه شاګردانو ته ووايئ

چې عیسی د مړو نه راژوندي شوی دی. ګورئ، هغه ستاسو څخه

مخکې جلیل ته ځي او تاسو به یې هلته ووينئ. څه چې مې درته

ووېل هغه یاد ساتئ.» (۸) نو هغوی په بېرته د قبر څخه روانې شوې

او په وېرې او ډېرې خوشحالی سره په منډه منډه لارې چې شاګردان

خبر کړي. (۹) ناڅاپه عیسی د هغوی سره مخامخ شو او وېي ویل:

«سلام دې وي په تاسو!» هغوی ورغلي او د هغه په پښو کې

پرېوتلي او سجده یې ورته وکړه. (۱۰) بیا عیسی هغوی ته وویل:

«مه وپرېږئ. لارې شئ او زما ورونو ته ووايئ چې جليل ته لار شي او هلته به ما وويني.»

د ساتونکو رشوت اخيستل

١١ په هغه وخت کې چې بنځې په لاره روانې وې، يو څو عسکره چې د قبر ساتنه يې کوله، ښار ته لاړل او څه چې پېښ شوي وو هغه يې مشرانو کاهنانو ته وويل. ١٢ کله چې مشرانو کاهنانو د قوم د مشرانو سره ليدنه کتنه وکړه او مشوره يې وکړه او هغوی ساتونکو ته زيات رشوت ورکړ ١٣ او ورته وېي ويل: «تاسو بايد خلکو ته داسې ووايئ، کله چې د شپې مونږ ويده وو، نو د هغه شاگردان راغلي او د هغه مړی يې غلا کړی دی. ١٤ که چېرې دا خبره د والي غوږ ته ورسېږي، نو مونږ به هغه ته قناعت ورکړو چې تاسو بې گناه يئ او نه پرېږدو چې د کومې ستونزې سره مخ شئ.» ١٥ نو ساتونکو پيسې واخيستې او څه چې ورته ويل شوي وو هماغسې يې وکړل. يهوديان تر نن ورځې پورې يو بل ته دا کيسه کوي.

د عيسی له خوا نورو قومونو ته د شاگردانو لېږل

(مرقوس ١٤:١٦-١٨ او لوقا ٣٦:٢٤-٢٩ او يوحنا ١٩:٢٠-٢٣ او د

رسولانو عملونه ٦:١-٨)

١٦ بيا يوولس شاگردان د جليل هغه غره ته لاړل چې عيسی ورته ويلي وو چې لار شي. ١٧ کله چې هغوی عيسی وليده، نو ورته په سجده شول. خو په هغوی کې ځينې ورباندې شکمن وو. ١٨ بيا عيسی هغوی ته نژدې ورغی او ورته وېي ويل: «د ځمکې او اسمان

ټول واک او اختیار ماته راکړل شوی دی. (١٩) لار شئ او ټول قومونه زما پیروان کړئ او هغوی ته د پلار او زوی او روح القدس په نوم د تعمید غسل ورکړئ. (٢٠) هغوی ته دا تعلیم ورکړئ چې په هغو ټولو حکمونو باندې عمل وکړي چې تاسو ته مې درکړي دي. او په دې باور ولرئ چې زه به تل او د نړۍ تر پایه ستاسو سره مل یم.»